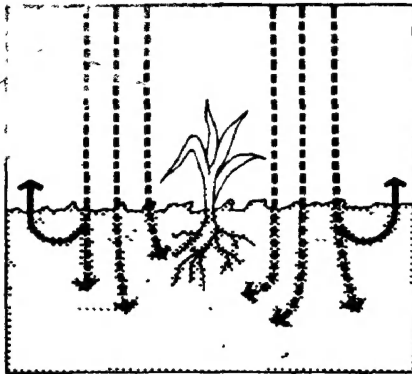

ఆంధ్రసచిత్రవారపత్రిక

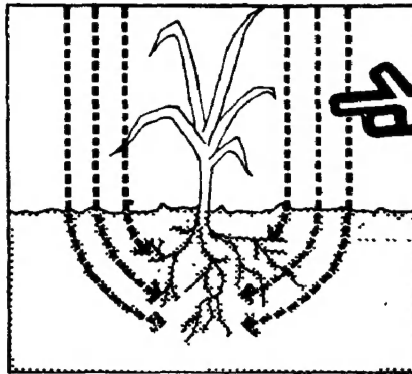
28-7-72

**గ్రోమోర్ కాంప్లెక్స్ ఎరువులు
భూమిలో పోషక పదార్థములను
చేర్చటం మాత్రమే కాదు,
వివిధ పైరులకు కావలసిన
సంపూర్ణ పోషణ నిస్తాయి.
అదే గ్రోమోర్ కాంప్లెక్స్
ఎరువుల ప్రత్యేకత!**

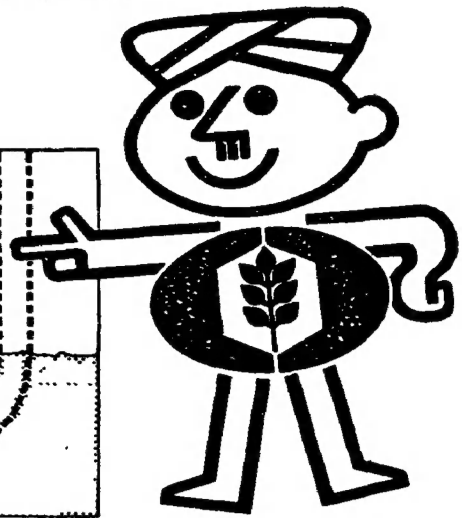
చాలా రకాల ఎరువులు వాడితే

నత్రజని మురుగు నీటి ద్వారాను,
వాయు రూపంలోను వృధా అయిపోతుంది
రసాయనిక మార్పుచెంది
అలంగా అందదు

గ్రోమోర్ వాడి తేడా చూడండి

అమోనియా రూపంలో అందే నత్రజని
భూమిలో నిలిచి పైరు పెరిగినంత కాలం
వృధా చెందక లభిస్తుంది. భాస్వరామ్లం నీటిలో
కరిగి పైరుకు చాలా అనుకూలంగా అందుతుంది

మీకు కావలసిన గ్రోమోర్ ఎరువులు మీకు
దగ్గరలోనున్న ప్రైవేట్ వారి ఎరువం
డిస్ట్రిబ్యూటర్ల వద్ద కొనండి

చేసుకు చేప,
రైతుకు రొట్టెం —
గ్రోమోర్

కోరమాండల్
పెన్సిలవేన్స్
రిమిడిడ్

**కాంప్లెక్స్ ఎరువులు మీ డబ్బుకు
స విలువను అందజేస్తాయి!**

నా ముందుచూపు సమయానికి ఆడుకుంది.

మీ పొడుగింటివారు వచ్చినప్పుడు ప్రేమతో ఒక కప్పు కాఫీ లేక టీ ఇస్తారుకదా! దానితోపాటు బ్రిటానియా మారి బిస్కట్లకూడా యివ్వండి... మీ ఆతిథ్యానికి వారు ఉప్పొంగిపోతారు. బ్రిటానియా మారి గరగరలాడే, శ్రేష్ఠమైన బిస్కట్లు.

బ్రిటానియా మారి గరగరలాడుతూండడానికి కారణం?

30 ఏండ్ల నిరంతర అనుభవంతో బ్రిటానియావారు అత్యధునికమైన పద్ధతులు కనుగొన్నారు. అందుకే మారి బిస్కట్లు గరగరలాడుతూ పంటాయి.

బ్రిటానియా మారి శ్రేష్ఠతకు కారణం?

శాస్త్రజ్ఞుల పరీక్షించండి. ప్రతి బిస్కట్టుమీదా మిలమిలలాడుతూన్న ప్రైవేట్ గమనించండి. అదే బ్రిటానియా మారి తయారీలోని విశిష్టత.

బ్రిటానియా మారి అధిక రుచికి కారణం?

బ్రిటానియా వారికి మాత్రమే బిస్కట్ల తయారీలో ఉపయోగించే ప్రత్యేక పదార్థాల కలయికల రహస్యం తెలుసు. దాని నాటకైన సువాసనతో మిళితమైనప్పుడు ఆ పదార్థాల రుచి అధికమవుతుంది.

బ్రిటానియా మారి బిస్కట్లు

బారతదేశంలో అతి శ్రేష్ఠమైన బిస్కట్లు

బ్రిటానియా

ఉత్తరాలు

రాజకొండ శ్రీధర్ గారు రాసిన ఉత్తరం 30-6-72: చదివాను. వారు వెలిబుచ్చిన నందే పాట సింపుల్ వెయ్యడం కోసం యీ సమాధానం రాస్తాను.

- (1) మేను రైతుని. భూస్వామిని కాదు. నాపాటలో మేను కష్టపడి పని చేస్తాను. (2) మేను పశువునిని (చెజలంబడికి సమాన అవకాశాలు ఉండాలని కోరడానికి)
- (3) పరిమితి ఉండాలి అని పేకపించేవాడిని.
- (4) వ్యవసాయాన్ని గురించి క్లుప్తంగా తెలిసిన వాడిని స్వంతంగా వ్యవసాయం చేయడమే కాదు, మన రేజిలోనే కాకుండా ఇతర రేజీలలో వ్యవసాయ పద్ధతులని ప్రత్యక్షంగా చూడటమే కాదు (ప్రత్యేకంగా వ్యవసాయం గురించి అధ్యయనం చేసేవాడిని).
- (5) రైతుకు (పన్నుతరగతి) దుస్థితి తొలగి అతడు కూడా సుఖసంతోషం కోరడానికి (6) 1500 వెంటు అదాయం పుంటే కాని వ్యవసాయంమీద అధికపడి జీవించే కుటుంబం (పగతినీ పొందించలేదు అని తెలుసుకున్న వాడిని. (7) ఈ చట్టాన్ని వ్యతిరేకించేవాడిని కాదు. కావాలనేవాడిని అందుకు నేను కూడా మన ప్రధానమంత్రిని ముఖ్యమంత్రిని అడిగిందిన్నాను.

నేను కోరేదల్లా, రెండేమియాలు— జేతంలో ఆచారం పప్పుద్దిగా వందలది. అది పండించే రైతుకు సుఖంగా పుండాలి దానికోసం ఎవరు కృషిచేసినా చేయూతనివ్వటానికి సిద్ధంగా వున్న మొదటి రైతుని నేను.

—సుల్తాన్ సూరిబాబు (మచిలీపట్నం)

30-6-1972 సంచికలోని రాజకొండ శ్రీధర్ గారి వ్యాసం చదివాను. వారు పేర్కొన్న వందలాది ఎకరాలకు భూస్వాములు నేడు ఎంతో కుంది లేరు. మహా ఉంటే రాబూకాకు ఒకరు ఉంటారేమో. వారు వాసిగట్ల భూస్వాములంతా

దబ్బర్లవ్వలు చేయరు. వారు సీనియర్ లోహాని అలాంటి అభిప్రాయం ఏర్పరచుకొని ఉంటారు.

100 ఎకరాలలోపు భూమిగల వారందరూ తమ పొలాల్లో పని తామే చూచుకుంటూ ఉంటారు. వారు స్వయంగా పొలం దున్నక పోవచ్చు. ఎందుచేతనంటే అయినే అపాలం దున్నలేదు. పైగా అట్లా దున్నితే యింకోక ఓడవానికి కూలి దొరకడు 50 ఎకరాలలోపు భూమిగలవారు వారి పొలాలు వారే దున్నుకుంటున్నారు.

10 ఎకరాల భూగిరిపై పరిమితి నిశ్చించారనుకోండి. ఇప్పుడు 10 లేక 7, 8 ఎకరాలు గలవారు దాగ పండించి, తద్వారా వచ్చిన డబ్బుతో పొలం కొనుక్కోడానికి పిలువడడు. అప్పుడు అతడా డబ్బును విలాసాలకు దుర్వినియోగ పరుస్తాడు. ప్రతిరైతు తన డబ్బును భూమిరూపంలో ఉంచుకోవాలని చూస్తాడు. అలా పిలువడమప్పుడు అతనికి అధికావారోత్పత్తి, చేయాలనే బుద్ధి పుట్టదు చేసినా అతనికి ఉపయోగం లేదు గనుక, ఇప్పుడు 20, 30 ఎకరాలగల రైతులు 20 సంవత్సరాల క్రితం 10 ఎకరాలలోపు భూమి గలవారే. వారు కష్టపడి పండిచే మిగతా పొలాన్ని కూడా కొనుక్కున్నారు. అట్లాంటి పొలాన్ని వరులకు యివ్వేయమంటే వారికి ఎంత కష్టంగా ఉంటుందో ఆలోచించండి.

ఒకరి యింట్లో ఒకవంతుపు నిరుపయోగంగా వడి ఉండనుకోండి. ఎవరన్నా ముక్కూ, ముఖం తెలియనివాడు వచ్చి, ఏమండీ, అవన్నువును నాకిస్తారా కొన్నాళ్ళు వాడుకొని తిరిగింజున్నామి! అని అడిగితే ఎంతనండి యింట్లో వెళ్ళండి. అట్లాంటి

తన భూమిని, తాను సాగుచేసుకుంటున్న భూమిని తాను చెమటోడ్చి పండించిన భూమిని, ఊరికే, ఎప్పుటికీ, ఏవిధమైన కాంపెన్ సేషన్ లేకుండా వరులకు యివ్వేయ్యమంటే అది మానవత్వమే! పించుకోడు.

పుట్టిన నా మనం గుడ్డిగా (పశుత్వాన్ని) సమర్థించడం మానాలి. ఎవరంతలవారు స్వయంగా ఆలోచించాలి. ఇలాంటి సంస్కరణలో శ్రామిక వర్గాన్ని, యిప్పటివరకు పోయిన బ్రతుకులున్న వారిని అనవసరంగా రెవ్వగొట్టడమే అవుతుంది.

—సూరిబాబు గారి, (జనగణం)

సీరియల్

నాలుగుమంచాలు సీరియల్ సీరియల్ వలకు చాలా బాగుంది. తరువాత ఏమవుతుందో అనే ఉత్సాహంతోనే చదివాను. కాని ముగింపు మాత్రం ఎందుకీ నచ్చలేదు సూర్యం దూడంగా వికారం చెల్లిపోయిందంటే, చాలా బాధలనిపించింది. కానం మిగిలిన జీవితంలోనైనా వాల్చివ్వరు కలిసి సుఖంగా జీవించే ముగింపు ఉంటే గొప్పదనమని పించింది.

నిర్దేశమాలంగా (వాసిండుకు క్షంతపడిన) —దార్శనరాం (తువనగిరి)

నాలుగుమంచాలు సీరియల్ ముగింపు ఏదీత్రంగా వుంది. సుఖాంతంగా చేసివుంటే మరింత బాగుండేది సహజంగా కూడవుండేది. (తిరిగివచ్చిన సూర్యం వికారం కలసివుంటే) విడిదాంతం చేయడం నలన సూర్యం, వికారం పాత్రల మాట ఎలావున్నా, రామం పాత్రకు మాత్రం రచయిత అన్యాయం చేశారేమో ననిపిస్తుంది. ఇలా ముగించడం నలన రామంని 'కాకి'గా మిగిలడం మాత్రమే కాక, సూర్యం 'కెల్వి' గారికి పిల్ల మామని ఒప్పించాడుగా మిగిలడం. మిగిలిన బాగావుంటే అర్థించి నాతుక్కోతో జీవన పూరితమైన స్థాయిలో పడిపోయిన రచయిత రామం పాత్ర ఏమయిందో సందేహాలతో అనక తప్పదు.

సూర్యానికి వ్లాన్ దయమయిన ఫుల్లం బుద్ధి చరిత్రమిరగాని బుద్ధినికీ వ్లాన్ దయమయిన ఐటాన్ని పులిగించే చేరింది.

మిగిలిన చాలమంతా తన వంత ప్రతిష్ట, కుటుంబ క్రేమం కోసం వికారంని వివాహం చేసికొనడానికి సాహసించలేని సూర్యం, చివర క్షణంలో వికారంను రాజకీయకావాలని పిట్టించి తిరిగివచ్చి నల్లి సోపానం మానిన ప్రస్తుతికి చివ్వాగా వుంది.

మొత్తం మీద ఈ సీరియల్ నవల చాలా బాగుంది. దీని ద్వారా ధర్మమర్థాలను కొన్నెంటిం ప్రత్యేక గోకానికి అందించిన రచయిత అతివాద కాంధానావగానికి వాల్చివ్వరు పూర్వక ధన్యవాదాలు.

—గంగ రాజేంద్రరావు (అమలాపురం)

'నాలుగుమంచాలు' సీరియల్ ఏమి బాగుందో మొదటినుండి గోడవగానే ఇచ్చింది. చివరికైనా కథ సుఖాంతమై అవుతుందని నేను అనించేను. కాని

త్వరలో ప్రారంభం!

కొత్త సీరియల్

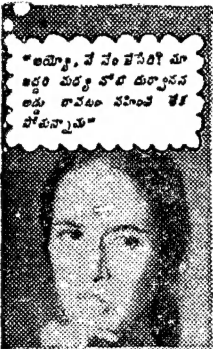
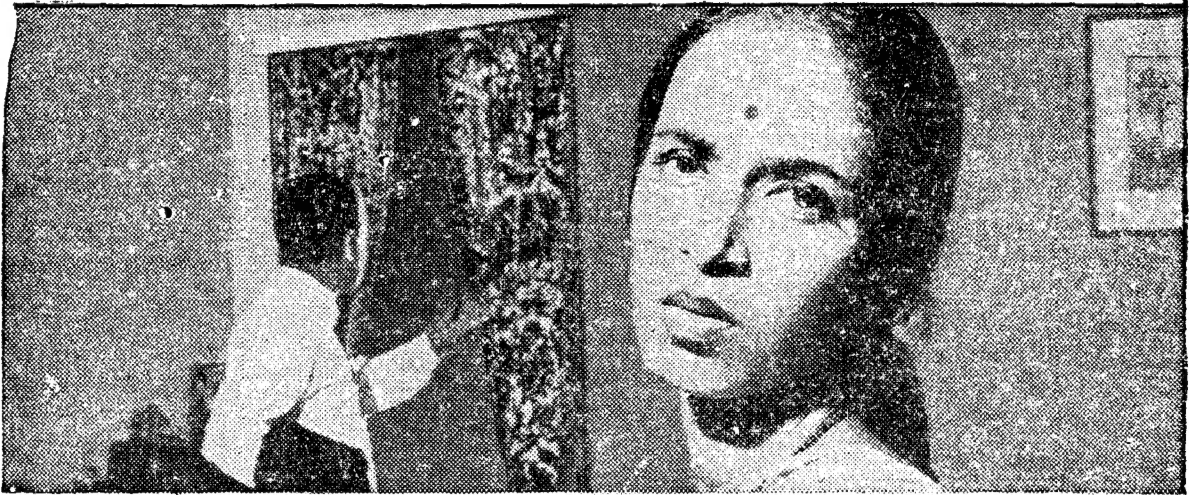
ఆకాశ దీపాలు

రచన:

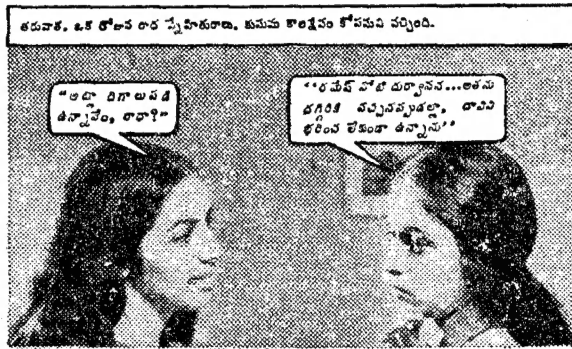
పొలకోడెటి సత్యనారాయణరావు

అతనింటే నాకు ప్రాణం. అతనితో ఎట్లా చెప్పేది?

వెం రోజుం ప్రకం. ఇద్దరినీ. అసలుకైత వరే. తమిడ్ అయిదు పెళ్లం మంశేనే రొడుగు దుక్కలంగా ఉండేది. ఇప్పుడు. అకని వోటి ముక్కునవ వర్త. అవనికి దగ్గర్లో ఉండటమే నహంర చేర రోజోంపి.

"అయ్యో, నే నేం చేసింది? మా ఇద్దరి మధ్య వోటి దుర్మనవ అను రొడుగు నహంర చేర రోజోంపి"

తమవార. ఒక రోజున రొడ ప్లేహితురాయి. మమమ కాలేవనం కోవమమి చర్చించి.

"అదా రిగాలుపడి తిన్నావేం, రారా?"

"రమేష్ వోటి దుర్మనవ...అతను తగిరిక వచ్చినప్పుడల్లా, రొడివి త్వరిత చేతుల తిన్నాను"

"దినానా గ్రీన్ రో రొడివి వదిలించుకోటం వారా చేరిక. దుర్మనవును తగిరినో మొక్క క్రిమింపి వద్దూలందలానికి ప్రవేశంగా దినానా గ్రీన్ తయారు చేయబడింది. అంతేకాదు, దుర్మనవ రొడుగునా. వోటికి అరిక పెంకడను వమమార్చే కోర్కోవర్ దినానా గ్రీన్ రో తుంది"

"అతనింటే నాకు ప్రాణం. అతనితో ఎట్లా చెప్పేది?"

"ఏమిటా, అతనితో చెప్పాలా ఏమి? ప్రస్తుతం అతను నాకే తూటో కేపు కేసిన దినానా గ్రీన్ పెట్టా"

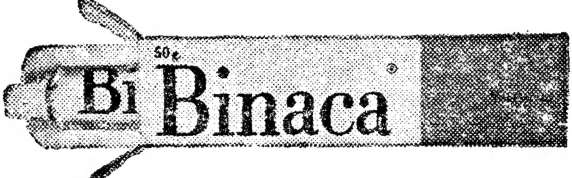
వెం తమవార...

"కీపు గమనించావో లేదో గానీ, రారా, నాకో ఏదో మాడ్చు వచ్చినట్లు అనిపిస్తోంది. అశ్వినతో వేవారందరూ వాలో చాలా అభ్యయంగా ఉంటు వ్చారు. నా కీపుకు ఎంతో విశ్రాంతిగా ఉంది"

"అవునుండీ, నాచాలంబా కనిపిస్తోంది"

అమెకు కన్నులుంటా తెలుసు. దినానా గ్రీన్ రొడివి ఒకటి వారికి అత్యంత వచ్చిపాడుతగా చేసింది.

C I S A Collection

Binaca Green

కోతల్లా, మి క్లానను రొజాగా మధురంగా ఉంచగల, ప్రకృతి యొక్క స్వకీయ దుర్లభ నివారిక క్లోరోఫిల్ దినానా గ్రీన్ రో గండ్లు

ముగింపు కూడా ఏమీ అంత బాగులేదు. 'రాగధార' సీరియల్ చాలా బాగున్నది. ఇంత చక్కని సవరించి ఉందిస్తున్న సమీపరామంగారికి నా కృతజ్ఞతలు. వామకూడ జాతకం అంటే నమ్మకాలలేవు. ఈ వారం మీరు (నమరించి) 'జాతకం' కథ బాగున్నది. నేను ఇంతవరకు జాతకంమీదకథ చెబునలేదు. నీ గోజుల్లో ఎన్నివివాదాలు జాతకాలు నడక నిపుంపుతున్నాయో అన్నవిషయం చాకు తెలుసు.

—లక్ష్మణజీ, (నైద్రాబాదు)

కథలు

'ప్రతినిధి' కథ చాలా బాగుంది. రచయిత్రి 'రాధిక'గారికి కృతజ్ఞత చెప్పడానికి తెలుగులో పదములు దొరకవు.

—వివస వైకుంఠరావు, (గోపాల్ పూర్.ఆన్. పీ)

'నేనూ మామూలు మనిషిని' పెద్దకథ ముగింపు చాలా నచ్చింది. అదే సరళిని, మోహనీని కలిపి ఉంటే నచ్చేది కాదేమో?

—పి. చినాకుమారి, (కాకినాడ)

'బి. టెంప్ మెంట్' నటి పరిస్థితులలో ఉద్యోగిని అన్వేషించేసిన వాండ్రలో అమ్మాయిలు పుట్టాకంటే మిగతా మగవాండ్రు విరుత్తాహం చెందక తప్పదు. ఈ వేళ వాండ్రు సంఖ్య అరుదుగా ఉన్నప్పుడు అందరి షోషాండ్లు కొయ్యం.

—వి. సయినంగం, (నీలిపూర్-కానీ గార్)

ముఖచిత్రం

30-6-72 ముఖచిత్రం వేసేనాక చా

ఉత్తరాలు

మిత్రులుకూడాచూచి చాలా ఆనందించారు. ముఖ చిత్రాలుచూచి సాక్షకులేగాక యితరులుకూడా కొనేటట్లుగా వేస్తూన్నందుకు సంతోషము. 'రాగధార' సీరియల్ చాలా బావుంది. మధు రాధలో తన జీవితగాధను చెబుతుంటే చివరకు ఏమి జరుగుతుందని ఆతృతగా యున్నట్లుగా విమలారావుగారు వ్రాసారు. చాలా బావుంది.

—వై.లక్ష్మి, చండర్ రావు, (నావికాగార్)

సినిమా

30-6-72 సత్తికల్ గుంటూరు నుంచి సోదరీమణులు కృష్ణపై వెలిబుచ్చిన అభిప్రాయం సమంజసమయినది కాదని నూ అభిప్రాయం. చలనచిత్ర పరిశ్రమకు కృష్ణ వెన్నెముక నంటివాడు అంటే మాకు చాలా బాధ కలిగింది అని వ్రాసారు. బాధ ఎందుకు? తెలుగు చలనచిత్ర పరిశ్రమలో ఎందరో ఆతిరధ మహారథులువున్నారు. కానీ వారిలో ఏఒక్కరూ విదేశాలలో మూటింగు జరిపలేక పోయారు. ఒక ఉన్నతాదర్శనంగల యువనటుడు అధిక సాహసంతో అందమనిందిన అధికవ్యయప్రయోగలతో విదేశాలలో మూటింగు జరపటం గొప్ప కాదా? ఒక నటుడిపై అధిమానం వుండవచ్చునుగాని కొంత సుందికి అధిమానం గల నటుడు పై దురభిప్రాయం వెలుబుచ్చటం మంచిదికాదని మా మనసి.

—పొందు, కృష్ణ, (కోరుకొల్లు)

ఆంధ్రసచిత్ర వారపత్రిక

వ్యవస్థాపకులు

దేశోద్ధారక కాళినాథుని

నాగేశ్వరరావు పంతులుగారు

శివలెంక శంభునసాద్

సంపాదకుడు

(1938-1972)

కృ.కవారం : 28-7-72

శ్రీవరదానినామ సం|| ఆషాఢమాస|| బ|| పడియ

సంపుటము : 65 సంచిక : 49

ప్రకటనము:

1908

సంపాదకుడు :

శివలెంక రాధాకృష్ణ

ఆంధ్రపత్రిక కార్యాలయము

కె. తంబుచెట్టి విధి, మద్రాసు - 1

విడి ప్రతి రెం. 50 పై. పలు

విషయానుక్రమణిక

ముఖచిత్రం : పడి మోగితాచారి

(సాహిత్య : శ్రీ వి. నారాయణ)

మూడవ అడ్డుబెట్టిలో 'వెంకన్నా'న కొట్టి (కార్టూన్ సీరియల్)

కథలు :

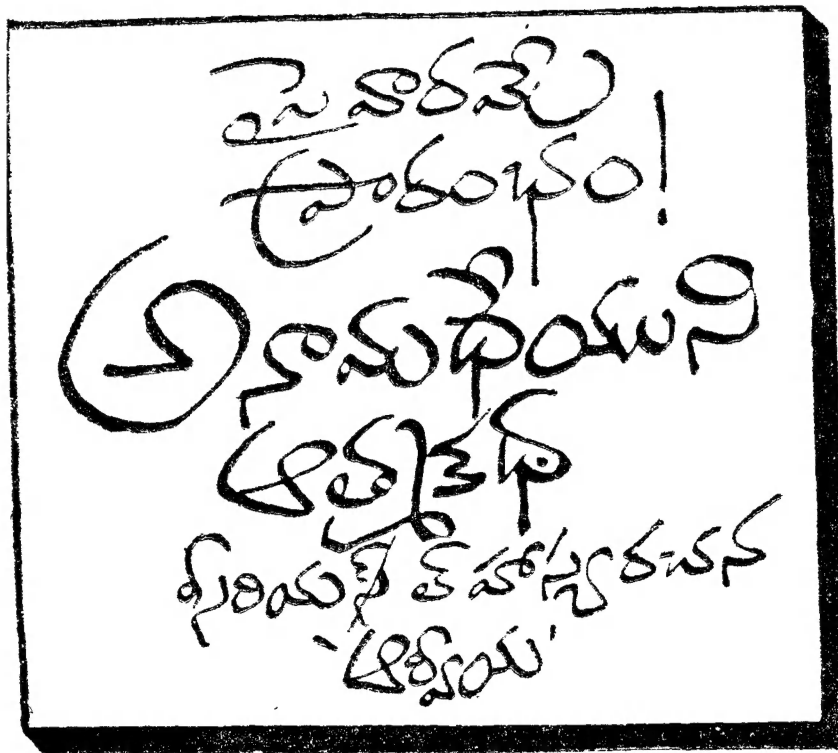
శిలో నెలయేరు	— 9
నరకవాసన	— 17
పద్మపూజాం (పెద్ద కథ)	— 32
తిరుపతికి ప్రయాణం	— 48

సీరియల్ నవలలు :

విద్యార్థి	— 24
రాగధార	— 40

వ్యాసాలు, శీర్షికలు. సినిమా :

ఉత్తరాలు — 2, శామన్ కార్టూన్ — 5, 'నేనెలా బతికి బయట నడ్డాను' — 6, ఒకవారం పరిచం — 14, ప్రస్థావక — 16, భారతీయ చిత్రకారులు — 21, పై.తెరియాసికి — 30, పీ చిలువలు (గేయం) — 34, ధర్మపథం — 38, ఏదీ నూ సంతలున్ను, ఎక్కడుందా పోవడికం? (గేయం) — 39, కొన్ని సామాన్య వ్యాధులు నర్తకపద్ధతులు — 45, కార్టూన్ — 47, హరిరామ్ (కార్టూన్) — 50, తేనెవాడ — 55, సినిమా 58, సినిమాడైరీ — 58, మీకు తెలుసా? — 62, టెలివిజన్ 'దన కళ' గాథలు... — 63.

“నేను ఎలా బతికి చియలపడ్డాను”

—అశ్వమేధాకాండ—

4

రియో పాచీటియానది, వాడువపువ్వు బుర్రర్ విస్తా అని వో చిప్పగమానికి నువ్వు చెప్పాని ఆ ముగ్గురూ తీర్మానించారు. ఆ వూరిలోనే చిప్ప విమానం దిగడాని కొన్న అనువైనచోటు. పుకల్లాతో మాట్లాడడానికి వీలైన రేడియోకి సంబంధించిన వ్యవహారాలూ పున్నాయట.

కాని పీబోన్యానదికివేమీ నచ్చినట్లు

తీదు ప్రవాహం రానామా పెళ్లెగి పోసాగింది దాని పురుకం చాలా భయం కరంగా వుంది వడవను నీటిలోకి వెళ్తే ముందు పోవాల్సినమార్గం కేసీ చూశాను గుండె గుభేలుమంది కారడవి పుధ్య ప్రసహించే యానదిలో వడవేమకు ప్రయాణం చేయడం అసాధ్యమైన కష్టమని పించింది

అలా అనుకని ప్రయాణమేమీ అవలేదు.

కొన్నిచోట్లు చెట్లకొమ్మలు నీటనుట్టుం మీదికి నంగిపోవడంవల్ల ఆ కొమ్మల్లో చిక్కకపోతావేమో ననిపించింది అయినా నారు ముగ్గురూ చాలా జాగ్రత్తగా అవన్ను భేదించుకొంటూ వడవను, ప్రయాణాన్ని ముందుకు నెట్టుకుపోతూ వున్నారు

పీబోన్యానది వెళ్లి వాచీటియానదిలో చేరేచోట భయంకరమైన సుడిగుండాలు తిరుగుతున్నాయి దీనికితోడు వదిలో చలే కలవడంగల గొడవకట్టి.

అయినా రోజంతా ప్రయాణం చేసి, అనుకన్నది సాధించాము వడవ వో చిప్ప ప్రదేశానికొచ్చింది పొడివేసే పున్నచే పుకు చాలా జాగ్రత్తగా సుల్పించాడు వడక వెట్టిన అరటినిచ్చా, అవేవో ఆకులతో కానిన టీ, యిది రెండూ మా కక్కడి వాళ్ళు యివ్వారు నన్ను చూస్తే వారికి రారెక్తుండాని

నే తొడక్కున్న బుల్లిగెండు పీలికత్తై, సర్వనాళమైన పోతే వాళ్ళ నాకో ప్రియంబూ, వో చొక్కా యివ్వారు ప్రతి పాకతోంచీ రోపలున్నవాళ్ళంతా దిలబీరామని బయటికి వచ్చి తిప్పగా నరకంమంచి పూడివడక దానిని చూసికట్టు నన్ను చూడసాగర.

దాంతో అసలు నా రూపం ఎలా వుందో తెలుసుకోవాలనిపించింది నాకు.

ఆ పూల్లో కాస్తేర విశాంతి తీసు కున్నాక, మేం చుల్లా ప్రయాణం కట్టాము. ఆ వడవలోవల క్రింద వడు కంటే చురున కాలే మూర్ఖణ్ణుంచి లప్పించుకోడానికి ఏమీ లేకపోయింది నా బాధ గ్రహించి వో తెల్లని బొంతల టీ, దివ్వాదు నాకు అది కప్పుకంటే పూవూ చమటలు పోయనారంభించాయి. ఆ ఎండ కన్నా యిది నయమని పూర్కన్నాము

మహాహృదయకల్పా బుర్రర్ నీపా చేరాము అక్కడ కూడా కేరింతు కొడుచూ మా రుగ్ధరొచ్చిన జనం నన్ను చూసి, కొయ్య

కొంతకాలంగా కోలుకుంటున్న జ్వాలియానీశీ వనోయవడుతున్న అమె కుంద్రీ

బారి పోయారు. ఒకప్పుడు మాత్రం
తెగింది. నాతో మాట్లాడారు. నన్ను చూసి
వారలా కొయ్యబారిపోవడానికి కారణం లేక
పోలేదనిపించింది నాకు.

నా కళ్ళు బాగా పుబ్బి, రక్తిపు
ముద్దల్లా పున్నాయట. కళ్ళేగాక, ముఖ
మంతా కూడా బాగా పుబ్బి పుండటం.
చేతలూ కాళ్ళూ బాగా వాచిపోయాయి.
యీగల దోమల గుడ్డతో, రసితో చేతులు
చాలా అనవ్వంగా వున్నాయి. నా ఆకారం
కల్లో బెయ్యంలా పుండడమృ.

ఆ సడనలోంచి నన్ను వో చిన్న పాక
లోకి తీసుకువెళ్ళారు. ఆ చిన్న పాక
ఆ పూరికి సువర్ణం వంటిదట. నాళ్ళ
నవ్వంతలోకి తీసుకువెళ్తుండగా భయంతో
వా శరీరం తిగిసిపోయింది. నాకు అన్నీ
బాకకారలే అన్నీ విరుక్కోవాలే. చివరికి
నాను పూపిరి పీయ్యకోడమే కష్టం
మయ్యింది అక్కడ నన్నో మంచంమీద
వడ కోబెట్టే సరికి కాస్త పోయిపోయింది.

తా గాయాలన్నింటినీ శుభ్రంగా కడి
గేసి, చక్కగా కట్టు కట్టారు. ఈగల,
దోమల గుట్టు చానడానికి అచేదో మందు
కాళ్ళకి, చేతులకూ వట్టింపారు. వో ఇంజ
క్షన్లు పూర్తిగా పాథతో గిల గిల్లాడడానికి
పీలలేకుండా, కాళ్ళూ చేతులను మంచానికి
మన్నితంగా గట్టిగా కట్టేశారు. ఈ
విషయం నే గ్రహించలేదు.

తను ఆ ప్రమాదంలో దివిసుంచి
ఉండి వడ నడకొండున్నార రోజులకు
మళ్ళీ మొదటిసారిగా విమానాన్ని చూసి
నట్టయ్యింది నన్ను రక్షించడానికి
పుకల్పించి వచ్చిందట.

నన్ను వాళ్ళా విమానంలో ఎక్కించాక,
ఆ విమానం నడిపేది ఒక స్త్రీ అని తెలి
సింది మె పేరు జర్మికాన్. ఆవిడ
నిద్రా ప్తి శాంతస్వభావాన్ని చూస్తే నాకు
పోయిపోయింది. గతంలోవద్ద కష్టంలన్నీ
మరచిపోయాను. ఆవిడ జుట్టు రాగి
రంగులో వుంది. ఆమెకు 40 ఏళ్ళు.
మియామికి చెందినదటామె. యున్నే తెదీ
సే చ్చోలో వోకూ ముల విషయ పూర్తి
చే కన్న-రిలో ఆమె తొలి మహిళలు
వ్యూర విమానాలూ, కూలిపోయిన మా
విమానంవంటి ఎలక్ట్రా విమానాలూ
అవిడిదనకే వాళ్ళ నడిపిందట.

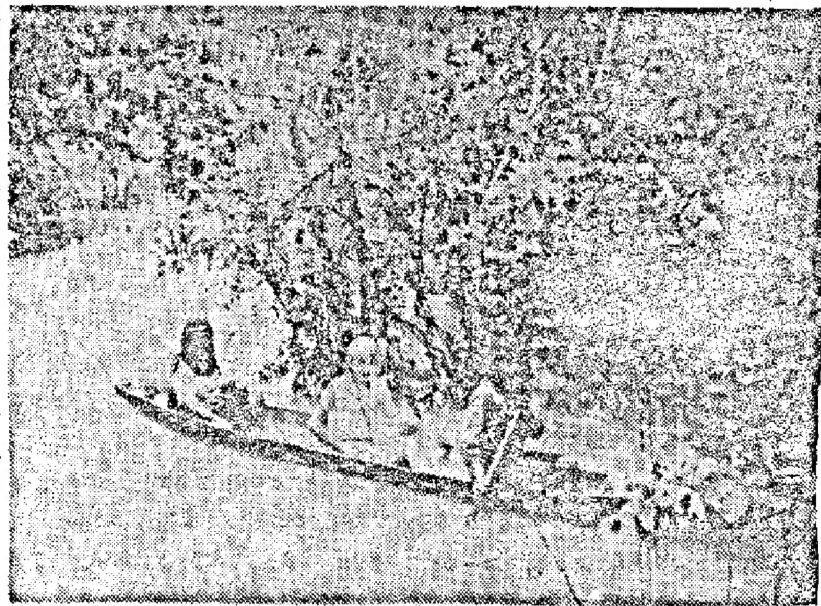
జూలియాన్ తీసుకు వెళ్ళడానికి పుకల్పానుంచి వచ్చిన విమానం.

యానాకోబా అనే నరస్సువద్ద నున్న
వో యింటికి నన్ను తీసుకువెళ్ళారు. ఆ
నరస్సును 'సింగిని చూపే తాటివెల్లు
నరస్సు'ని ఇండియోన్ అంటారు. పుకల్పాకు
యదేమంత దూరంలో వున్నది కాదు.
అమెరికన్ శాస్త్ర వైద్యుడు డాక్టర్
ప్రాంక్ హార్టీన్ నాకు వైద్యం ఆరంభం
చారు. మా నాన్నగారూ వా వక్కనే
వున్నారు.

నా భయంకర యానాన్ని అకాశవాణి
తన యజ్ఞ వచ్చినరీతిలో వరించి వచారం

చేస్తూంది. నాకు దుఃఖం ఆగలేదు
మా విమానం కూలిపోయినచోట నెలక
డానికి బోల్తామంది జట్టులు జట్టులుగా
బయల్పేరారట. ఇంకా అన్ని శరాలూ దోరక
లేదట. అసలు విమానం దేన్నైనా ఢీ
కొంటా, లేక గాలిలో తనంతట తానే
మండిపోయిందా అన్నది వారికి సమస్య
అయింది.

ఈ ప్రమాదాన్ని గురించి పుకల్పాలో
వివరిస్తున్నవచ్చినట్టు వారు చెప్పుకుంటు
వారు. ప్రమాదంలో నాగే కొందరు

మిల్లితో తెగనాడిన కల్లించబడిన జూలియాన్.

బతికి బయటపడినా, సరిహద్దున ననుయంతో సహాయం అభివృద్ధి చేసిపోయాం!

ఈ ప్రమాదంలో బతికిన ఒకాయన తన కోటును తలకింద పెట్టుకుని, వో చెట్టుకింద నడుచుకుంటూ చూసినట్లు వో జట్టు (వెతకడానికి బయల్పడిన జట్టు) అంటోంది. ఇదేగనుక నిజమైతే యింకా బతికినవారుండవచ్చు కదా!

విమాన ప్రమాదం జరిగినచోటునుంచి సుమారు ఏడు మైళ్ళ అవతల ఒకచోట ధ్వంసమైపోయిన విమాన భాగాలు, చింపిరి, కాలిన బట్టలు, నాశనమైపోయిన సామగ్రి కనుపించిందనీ, అక్కడి చెట్ల మీద కూడా యిలాటివి దొరికాయనీ మరి కొందరుంటున్నారు.

ఇది నిజమైతే విమానం ఆకాశంలోనే పేలిపోయిందని కదా! అలాటప్పుడు కనీసం ఒక్కరు కూడా బ్రతకడానికి అవకాశమే లేదే!

ఎవరెలాంటి నాకేం గాని, మా అమ్మ మాత్రం యిక నాకు లేదు, ఆ విమానం మా అమ్మను మింగేసింది. తన పొట్టును పెట్టుకుంది. ఆమె నన్నెంతో గౌరవంగా చూసుకునేది. వక్కుల శాస్త్రంలో ఆమె చక్కని పేరు గడించింది. ప్రపంచమంతటా ఆమె డాక్టర్ మారియా కోస్సెగ్గా పేరు పొందింది. గతంలో ఆమె వో రెండు కొత్తరకమైన వక్కులను కనిపెట్టింది. రిమా నాచురల్ హిస్టరీ మ్యూజియంలో వకుల, స్తన్య జంతువులశాఖకు ఆమె అధికారిణి. ఆ మ్యూజియం సెయింట్ మార్కస్ విశ్వవిద్యాలయానికి చెందినది. ఆ విశ్వవిద్యాలయంలో మా నాన్నగారు జనాలజీ, హైడ్రో బయోలజీ విభాగాలకు ప్రాఫెసరు.

వాల్డిద్వర్గా సామాన్యంగా తీరిగ్గా యింటల్ కుచ్చునేవారు కానేకాదు. చేరునతో పున్న పుస్తకాలతోనూ, మ్యూజియముల తోనూ సంప్రసేదేవారు కాదు. పుకల్ప ఆరణ్యంలో వెళ్ళుట, జంతువులు-పీటని గురించి చదువుతూ చాలా కాలం గడిపారు. ఈ చదువు వారికి చాలా విజ్ఞానాన్నిచ్చిందనేవారు.

నేను ఎలా బతికి...

ఆ రోజుల్లోనే నేను అరణ్యం గురించి చాలా తెలుసుకున్నాను. 1967-69 రెండేళ్ళలోనూ వాళ్ళతో నేనూ అరణ్యంలో వున్నాను. అరణ్యంలో వుండే క్రిమి కీటకాలు లెంత భయంకరమైనవో, అవి మనుష్యుల సేవిధంగా పింపించి, నాశనం చేస్తాయో గూడా తెలుసుకున్నాను. ఆ క్రిములు పుస్తకాలు తినియ్యకుండా పుస్తకాలనిండా ఎప్పుడూ మందు జల్లడమే గాక, ప్లాస్టిక్ సంచిల్లో పుస్తకాలను దాస్తూ వుండేవాళ్ళం.

వో మార్గదర్శి, తగ్గిపెట్టెలూ, దోమతెర, నుంచి వదులైన కత్తి, పువ్వు మాత్రం-యివి చేతిలో లేందే అడవుల్లో కనులు అడుగుపెట్టడం చాలా ప్రమాదమన్న విషయం నేనప్పుడే తెలుసుకున్నాను. ఏదెలా వున్నా, పువ్వు మాత్రం మాత్రం చాలా ముఖ్యం. అడవులో కాసే నిండలకు పువ్వుమాత్రం లేకపోతే శరీరం నిలుపునా ఎండిపోతుందంటే అతిశయోక్తి లేనేలేదు.

అడవుల్లో తిరుగుతున్నప్పుడు ఎక్స్ ప్లోరేటర్లతోనూ నది వాడ్డును వాడల కూడదు. నది వంపులు తిరిగితే, దాని వాడ్డున నడిచేదేమిటి? దగ్గర దారిలో వెళ్ళి చుట్టూ నది చేరుకుంటామని నది వాడిలి అడవిలోకి వెళ్ళే యిహా మృత్యు ముఖంలో తలపెట్టినట్టే.

గత్యంతరం లేనపుడు కవులను, పాముల వంశంరం చేయవచ్చు. పాము పడగను మాత్రం తినకూడదు. పడగలో విషం వుంటుందెప్పుడూ. ఆ సంగతి మర్చి పోకూడదు.

ఒకే ఒక్కమాటతో చెప్పాలంటే నేను అడవిని గొంపించడం నేర్చుకున్నాను. ఒక్కొక్కప్పుడు చేతిలో ఏ సామగ్రి లేని వాడు కూడా దైవికంగా బతికి బయట పడుతూంటాడు. వో అమెరికన్ యువకుడు చేతిలో ఏ సామగ్రి, సాధనా లేకుండానే బతికి బయటపడ్డాడు. అదిన్నీ తిల్యుకుంటూనే ఆ కష్ట సమయంలో నాకు నేను దైవ్యాన్ని తెచ్చుకున్నాను.

అరణ్యంలో మకాంచేసి, ప్రయోగాలు చేసే వో జట్టుకు చెందినవాడూ కుర్రాడు. ఆ జట్టు నాయకుడికి ప్రమాదవశాత్తూ కాలిలో తుపాకీ గుండు తగిలిందట. ఈ కుర్రాడే అతనికి సహాయమయ్యాడట.

అతనివద్ద మార్గదర్శిని లేదు. కత్తి లేదు. చివరికి తినడానిక్కూడా ఏమీ లేదు. ఇవేమీ లేకుండానే అతనా అడవిలో వంట రిగా బయల్పడాడు. అనక తను తిరిగిళ్ళే దారిగాని, ముందుకేళ్ళే దారిగానీ కనిపెట్టలేకపోయాడు. దాంతో అనంతనా అడవికి నైవేద్యమయ్యాయుండేవాడే కాని, వో చిన్న ప్రవాహాన్ని పట్టుకుని వో నది చేరాడు. అనది మేం మకాంచేసిన ప్రాంతం దగ్గర వుంచి ప్రవాహమైంది. దానివల్ల అతను మమ్మల్ని చూసి ఎలుగెత్తి అరిచాడు. మే మాత్రాన్ని కాపాడము.

నా కష్ట సమయంలో నేనీ కుర్రాడినే మనస్సులో పెట్టుకున్నాను. ఆ సమయంలో సాపం అతని బుర్రలో ఎంత భయంకరమైన అలోచనలు వచ్చుంటాయోకదా అని నేనూ మా అమ్మ అనుకుంటూవుండే వాళ్ళం. తీరా నాకూ అదే అవస్థ వచ్చేసపుడు 'ఆ కుర్రాడే చేయగలిగినవాడు నేను చేయలేరా ఏమిటి?' అని నాకు నేనే దైర్యం చెప్పుకున్నాను.

అతని నామస్మరణే నన్ను బతికించేదేమో!

ఆ పడకొండు రోజులలో నడిచిన నానా పాట్లూ బలముంటే యిప్పటికి నాకు నెన్నులోంచి వాణుకు పుట్టుకొస్తుంది. మా అమ్మను తిల్యుకున్నా నాకంత బాధ కలుగుతుంది.

కానీ, నే బతకాల్సిన కాలమింకా బోల్తాంది.

నా తలిదండ్రులలా నేనుకూడా జంతు శాస్త్రమే చదవాలి, నా కండ్లితో అరణ్యంలోని పరిశోధనా కేంద్రంలో వుండాలి. రిమాలో మృదు చదువు పూర్తిచేసి, జనాలజీ జర్నలిలో చదవాలి.

అవును.

జీవితంలో జర్నలి జంతుశాలలో పని చేయాలన్నది నా కోర్కె.

(అయిపోయింది) ●

గిలల్లో సలయేడు

వివారి ఉదాహరణ

* రామకృష్ణాకారి కుంబంట్లో బొగ్గుల్ని కుచ్చిగించి, నల్లూరుతో రెండు కొత్త బొగ్గుల్నిరీసి కుంబంట్లో వేశాడు. బల్లపై పెట్టిన పాలగిన్నెను తిరిగి కుంబంట్లోకి విక్కించాడు. ప్రక్కనున్న పాతగుడలో చేరు ల్నొకరారి తుడుచుకుని రోడ్డు మీదకొచ్చి అకాశంలోకి చూశాడు.

అకాశమంతా నల్లగా చుట్టూ పట్టి వుంది. ఉండండి ఒక చల నిగలి తెచ్చేర అతని టీ చూడండిమీదిగా వీరమ్మ దుకాణంవేపు వెళ్ళింది.

రామకృష్ణులు వీరమ్మ దుకాణంవేపు చూడ కూడదనుకుంటూనే చూశాడు. వీరమ్మది

కూడా టీ దుకాణమే. అయితే వీరమ్మ అతనిలా భాళిగా లేదన్నాడు. నిట్టూడి పాకలో అటూ, ఇటూ వేసిన కొయ్య బెంబీలపై కూర్చున్న 'కర్పూరు'కి టీ కలిపేవ్వం లోనో, రాళ్ళనగ్గర్చుంచి డబ్బులు తీసు కోడంలోనో, పెద్ద డబ్బాలోని సందవారసు బల్లపై నుండే చిన్న గిన్నెలోకి మార్పు కోడంలోనో 'బిజీ గా వున్నట్టు కనిపిస్తోంది. 'కన్యింపడమేగుటి, బిజీగానే ఉంది' అను కున్నాడు రామకృష్ణులు. తను వీరమ్మ దుకాణం వేపు చూడటం వీరమ్మ ఎక్కడమాస్తుందో నశభయంతో మానుల్ని మరలుకుని 'వర్గ మొచ్చేట్టుందే' అనుకుంటున్నట్లు పెద్ద

గానే అనేసి రోపలికొచ్చాడు.

రోపలికొచ్చాడనేగాని ఏదేయదానికి తోవ లేదతనికి.

ఇంతలో రంగడక్కుడుకొచ్చాడు. చింపిరి చల, వారిరొతున్న నిక్కరు, నల్లగా నిగ నిగలాడే చొక్కాలేని చీరం, ఇదీ పాడియానం. ఎంగిలి టీ గ్లాస్సుల్ని కడగడం, సారోటా తిన్న ఆకుల్ని చెత్త కుర్చుపైకి చేర వేయడం—అదీ పాడినని ఆ టీ దుకాణంలో.

'నాకో పానా గ.చాలి' తలగోక్కుంటూ అడిగడు వాడు.

రామకృష్ణులు గతుక్కుచున్నాడు. రంగడు తన కివ్వవలసిన పావలానే అడిగినా రామకృష్ణులు

తెలుగు చరిత్రకు ముందుకొచ్చండి:

'పాపాలు ఎక్కడుంచి తెన్నుంటావురా! పాడ్డుట్టించి ఎన్నివందల యాపారం సేశాననుకుంటున్నావేం? నరుకంతా పూరిక పోతోందే అని నేన్నస్తుంటే...పాపలా గానాంటు, పాపలా...'

రాఘవులు మాటాడటం అపి చూసే సరికి రంగడక్కడలేదు. దొడ్డివాకిలిగూడా కలువపైకి వెళ్ళి చేవలకోసం గాలం క్లరను విసుర్చున్నాడు వాడ్డు మీదుండి. దుకాణంలో కన్నుమర్చు లేవప్పుడు రంగడి బోది అడి.

రాఘవులు నిట్టూర్పుకూ సాగునలాగి గొల్లపెట్టి 'లా ఉవయోగవడుతున్న గ్లాసు లోకి చూశాడు. అర్ధరూపాయ చిల్లర కంటే వుండదందులో. నితాశతో గ్లాసుని దుల్లా! లోపలపెట్టేడు.

ఇంత మండకోడిగా తయారైందంటే యాపారం? ఇట్లాగైతే రోజు గడిచేదెట్లా. వెలదిరిగిసరికి నిట్లాడికి అద్దెగట్టేదెట్లా? ఇవాళన్నా నాలుగు డబ్బులొస్తే ఇంటి బాటికి నూదిమండు వేయద్దామనుకుంటిని. బారం రోజుల్లోంచి కడుపునొప్పితో తమ్ముకు గాథతోంటి పానం. దిన్నిమందులువాడినా

శివలొ సెలయేరు

గుణం కనపట్టలేదు. పోయినట్టేలో పంపా యతీ గుమాస్తా న రహరి భార్య కూడా ఇట్లాగే కడుపులో నొప్పి, నొప్పి అంటూనే కడలేరిపోయిందిట! మాయదారి రోగం.

అదొచ్చిన ఇరవైవాయిగ్గంటల్లో ఆవరేసను సేయిస్తే సేయించినట్టు, లేకపోతే ఖాళీ. అపిండిసిటీస్ అంటారుట దాన్ని. కొంపదీసి తన రత్నాలుకూడా అలాగే...

ఫీ...ఫీ...యదాలోచనల్లు మరెవీ చేతి నిండా పనిలేకపోతే ఇంతే, పురుగు తొల్చి వట్టు మనసును తోలుస్తాయి: ఖర్చు కాక పోతే... ఒక్కడైనా ఇటొప్పాడేమో సూడు. కాలవమీది కళానుతొచ్చినా ఈరమ్మ దుకాణంలోకే జొరబడ్తున్నాకు. బియ్యంమిల్లు వనోళ్ళు టీశుక్కి అడకే ఎల్తున్నారు; ఆఖరుకు ఇటునుంచి వచ్చే డేడ్వ్యాటీ కాని స్టేబులుకూడా తన కొట్టువేపు కన్నెత్తి కూడా మాడకుండా ఈరమ్మ పాకలోకే దిల్తుడు...

రాఘవులు ఆలోచనను చెడరగొట్టూ; ఆతని టీ దుకాణాని కెదురుగా— రోడ్డుకి ఆవలివైపున లారీ ఒకటి ఆగింది. ఇటు

వపు డారు తెరచుకుని డ్రైవరు; ఆయన వైపు డోరు తెరచుకుని కేబిన్ లోని మరి డ్దరు వ్యక్తులు దిగారు. వాళ్ళు ముగ్గురూ ఇటువేసే నడుస్తున్నట్టు తోచింది రాఘవు లికి. 'ఫరవాలేదు. మూడు టీల బేరం తగి లింది. వాళ్ళొచ్చేసరికి రె డీ చేసి పెట్టే అలస్యంలేకుండా ఇచ్చేయొచ్చు. అలస్యంవేస్తే కన్నుమర్చు రారు' అనుకుని టీ కలిపే ప్రయత్నంలో నిమగ్నమవబోయిన రాఘవులు ఒక క్షణం ఆగిపోయాడు. వాళ్ళుముగ్గురూ ఏదోమాట్లాడుకుంటూ లారీవెనక పైర్లలో గాలిపుండ్ చూసుకుని ఇటు నడిచినోళ్ళ నడిచి; చివరికి వీరమ్మ దుకాణంలోకి వెళ్ళారు.

తప్పనిసరిగా ఊపిరిపీల్చినట్టు నిరాశనూ అలాటచేసుకున్న రాఘవులి తలలో నటేశం మెదిలాడు. నటేశం కూడా లారీ డ్రైవరే. అతను రాఘవులి కన్నమడు, ఎన్నోసంవత్సరాలుగా అవసరమున్నా లేక పోయినా— ఆ రోడ్లంట వెళ్ళున్నప్పుడు ఆ సెంటర్లో ఆగి రాఘవులిచేతి స్పెషల్ టీ తాక్కుండా వెళ్ళడతను.

వీరమ్మ ఆవూరు రాకముందు ఎక్కడం డేదో, ఏంచేసిదో రాఘవులికి తెలిదు. తెలుసు కోవాలనే ఉత్సుకతకూడా లేదతనిలో కాని నటేశం చెప్పాడు, వీరమ్మ నంగతి. అవిడది అనంతపురండ్గ్గర ఏదో వూరుట. పెళ్ళయి కాపురం చేసుకునే వీరమ్మ చుననులో పురుగు ప్రవేశించింది. పూలమొక్కలమ్ముకునే ఒక వ్యాపారంలో అకసుంబంధం పెట్టుకుని నిజయవాడ లేచినట్టింది. అవిడ ముగ్గురు విడల తల్లికావడానికి కారణమైన ఆ వ్యాపారి హతాత్తుగా అంతర్ధానమైనాడు. అతన్ని వెతుక్కుంటూ ఊరూరా తిరిగిన వీరమ్మ అరిసిపోయి ఇక్కడ టీ దుకాణం పెట్టి విశ్రాంతి తీసుకుంటోందిట.

'ఇశాంతిగాదు నటేశం. నా ఉసురు హనుకుంటోంది. లేకపోతే ఏమిటి చెప్పా. అదక్కడ సామెల్లిగిరించింది నాకు రాబడి తగ్గిపోయింది. పిల్లలుగలది. ఆడకాపురు వి వూయిస్తున్నానుగాని...' రాఘవులు ఆపైన మాట్లాడలేదు.

నటేశం పని.....'ఏం జేత్తావేంటి?' అన్నాడు.

రాఘవులు నటేశం మాటల్ని విననట్టే కూచున్నాడు. నటేశమే తిరిగి అన్నాడు.

తెలుగు చరిత్రకు ముందుకొచ్చండి
రెండువది మాబారీ
ప్రెంట్రింగ్
అండ్ పబ్లిషింగ్
అండ్ పబ్లిషింగ్

శివలొ

నికెమైనా ఆలోచనమంటే చెప్ప. నేను పోయిందాగా! అంటూ వెళ్లి పోయాడు పటేశం.

రాఘవులి గుండె జల్లుమంది. వ్యాపారం పడిపోతున్నదన్న కసికొద్దీ అలా అన్నాడే గాని తనకు వీరమ్మ నదోచేయాలనే తలంపే లేదు. నటేశం అన్నట్లుగా వీరమ్మను దారికడ్డం తీసేస్తే మటుకు అక్కడికి మరో పోటీదారు రాడని గ్యారంటీ ఏమిటి? 'మరి ఈ నటేశం ఇట్లా మాట్లాడింది దెందుకో! అతనికి ఈ వీరమ్మమీద కోప మెందుకు!' అని ఆలోచించాడు చాలా రోజులు రాఘవులు. 'ఒకేసే నటేశం ఇసిరినగాలానికి ఈరమ్మ సిక్కుకోలేదేమో' అను అలా అనుకోడం పాపంగా తోచింది రాఘవులికి అసలు సంగతిమీటో నటేశాన్నే అడుగుదా మనుకున్నాడని 'చ మనకెందుకులే' అ వూర్కొన్నాడు.

గతం గుర్తొచ్చిన రాఘవులు నిటూ ర్చాడు ...

'ఇరవై పై నెలన్నా ఈయండి' (బతికి తాడుతున్నట్లుగా అనాడు రంగడు. రాఘ వులు వాడివేపు చూశాడు. వాడెటో మాన్సున్నాడు, రాఘవులి మొహంలోకి చూసే ధైర్యం లేనట్లుగా. పావలానుంచి ఇంపైపై నలకి దిగాడంటే, ఈ లోనల బదుపై నల విలువగల చేపల్ని పట్టెడనే సంగతి రాఘవులికి తెలియిందికాదు.

'నువ్వే నయంరా, కాస్తా కూస్తా సంపా దించావ్. ఈవూలు వాకామూతం బోనీ కూడా కాలేదు' అనుకున్న రాఘవులు పైకిమూతం 'ఛ...హ...యదవ...' అని కనురుకున్నాడు. రంగడు గొణుక్కుంటూ వెళ్లిపోయాడు.

ఆకాశంలో నెల్లమబ్బులు పీచొన్నాయి గోబోలు నెళ్ళిన పురిమింది. వీరమ్మ దుకాణంలో కస్తమర్లు ఎవరో పెద్దగా నవ్వెను. ఉండుండి వీరమ్మ కంచు కంఠం కూడా శృతి కలుపుతోంది ఆ నవ్వులతో.

ఇంటిదగ్గర రథాలు గుర్తుకొచ్చింది రాఘవులికి. 'ఉరుములంటే బయం దానికి. పైగా ఇప్పుడు సుస్తీగా కూడా వుంది. నూదిమందుకి సరికదే డబ్బులు విలాగూ వచ్చేలా లేదీవూట. కనీసం అరకు, చిక్కలు కొంటానికైనా వస్తయ్యా, రావో అనుకుంటూ నాలుగువేపులా రోడ్లన్నీ గాలి స్తన్నాడు చూపులోనే-ఒక్క బేరమైనా

మైక్రోఫైన్ ఆస్ట్రో

త్వరగా కరుగుతుంది, త్వరగా ఇముడుతుంది

కనుకనే మామూలు బిళ్ళల కన్నా రెట్టింపు త్వరగా పనిచేసి నొప్పిని తొలగిస్తుంది.

మామూలు బిళ్ళ

పెద్ద అణువులు నెమ్మదిగా ఇముడుతాయి. నెమ్మదిగానే నివారణ

మైక్రోఫైన్ ఆస్ట్రో

చుక్కలువులు త్వరగా ఇముడుతాయి. శీఘ్ర నివారణ

మామూలు బిళ్ళల వలెగాక, ఆస్ట్రో అతి సూక్ష్మమైన అణువులు త్వరగా ఇముడుతాయి నొప్పిని కలిగించే చోటుకు శీఘ్రగతిని చేరి సత్వర నివారణ కలిగిస్తాయి.

మైక్రోఫైన్ ఆస్ట్రోను: తలనొప్పి • ఒళ్ళు నొప్పి • జలుబు • ప్లూ • కీళ్ళ నొప్పులు • గొంతు నొప్పి • పంటి నొప్పులకు వాడండి

మోతాదు: పెద్దవారికి రెండు, చిళ్ళులు, అవసరమైతే మళ్ళీ చేసుకోండి. పిల్లలకు: ఒక బిళ్ళ లేక మీ డాక్టరు సలహా ప్రకారం చేసుకోవాలి.

నొప్పిని అతిశీఘ్రంగా తొలగించడానికి ఆస్ట్రో మాత్రమే మైక్రోఫైన్ చేయబడినది

నోకోస్ (M) తయారు

తగలకపోతుందా అని?

రాఘవులి (వయస్సుం వృధా పోలేదు. వడచుటనుంచి వచ్చే రోడ్డుపై న ఒక ఇంక యోళ్ళ క్కురాదు నడిచోట్లన్నాడు. కపిటి ఆ వ్యక్తి తన దుకాణంవేపే సస్టోన్లుట్లు ఎమ్మకం కలిగింది రాఘవులికి. అతనిలో అణగారుతున్న ఆశను పొగవూడే గొట్టంతో వివకో రగుల్కొలిపినట్లయింది. కూర్చున్న వాడల్లా లేచి నిల్చుని, ఆశతోకూడిన చూపుల్లో అతనికి స్వగతం వెలికేడు.

ఆ వ్యక్తి దగ్గరకొస్తున్నాడు. వీరమ్మ దుకాణం వరకూ వచ్చాడు. వీరమ్మ దుకాణం దాటేడు. తన దుకాణంవేపే నడుస్తున్నాడు. ఇంతలో వీరమ్మ కంఠం తిగున విరిపించింది.

'రా బాబూ, రా. ఇల్లా. ఏడేడి పరో టాలున్నై. కరకరలాడే వకోడిలున్నై. విషా పుట్టించే గిడమ్ వుంది రా...రా...'

ఆ వ్యక్తి ఆగిపోయాడు. తన ఎడమ భుజం మీదుగా తల తిప్పు వీరమ్మ దుకాణంవేపు చూశాడు. క్షణం తటవటా యింది, నాలుగడుగులు వెనక్కువేసి వీరమ్మ

శిలలో సెలయేరు

దుకాణంలోకి జొరబడ్డాడు.

రాఘవులు నిర్బంధపోయాడు. వీరమ్మ గిడపరితనం అతనికి మహాపరాధంతో చింది. టీ కలిపేయిందు తెర్లే నిశ్శలా అతినిలోని 'రంగళం' కుత కుత లాడింది. వళ్ళు పట పట లాడాయి. దూరా నెక్కుడో పిడుగు వడ్డంత శబ్దమైంది.

అదే సమయంలో రంగడు మళ్ళీ వచ్చాడక్కడికి. కొంత విడుపు, కొంత భయం, కొంత ఉక్రోశం కలిసిన గొంతుతో అన్నాడు : 'నన్న కూడా ఏమీ ఇయ్యలేదు. ఇవాళి పదిహేను పైసలన్నా ఇవ్వాలి. 'దెబ్బతో కా' ఆఖరు రోజియ్యాల.'

రాఘవులు జెమేమని లేచాడు: 'గడిద కొడకా, నీకు గట్టులు కాపాలంటా' అంటూ వాణ్ని కొట్టబోతే, వాడు పడు గెత్తిపోయి పకరైవాడు.

రాఘవులికి దెయ్యం పూనినట్లయింది. అవేళంతో ఊగిపోతున్నాడు. చక్కచోటా కాలు నిలవడంలేదు. అతని ముఖం కూడా

ఆకాశంలోని మేఘాల్లా నల్లబడింది ఏ క్షణంలోనైనా వర్షం పడేట్లుగా వుంది వీరమ్మ దుకాణంలోనుంచి పెద్దగా కేరింతలు. నవ్వులు...రాఘవులు అటువేపుగా దూసుకపోయాడు.

'ఈరమ్మా, ఈరమ్మా...నీకిదేం బాగా లేదు.'

'ఏంది బుల్లోదా ?' వీరమ్మ రాఘవు ల్నెప్పుడూ అలాగే పిలుస్తుంది. వీరమ్మ ముందు రాఘవులు బుల్లోదాళాగానే వుంటాడు.

'నా దుకాణంలోకొచ్చే కష్టమర్ని ఏని గట్టుకుని పిలవడం న్యాయమేనా ?'

'నాయమంటే బుల్లోదా, ఇది యోపారం. నీకు తెల్లేంటి. గాలమెయకుండా శాపాచ్చి నీ పోకోడే పడుద్దా. అంతే ఊను.'

'నా దుకాణంలో కొచ్చేరోళ్ళని పిలవడానికి నీ కక్కులేదు. నీ దగ్గరక వాడుగ్గా వచ్చేవోళ్ళని పిల్చుకో అంతే గాని...'

వీరమ్మ ఎక్కువ నవ్వింది. వీరమ్మ విరగబడి నవ్వింది. కోయ్య తెలివితప్పి కూచున్న కష్టమర్ని కూడా నవ్వేరు. టీ తాగుతూ నవ్వడంచేత వాళ్ళకి పొంపూరి వాళ్ళ నవ్వు దగ్గరగా మారింది.

'పచ్చోళ్ళా పున్నావే. నా దగ్గరకొచ్చే వోళ్ళని నేనెం పిలవక్కర్లా. రానివాళ్ళనే పిలవాలి' అని మళ్ళీ నవ్వసాగింది వీరమ్మ.

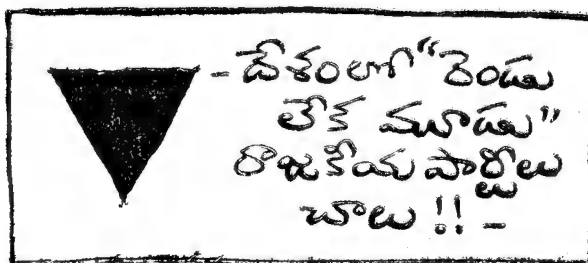
రాఘవులికి వోళ్ళంతా జేయలు పోకినై. తన చేతగానితనం, రతాలు మూలగు, 'నేను పోయినదా' అన్న నటికం మాటలు, రంగడు డబ్బు లడగడం, వీరమ్మ నవ్వు... ఇవన్నీ అతని బుర్ర చుట్టూ గిరికీలు కొడుతున్నాయి.

'కంతా నవ్వవాకరమ్మా. కాస్తంచుకో. ముందు శాన బతుకుంది. పూలమొక్క లోళ్ళు పూలు బుచ్చుస్తాడు. మళ్ళీ అప్పుడు నవ్వుదుగాని.'

'ఏబ్బి, లా, సిం కూశాన్, మళ్ళీ కుయ్' అంటూ బయటికొచ్చింది వీరమ్మ.

'ఏం, కొద్దానా?' ఉన్నమాటంటానికి నాకేం బయవంటు.. బింకంగా అన్నాడేగాని రాఘవులికి గుండెల్లో బితుకు, బితుకు మంటోంది.

'కొద్దానా, కొట్టి చూపిస్తానా నీజేబు అడ్డమొస్తుందేమో చూపిస్తా' అం బూ చేతిలోపున ఇక్కన్ పిల్చర్ గరిబలో వాళు

వల్లి ఏడాదా కొట్టేసింది.

వాళ్ళిద్దరిమట్టు జనం గుమికూడారు. వాళ్ళకి గొప్ప సీన్. ఒక అడవి నందు మొగాళ్ళే నడిచాడుమీద నిలసి కొట్టుట మనేది సాధారణంగా అందరికీ అన్నివేళలా కన్నదే వ్యత్యాసం మరి. అక్కడ పోటో గ్రాఫర్లు, విలేజర్లు లేరుగాని, వుంటే స్టాక్స్ జిగోల మనేవే...

వీరమ్మ పొరుషాన్ని తన అపొరుషాన్ని తిట్టుకుంటూ వీరమ్మ చేతిలోని గరిటను లాగేసుకోవాలని, దెబ్బలువడకుండా తన శరీరాన్ని కాపాడుకోవాలని విభజనయత్నం చేశాడు రాఘవులు.

ఈ గొందగోళానికి ఎక్కడుంచోవచ్చిన రంగడు వెనకాలనుంచి అడాట్టుని వీరమ్మ చేతిలోని గరిటను లాక్కుని వీరమ్మపై కలియబడ్డాడు. వీరమ్మ వాడి దెబ్బల్ని లెక్కచేయకుండానే రాఘవులి పైకి ఉరుకు తొంది.

అంతలో అక్కడ చేరినవాళ్ళలో కొందరు వీరమ్మను, కొందరు రాఘవుల్ని వారి వారి దుకాణాలవేపు లాక్కుచోయారు.

ఒక ఆగలేనన్నట్లు వర్షం కుండపోతలా కురవసాగింది.

ఇది జరిగి నెలరోజులుకా వచ్చింది. ఎప్పటికీ నాదే పైచేయి అన్నట్లుగా దిద్ది ఆనుకోని మలుపుల్ని కాలగమనంలోకి విరళిస్తుంది. రత్నాలుకు కడుపులో నొప్పి తిరికి వాము, వెన్నీళ్ళతోనే క్లిగిపోయింది.

స్పృహ రంగడు అడుక్కుండానే రాఘవుల సాటికి ప్రతిసాయంత్రం సావలా ఇస్తున్నాడు. రాఘవులికప్పుడా చేతినిండా వని. తీణం తీరికలేదు. అయినా అరిచి మనసుని ఆలోచనలు నిడిచి పెట్టలేదు. 'కడుపులో నొప్పితో నిదురందనుకున్నారత్నాలు బలకడ మేనినో! ఇప్పుడు కలరావచ్చి, పెద్ద పెద్ద డాక్టర్లనేలా ఎన్నో ఘాదిమందు లేయం చివా, నయంగాక ఈరమ్మ కన్ను మూయడ మేనినో!! ఎక్కడో ఎవరికో పుట్టిన ఈరమ్మ ముగ్గురు బిడ్డలకీ తానే తల్లి. దండ్రి అయి నిలవడమేనినో!! ఇదంతా ఎవరి లిం?'

'వోయ్ రాగవులూ! ఒక లిఫ్ట్ లో కుప్ప... ఒకటి ఒకటి కలిపితే ఒకటే అయిందంట ఎవరికో. నీయవ్వారంగాడా అటాగే వుంది. రెండు మకాణాల్ని ఒకటి చేశావ్, బాగానే వుంది. కానీ ఆ బుడ్డో

శ్చని తగిలించుకున్నా వెంటకంట, తల్లి నేనే అదరుకు. ఏనాటికైనా నాళ్ళని పెద్ద జీసే వాళ్ళమ్మ రుకాడాన్ని నాళ్ళ కప్పగించి నా బరువు దించుకుంటా. ఈ నా పెయ త్తుంలో నీవూ సాయపడాలి, జగమంటుడూ సాయపడ్డాడు. వాకానమ్మకముంది? ఇంద లే దిస్తా...నీకోనం పెప్పిల్...'

'అట్లాగనకు నటేశం! ఈరమ్మ మనకి అకారం చేసిందని ఈరమ్మ బిడ్డలపై కత్తి కడ్డావా. పానం వాళ్ళని దక్కులే నోళ్ళని సేసిపోయిందా ఈరమ్మ తల్లి నచ్చిన బిడ్డల్ని నూట్లాని కెల్లిన్నాడు నన్ను కావలించుకుని బాపురుమన్నారీ కూనలు. కడుపు పెరువైపోనాది నటేశం! నాకు వాళ్ళేమీ కాకపోవచ్చు కానీ, వాళ్ళకిప్పుడు పోతున్నాయి ...

నేనే అదరుకు. ఏనాటికైనా నాళ్ళని పెద్ద జీసే వాళ్ళమ్మ రుకాడాన్ని నాళ్ళ కప్పగించి నా బరువు దించుకుంటా. ఈ నా పెయ త్తుంలో నీవూ సాయపడాలి, జగమంటుడూ సాయపడ్డాడు. వాకానమ్మకముంది? ఇంద లే దిస్తా...నీకోనం పెప్పిల్...'

నటేశం టీగ్లాను అందుకుని రాఘవులి కళ్ళలోకి చూసేడు. రాఘవులు కళ్ళు త్తప్పిలో మెరిసి

అభిల ఛార త అంకెల పోటీ

537 బహుమతులు పంపబడును.

ఒక బహుమతికై మీ అద్వైతము వేదివ్వవది.

ఎండ్రి ఫీజు లేదు - ఇది ఒక బుద్ధివాడురకపు పోటీ

ఒక మొదటి బహుమతి: రాక్షాదూర్ మోటారు సైకిల్
ఒక రెండవ బహుమతి: కోర్త తెలిపిజన పెట్ 136
నూడవ బహుమతులు: పెడర్ ఫ్రాస్ ఆల్ ఎరక్ట్
(బ్రాస్ ఫిఫ్ట్స్, ఒక్కొక్క గాసు ఫరిదు రు. 260/-, 400
వాలగవ బహుమతులు: ఆల్ఎరక్ట్ 2 బ్యాంక్ (బ్రాస్ ఫిఫ్ట్స్,
ఒక్కొక్క ఫరిదు రు. 180.

పైన పాఠబంధుని గట్టులో అద్దంగా నిలుపుగా లేక అంబుమాలా యెట్టు చూచినా మోత్తం (24) ఇరవై నాలుగు వర్ణములు భర్తీ చేయవలెను. ఒక అంకెను ఒకమారుమాత్రం వాడవలెను.

ఎండ్రి ఫీజు: ఎండ్రి ఫీజు లేదు. ఇది బుద్ధివాడురకపు పోటీ మాత్రమే.

ఎండ్రి ఫీజు సామ్య చేయటము ఆఖరులేదీ 10-8-72. ఫలితములు తేలి 12-8-72 నవాయముకోరకు 18 మొత్తము గల నమూనా.

4	11	3
5	6	7
9	1	2

నిబంధనలు: (1) ఎండ్రి ఫీజు వంపుటకు రెడ్యాంగ్ కెము ఉప మోగించండి. (2) నివరణలు, దిద్దుట గలవి అంగీకరింపబడవు. (3) ఏమోటా దుర్మిత్యానము జ్ఞాపకమైనది, కట్టుబద్దమైనది. ఈ సాటి పేషయములో యిద యొక ముఖ్యమైన పంతు. (4) ఎండ్రి ఫీజు యొక్క సక్రమము అభిషియల్ సెట్టు సామ్యమైనతో నరహిల్ని బద్ధులంగా చూడబడును. (5) మొదటిబహుమతి నూ అభిషియల్ సెట్టు సామ్యమైనతో సక్రమంగా మద్దట్టు కనగొన బడనానికి యువ్వబడును. (6) రెండవ బహుమతి పైని అద్వైతముగా మద్దట్టు లేదు వరుసలలో నమూనానుగా మద్దట్టానికి యువ్వబడును. (7) మూడవ బహుమతి మా అభిషియల్ సామ్యమైనతో నే గురునగోగల యే అంకెనాని నమూనానుగా మద్దట్టానికి యువ్వబడును. (8) నాలుగవ బహు మతికి ఆ డ్రాలో అద్వైతములుగా ఏదెము పొందినట్లు, ఇందన పోలిదాట్టుకు యువ్వబ యును. (9) గెలుపొందినవారు, రెండు బహుమతులను పొందుటకు బాన్సుక ప్పేరేంగు, ల్ల సెట్టు ఫీజు వగై రాలను చెల్లించవలెను. (10) 3 మరయు 4వ బహుమతులు పొందినవారు పైని తెలుపబడిన ఖర్చులతో కూడా డ్రాస్ సెట్ట్ ఫరిదుగో నగము దెల్పించవలెను. మరయు మా నిబంధనలకు లోబడి యుండవలెను. (11) ఫలితములు ప్పెట్ సెట్ సెట్టలో వంపుటకు 45 ప్పెట్టల ప్పెంపులు పంపవలెను. (12) పే అద్వైతము మద్దట్టు లేక సెట్టిలో డ్రాయండి. (13) ఒక కుటుంబము ఒక యెండ్రి ఫీజు మాత్రమే పంపవలెను. (14) కలెంగోని కెక నిబంధనల కానీ భవిష్యత్తులో ఉపయోగములకు ఉంచుకోండి.

General Manager,

GERMAN AGENCIES (Contest)

GHANDI NAGAR, DELHI-31

దారుణ హత్యకి దారితీసిన కక్షలు

✱ ఎంబూరు జిల్లాకు చెందిన సత్తెనపల్లి గ్రామం వద్ద జూన్ 30వ తేదీన పి. వెంకటేశ్వర్లు అనే ఆయన్ను ఒక ఏడుగురు కత్తులతో, కూర్చోతూ మీదపడి దారుణంగా చంపేశారు. ఈ ఘోర కృత్యానికి పాతకకర్తల కారణమట.

బస్సులో ప్రసవం

తూమ్మకల్లి గ్రామానికి చెందిన పైడిముత్యాల అనే గర్భిణి స్త్రీ పురుడు పోసుకోడానికి బస్సులో విశాఖవల్ల భానికి బయలుదేరింది. కూడా ఆమె భర్త సీద్దన్న కూడా వున్నాడట. బస్సు పెండుర్ని అనే ఘాటనుంచి బయలుదేరిగానే (జూలై 2వ తేదీ రాత్రి) ఆమెకు కొడుకు (పారంభ మయ్యాయట. వెంటనే బస్సును ఓ ప్రాథమిక ఆరోగ్య కేంద్రం వద్ద నిలిపారు. కానీ, డాక్ రోడ్డులోగానే ఆమె ప్రసవించేసింది. తల్లి, పిల్లా బుధాసాగ వున్నారు.

గోడ విరిగిపడి

ఎనిమిదిమంది మరణం

బొంబాయికి లూకావ్సు ప్రాంతంలో ఉన్న చెంబూరులో ఓ యింటి గోడ విరిగి, పక్కనున్న మూడు గుడిసెల మీద పడింది. తత్ఫలితంగా ఆ గుడిసెలలో వుంటున్న వారిలో ఎనమండు గురు నల్లి, చనిపోయారు. అక్కడకురిసిన భారీవర్షాల ప్రభావమే ఆ గోడ కూలడానికి అంబుద్దారు. **జాక్ పాట్**

ఆదివారం బెంబూరు గుర్రవృందాలలో పుట్టినామిగాడ అనే 28 ఏళ్ళ కార్మికను కొన్న ఒకే ఒక్క టిక్కెట్టుకు 4,69,226 రూపాయలు ఖరీదైనట్లు.

నా ప్రజలలో కొందరు (మన దేశంలో వున్న సిక్స్ థిస్ట్ యుద్ధ ఖైదీలు) కుక్క వేలమీద పడుకుంటుంటే నేను బాంబుగా మంచం మీద ఎలా వదుకోగలను? అందుకే నేను మంచం మీద పడుకోకుండా అన్నారట సిక్స్ థిస్ట్ ప్రసిడెంటు జెడ్. ఎ.

భట్టా—అదిసరి! మరి తిండిబట్టలో! హత్యకి దారితీసిన కలహం

వేలూరు అక్కరకారం అనే గ్రామానికి చెందిన 35 ఏళ్ళ అప్పాసామి అనే రిక్తా అరసికి. కాప్పికార్ అనే రిక్తా అరసికి పొట్టాట వచ్చిందట. ఆ కాప్పికార్ని అప్పాసామి ఓ రోజు చితకతన్నాడట. కాప్పికార్ యీ విషయాన్ని తన స్నేహితుడు సుబ్రహ్మణ్యునికి చెప్పాడట. ఆనక వారిద్దరూ కలిసి అప్పాసామిని చంపడానికి చూడటం. చూపు దెబ్బలతో అప్పాసామి యింటికొచ్చి తన భార్య రేణుతో జరిగిన సంగతి చెప్పాడట. దాంతో రేణుకు కోపం వచ్చి తనభర్తను తప్పినవారిని నానాకాపనాథాలూ పెట్టి పెద్దగా తిట్టవారంటుంది. ఈ తిట్లు విని, ఆతంతో సుబ్రహ్మణ్యం రేణు పొట్టలో చేత్తో బలంగా గుద్దాడట. తన భార్యను కొట్టిన సుబ్రహ్మణ్యుని అప్పాసామి కత్తితో పాడిచి చంపేశాడట.

అకాంతి - ఆత్మహత్య

సెన్ పానానికి చెందిన మునుసామి అనే ఒకతను పనికోసం వేలూరు వచ్చి అక్కడ నడిబజారులో విషంతాగి, చనిపోయాడట. ఈతని ఆత్మహత్యకు కుటుంబంలోని అకాంతే కారణమట ఈతని భార్య సుందరి అనే అమ్మాయి. పిరికి పిల్లలు తేరట.

మాట్టికి చెందిన ఒక వూరిలో ఓ కంపెనీలో పని చేస్తున్న సత్తెనారాయణ అనే ఆతను రహిమాన్ అనే ఆతని చెల్లెలు కూతుర్ని ప్రేమించాడట. వారిద్దరూ ఎవరికీ చెప్పకుండా పూరు వదలి, మాట్టి రైల్వే స్టేషనుకు చేరేసరికి రహిమాన్ అక్కడికి వచ్చి వారి మీద పోలీసులకు ఫిర్యాదు చేస్తే, స్టేషను పోలీసులు వారిని నిర్బంధంలో వుంచారు. రాత్రి పూట సత్తెనారాయణ రఘుశంక చిర్చుకుని వస్తూండగా రహిమాన్ ఆతన్ని పాడిచిచంపి, పారిపోయాడట.

కారణం తెలియని దారుణం

జూన్ 26వ తేదీ సోమవారం రాత్రి కడపజిల్లా గోపాలవారి పల్లెలో చెన్నారెడ్డి అనే ఆయన యింటి మీద ఓ 15 మంది తుపాకులతో దాడిచేసి, ఆయన చంపిడిని, తాతగారిని, పిన్నయ్యరెడ్డి అనే ఆయన్ను కాల్చి చంపి, మరో ఆయనుగుర్తి గాయపరచి పారిపోయారట—కారణం తెలియ.

రెండు నెలల తేడాతో

ఇద్దరు పిల్లలు !

కొత్తగూడెంకు 50 కిలోమీటర్ల దూరంలో వున్న తిరుళూరి గ్రామంలో శ్రీమతి తార అనే ఆమె రెండు నెలలక్రితం ప్రసవించి, తిరిగి మళ్ళీ జూన్ 24 వ తేదీన ఒక మగబిడ్డను కన్నడట. ఈ పిల్లలిద్దరూ కూడా వెంట (తొమ్మిది) నిండే మీదటే పుట్టారట.

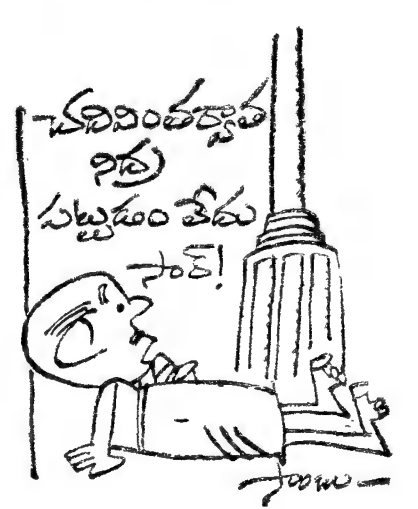
భూసంస్కరణలు

భార్యలకు విడాకులు !

భూముల మార్పిడిలను నిషేధిస్తూ మే రెండో తేదీన గవర్నరు చట్టం చేసిన నాటి నుంచి (ఆంధ్ర ప్రదేశ్ లో) తమ అమ్మలను రక్షించుకోడానికి మార్గాం తరాలు లేక ధనవంతులు నుమారు నాలుగొందల మంది తమ తమ భార్యలను వదలి వేశారు. ఈ విషయం రాష్ట్ర సచివాలయంలో కమ్యూనిస్టు నాయకుడు శ్రీ వి. కృష్ణ చెప్పతూ, కొంతమంది గజగజ పిల్లలను (మగ) దత్తత తీసుకుంటున్నారని కూడా ఆయన అన్నారు. కుక్కల వంటి పెంపుడు జంతువులకు కూడా భూస్వాములు తమ అమ్మలను కట్టబెట్టచ్చని ముఖ్యమంత్రి అన్నారు—నవ్వి.

పేప్ మెంట్ ప్రమాదం

ధిల్లీలో జాంగ్లూర కాలనీలోని రాజదూతే హోటలు సమావంతలో కొంతమంది పేప్ మెంటు మీదాన్నిద్రపోతుంటే (30వ తేదీరాత్రి) నో కారు గతిపై వారిమీదగా పోయిందట. తత్ఫలితంగా ఇద్దరు చనిపోవడం, పదిమంది గాయపడడం జరిగిందట— పోనీ కాళ్ళ పేప్ మెంటు మీద నడవాలనీ, జనం రోడ్డుమీద నడవాలనీ రూపు మార్చేసి! అప్పుడు కారు పేప్ మెంటు మీద నడవను.

టిప్సీ సుభాష్ గెర్తోన చెందిన కిమాటిలాల్ అనే ఆయన ఏడేళ్ళక్రితం షీలాదేవి అనే ఆమెను పెళ్ళి చేసుకున్నాడు. అప్పటికే ఆయన యిద్దరు పిల్లల తండ్రి. ఇటీవల ఆయనకూ ఆయన భార్యకూ మనస్సుకల రావడం వల్ల ఆయన భార్య షీలాదేవి సుభాష్ గెర్తోన వున్న తనతల్లితో పుంబొందలు. మొన్న ఒకటవ తేదీన కిమాటిలాల్ తన అత్తగారింటకి వెళ్ళి, భార్యను తనతో వచ్చేయమన్నాడు. ఆమె అందుకు ఒప్పుకోనందువల్ల ఆ తండ్రి కిమాటిలాల్ ఆమెను పోడిచివది, అడ్డొచ్చిన అత్తగారిని పోడిచి, వరకై పోయాడు.

మన్వల అనే ఊరిలో వివాహానికి విరూ తప్ప కూడా తాదాని 2 నలుగురు పెద్ద మనుష్యులు గోతపోపాటి నరసింహం అనే ఆయనను, ఆయన భార్య కోశమ్మను పెదకూరుపాడు గ్రామం నుంచి తీసుకు వెళుతూ వారి మధ్యలో వారిద్దర్నీ పోడిచి రోడ్.

వివాహానికి విడుదలకాదు

పక్కను లోగి, పారిపోయారట వారు. (జూన్ 29న తేదీన). నరసింహం చనిపోయాడు. (ప్రాణాపాయ స్థితిలో వున్న కోశమ్మను మూత్రం గారిపోయే వారు మోసి, ఆసుపత్రిలో చేర్చారట. కోశమ్మ, నరసింహం హతించుట.

భార్య విద్వలకు విషం ఎక్కింది

అత్తమాత్య చేసుకున్న దాక్టరు

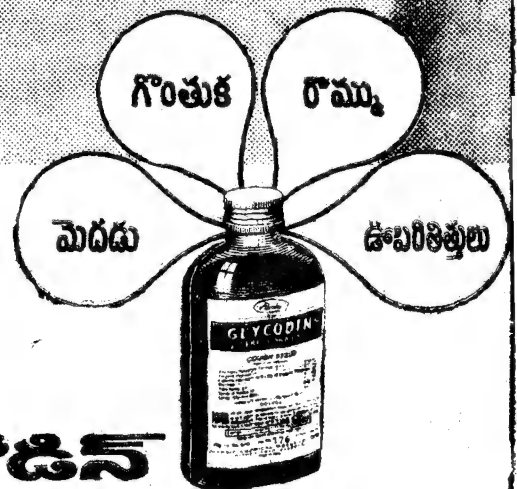
పాడవనాపేట చెందిన 36 ఏళ్ళ పతర్ దాపు అనే దాక్టరు, తన భార్య, ముగ్గురు పిల్లలతో మైసూరు వెళ్ళి, అక్కడ మంచి తిరునాళి వెళ్ళి 23 వ తేదీ వరకు శ్రీచంద్రవం చేసుకున్నారు. తనకు స్వత్రానికి చేరాక, పతర్ దాపు ఇంజనీర్ గా విషం ఎక్కింది, తన భార్యకు, ముగ్గురు పిల్లలకూ యింజనీరిచ్చి, కానూ పోసుకున్నారు. కాస్తైన టిక్ డాక్టర్ గదిలోంచి విన్న అరుపుల వంటివి వినినదాయని పక్కనాటాలో పుంబున్న మూత్రం లకు వెళ్ళి, పోలిసులు వచ్చి, తలుపులు పగలేసి పోనీ రోడ్ల ఆయన భార్య ముగ్గురు పిల్లలూ

చనిపోయి వున్నారు. ఆయనను ప్రాణాపాయ పి తో ఆసుపత్రిలో చేర్చినా, ఫలితం లేక ఆయన చనిపోయారట. విరల్ దాపుకు చెరిగి పోయి వచ్చేదని, దీనికి పెద్ద ఆపరేషను చేయవలసి

వుందని, ఆ ఆపరేషను చేస్తే, అధిష్టిం తాగించి పోతే పిచ్చివాడుగా తయారయ్యే ప్రమాదమొందని, లోట డాక్టర్స్ అనడంతో, జీవితం విార లో పుట్టి ఆయనీ భార్యకం చేసినట్లు అంటున్నారు.

evsrest/365a/ACW Tel

దగ్గు యొక్క 4 స్థానములనూ ఎదుర్కొంటుంది.

గైకోడిన్

నాలుగు విధాలుగా దగ్గు నుండి వూర్తి ఉపశమనాన్ని

కలిగించే ఒకే మందు

- మెదడులో—గైకోడిన్ దగ్గు యొక్క కేంద్రాన్ని అదుపులో పెట్టుతుంది.
- గొంతులో—గైకోడిన్ కఫమును విడదీసి, గొంతు గతగర్ లాకుట నుంచి ఉపశమనాన్ని కలిగిస్తుంది.
- రోమ్ములో—గైకోడిన్ నిద్రనుకు పోయిన స్థాయివులను నవరించి మలంగా హృదయ నరిపేలా చేస్తుంది.
- హృదయపులో—గైకోడిన్ అక్షునడిన ద్రవములను, కఫమును నడలిస్తుంది.

దగ్గునుండి వూర్తిగా ఉపశమనాన్ని కలిగించుటలో గైకోడిన్ లా ఏమందు లేదేమదు.

• త్వరగా పనిచేసేది • చురుకైన వుండేది • అదా ఆయనది.

తాళలేకపోతే దగ్గును ఇంజింటా వాడే అది నమ్మక మైన మందు

వి. కె. ఆర్, గుంటూరు

వంశశీలములకు నాలుగే శీలములు-తెలిసారు. వదిలేసిన ఆ ఒకటి ఏమిటి?

అసత్య మాడకుండుట.

వి. వి. డి, మైదూరాబాదు

కార్పూసులు వేయడం అంటే నాకు మనసేరదా. చాలా కార్పూసులు వంపాను. జవాబు లేదు.

సంపద కార్పూసులు- యిదివరకే సత్రికలలో వైసా వచ్చేసి వుండొచ్చు, లేదా అవి సంపాదకునికి నచ్చకపోయూ వుండొచ్చు. ఈమధ్య కార్పూసులు మరి పోకబారుగా వస్తున్నాయి. వదేసి పైసల స్థాపంతు బొమ్మ వెయ్యడం- ఓ పెద్ద వ్యాఖ్య రాయడం. గాడిద బొమ్మ వేసి గాడిద అని కింద రాయవలసి వస్తే యింకది కార్పూసేమిటి?!

కె. ఎస్. ఆర్. పి. వాలేరు

కవిత్యం రాయడానికి 'మూడ్' కావా అంటారు అంటే ఏమిటి?

అది బార్బూరా కవిత్యం రాయడానికి-కాని యిప్పుడా గొడవ లేదు. కూర్చుని రాసేస్తున్నారు- బాబో దావా!.. ఇప్పుటి పోయెట్స్ అంతా మాటలతో యీరాలు వేసేవాళ్లే కదా.

జి. జి. ఆర్, ఇజ్జనరం

ఈసారు ఉద్దేశ్యాలలోకి రావాలంటే? చెకల్లాకి దిగాలి.

పి. ఆర్. ఆర్, ఉండ్రాజవరం

...యంత స్పృర్ధం, సంకుచితత్వం వల్లీకుగా ప్రవనిస్తూ సత్రికలలో నూతనం రాసుకొనే ఏళ్ళు రాష్ట్రాన్ని ఏలే నాయకులా? ఈ రాష్ట్రాన్ని ఈ నాయకత్వాన్ని చూపి మీరెందుకా అభిమానం చూపుతారు?

తెలియని దేవతల కంటే తెలిసిన దెయ్యాలు మేల్చు. ఈ ప్రభుత్వం కాదు. ఏ ప్రభుత్వం పరిపాలనా, తుంబ్రాంగం చేపట్టినా చేసేదిదే- సర్దుతులు చేరవచ్చు. అధికారం యిట్టే పెడతలని పట్టిస్తుంది.

వాండ్రాప్రెస్ (ట్రాన్సిజర్)

Johnny

3 బ్యాండ్ ఆల్ వరల్డ్ హార్మోనిల్ (ట్రాన్సిజర్) రంగు. 165/- నెలకు రు.5/- వంటన చెల్లించి ప్రతి గ్రామమునకు మరియు పట్టణమునకు పంపిణీ చేస్తున్న ఇంగ్లీషులో మాత్రమే ప్రాయంధి.

(80) TAJ AGENCY

POST BOX No. 2618, NEW DELHI-5.

సి. జి. ఎస్, వాయల్పాడు

ఒక రచన అరకాల్...అంటారు. కవరుకు తగినన్ని స్థాంపులు అంటించ మంటారు. అంటే?

మీరెవ్వరినీ అడగక్కరలేదు. కోట్లాది అరకాల్లు పైదా కాగితాలిమ్మంటే వాడే యిస్తాడు! యిక బరువు తూచి స్థాంపులు అంటించకపోతే ఎక్కువైతే మీకు నష్టం తక్కువైతే సత్రిక వారికి చేతి వచ్చును! అందుకని అలా రాస్తారు. పోస్టాఫీసులో మీరు కథ పెట్టి అంటించిన కవరు తూచి ఎన్ని స్థాంపులు అంటించాలో చెప్తారు.

బి. ఎస్. సఖినేటివల్లి

కులమత భేదాలపై మీ అభిప్రాయం? ఈ కాలంలో కొందరి కవి- వరాలు కొందరి కవి అవరోహలు. కొందరు వాటి పేరు చెప్పుకొని చెరచెర పెత్తెగ్గలాక కల్లు తున్నారు. కొందరు వాటివల్ల వీడింపబడుతున్నారు. పట్టించుకుంటే, పీటంత గొప్పలేదు. పీటంత సంకుచితత్వం లేదు.

కె. సి. బి, చాండిపుర్

ఇలా ప్రశ్నలకు జవాబులివ్వడంవల్ల మీకేం లాభం వుంది?

ఎంత దూరం పోయినా తెలుగువాడి పసిందిగు మున్నావు తమ్ముడు, లాభం లేదు పసి చేస్తావా నువ్వు? నే చెయ్యను!

బి. సి. పి, తుమ్మెడి

హాయిగా జీవించాలంటే ఉద్యోగమా? వ్యవసాయమా? కూలియా? రాజకీయాలు!

దేవుని ముందర నిలబడి దేవునికి మొక్కుచున్నప్పుడు దేవుడు కనబడునా? ఎగివాము కనబడునా?

అది మొక్క వాడిని పట్టి వుంటుంది.

జె. ఎ. కె, వేములరాడ

మనీషికి చుట్టేకి సంబంధంవుంటే మరి ఆకాశానికి ఎందుకా సంబంధం లేదు?

ఎందుకు లేదు? మన ప్రాణవాయువులు ఆకాశంలోకి, మన శరీరం చుట్టేలోకి-కదా.

కె. డి. సిహెచ్, కొత్తగూడెం

తమ కవితలలో ప్రజలలో చేతవ్యాన్ని అభ్యుదయాన్ని తీసుకురావలసిన కవులు డబ్బుకోసం చెత్త రచనలు చేస్తూ కూడా ఇంకా అభ్యుదయవాదాన్ని విడనాడకుండా రచనలు సాగిస్తూవుంటే వాటికి నరైన విలువ ప్రజలు మనస్ఫూర్తిగా యిస్తారంటారా?

ప్రజలు తామివ్వదలచుకున్న విలువ యిస్తారు. ధనార్జన అభ్యుదయానికి ప్రతిబంధకం అని ప్రజలను కుంటే మరి కవిపుంగవులంతా ఏం తిని బ్రతకాలో కూడా ఆ ప్రజలే చెప్పాలి కదా?! ఒక కవిగా, ఒక రచయితగా తన ఆదర్శాలని అమ్ముకుంటూ యీ దేశంలో ఎవరూ బ్రతకలేదు. అంచేత-భుక్తి కోసం ఏదో ఒక వుత్తి చేపట్టాలి. రాయకల్గిన వాడు రాస్తే వుత్తిగా చేపడతాడుగాని- పోయి వార్తలు కూలిగా బ్రతకలేదు. వార్తలు కూలి అడపాతడపా కవిత్యం రాయకందేమో గాని, రచయితగానే తొలి నుంచీ బ్రతకే వాడు కూలి పనికి వెళ్ళలేడు.

సి. ఎమ్. ఆర్, మహల్ రాచవల్లె

(చిత్తూరుజిల్లా)

ఈ రోజుల్లో డబ్బు ముఖ్యమా? మనీషి ముఖ్యమా?

సంపాదించే మనీషి.

వి. ఎస్. బి హెచ్. ఆర్, వలసనేస

ఈ కాలంలో చదువుకొన్న స్త్రీకి విలువెంత?

ఆమె ఉద్యోగం చేస్తూ వుంటే-ఆ జీతాన్ని పట్టి వుంటుందామె విలువ.

ఈకాలం స్త్రీలు చదువుకున్నా చివరికి పోవలసింది వంటింటిలో?

లేకుంటే ఏకాంతం పురుషసంహారకి బున్న ఎక్కడి నుంచి వస్తుంది?

ఆర్. బి, హన్మకొండ

జంతువులని మనుషులు వేటాడుతారు. కాని, మనుషుల్ని ఎవరు వేటాడుతారు?

ధనికులనైతే- బాప్పుచాళ్ళు పేదవాళ్ళనంటే అప్పులవాళ్ళు.

ఎ. ఎస్. ఆర్, చ కధర్ పూరు

జీవితంలో మనువలెనది ఏమిటంటి? స్వసుఖం.

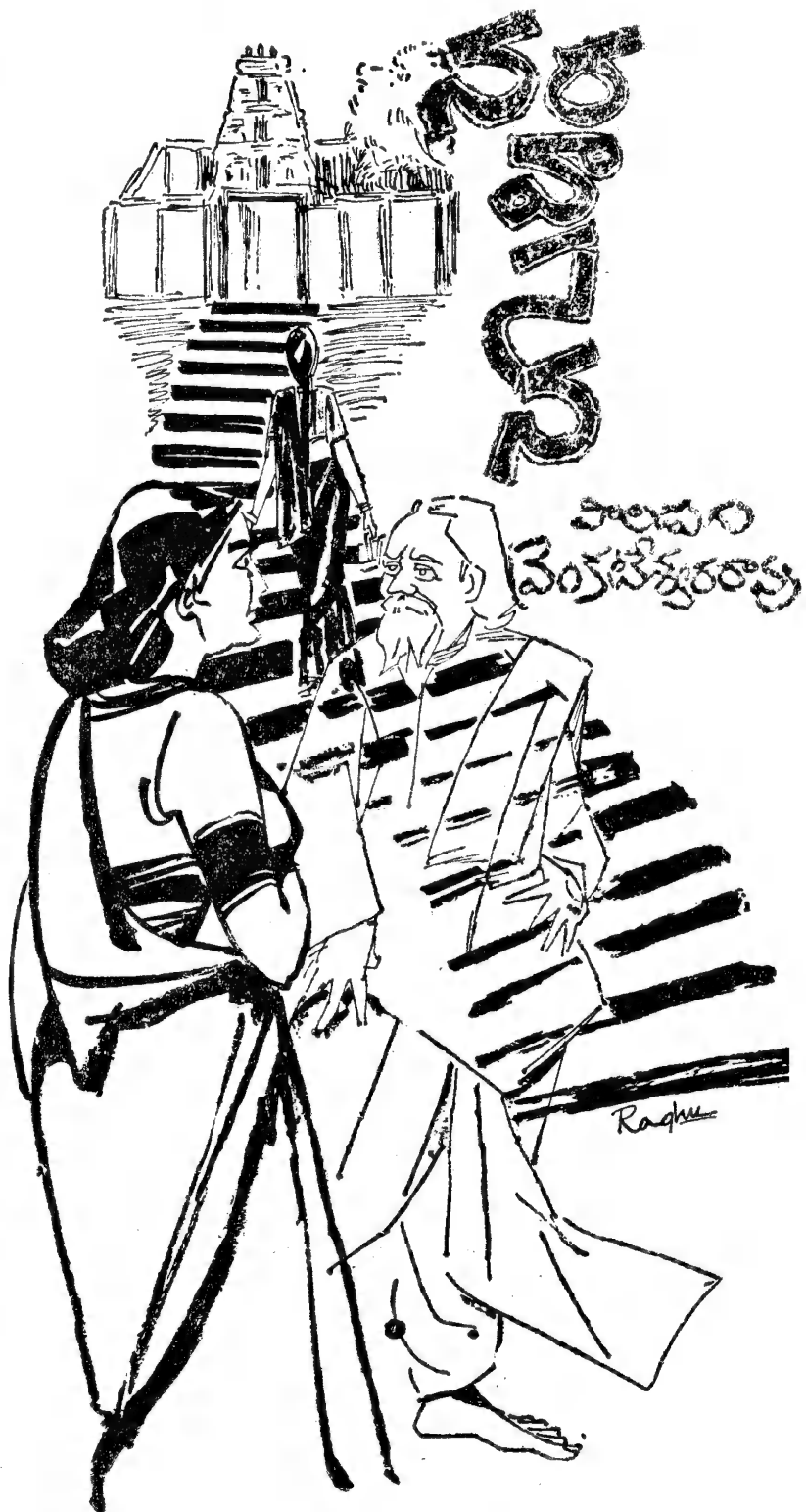
✱ స్వాస్థ్యభంజము చెందితే రాణించని వస్తువులలో నరుడూ ఒకడు. ఆ సంగతి చిన్నప్పుడు సూన్యాణ చదువుకున్నాడు. అయితే వస్తుతం అతను ఆ విషయం మరిచిపోయాడు; కనుకనే అంత అనమానం పొందాడు. మానవుడికి స్వతహాగా సంక్రమించిన స్వభావార్థాన్ని తన మీదనే జాలి వడటం అతిముఖ్యమగు వట్టిది. వస్తుతం సూన్యాణ ఆ స్థితిలో వున్నాడు.

బాగా పెరిగి దుబ్బులాగా అయిన గడ్డం. అస్తి సంజరం వలె అయిన శరీరం. నరాల్లో నీరసం. కడుపులో ఆకలి. చిరిగి పేలికలయి మురికివోడుతున్న బట్టలు. అసహ్యంగా వాసన వేస్తున్న శరీరం. లోతుకుపోయి గాజు బుద్ధవలె మెరుస్తున్న కనులు. తన అవతారాన్ని ఇప్పుడు తనే గుర్తు పట్టలేదు సూన్యాణ. అతనికి కర్మ ఫలితం వలన సంక్రమించిన అవతారం అది!

గేటు ముందున్న గూఢా సూన్యాణ వంటే క్రూరంగా చూస్తున్నాడు. ఆ చూపు సూన్యాణ నరాల్లు నోటికించి గజ గజా లాడిస్తున్నది.

గేటుకి కొత్తగా రంగులు వేయించి నట్టుంది. మేడమీద మరో అంతస్తు వెలిసింది కొత్తగా. అంతకు ముందు ఆ మేడకి తేలాకు పచ్చరంగు వుండేది. ఆ రంగు పోయి ఎరరంగుని కొత్తగా అలంకరించుకుంది మేడ.

గేటు దగ్గర 'కాంపౌండవారు' చలువ రాతి పలక మీద నిక్షిప్తమయి బంగారు తళుకు వేసిన అక్షరాలు వెలుగుతున్నాయి— 'సుభద్రా వివాహం' సూన్యాణకి అశ్రద్ధమని పించింది! అతనికి తెలిసినంత వరకూ ఆ మేడ పేరు పేరుగా వుండాలి. ఆ మేడని సూన్యాణే కట్టించాడు. అనలు అందులోని ప్రతి అంగుళమూ శుద్ధ తీసుకుని నిర్మించిన చేశాడు సూన్యాణ. అది సూన్యాణ స్వాస్థ్యతంతో కట్టుకున్న మేడ. తన ఆశల్పి, ఆలోచనల్ని కలబోసి జాగ్రత్తగా కట్టుకొన్నది. సూన్యాణ భార్యపేరు రాధమ్మ. ముప్పటయిన అక్షరాల్ని వింపిక చేసి 'రాధామందిర్' అని పేరు పెట్టుకున్నది. ఆ పేరు రాయి మీద చెక్కించి కాంపౌండు గోడలో అదే చోట అమర్చినాడు సూన్యాణే దగ్గరుండి స్వయంగా ఒకనాడు.

మరి అట్లాంటేది ఆ ఫలకంపోయి, సూన్యాణకి తెలియదు దానిస్థానంలో కొత్తది చోటు చేసుకుంది. సూన్యాణకి కళ్ళవెంట బ్రతుక తిరిగింది. అది ఎట్లా జరిగిందో, దివ్యుడు జరిగిందో తిరిగింది.

గుండెలు బాధతో ఆక్రోశించాయి.
కడుపులో పేగులు ఆవేదనతో మళ్ళు
తిరిగాయి.

చాలాకాలం తర్వాత ఏంటో పుల్సా
పొంగి, ఆహ్వానంతో నింపుకున్న గుండెతో
ఆ ఇంటికి అడుగు వెయ్యబోయిన సూన్యా
ణిని గేటుదగ్గర గూర్కా అటకాయించి
అరగంట కాలేదు, ఇంకా.

సరిగ్గా అప్పుడే బోయ్యమని చప్పుడు
చేస్తూ వచ్చింది అందమయిన కారు. ఆ
కారు మాన్యానికి బాగా తెలుసు. అందులో
కూర్చునే మాన్యాణ గతంలో అనేకసార్లు
ఆ మేడ ఆవరణలోకి, బయటికి వెళ్ళాడు.

ఆ కారులో వెనక సీటులో చేరబడి
కూర్చున్న మనిషి— ఆ మనిషి మాన్యాణిని
చీల్చారంగా చూశాడు. పురుగుని చూసి
నట్లు చూశాడు. 'మాన్యా!' మాన్యాణ
చీల్చాడు. ఆ సీటుపుని 'అతను' విప్పించుకో
లేదు.

'ఏయ్! అడ్డలే.' గూర్కా గడమా
యించాడు.

'నేను. నేను. నన్ను రోవలకు పో' మాన్యా
ణి గొణిగాడు.

'అరే. 'పాగల్' తెమ్మంటుంటే— నిన్ను
కామా!' మెడపట్టుకుని ఇవతలికి ఈడ్చాడు
గూర్కా మాన్యాణిని.

కారు రోవలికి వెళ్ళిపోయింది.

మాన్యాణిని ఈడ్చుకుని దూరంగా తీసు
కెళ్ళి ఒదిలేశాడు గూర్కా.

'అరేయ్! నా మీద చెయ్యి వెయ్య
బాన్సి. ఎన్ని గుండెలు! నేను ఈ ఇంటి
యజమాని.' మాన్యాణ కీడు గొంతుతో
అరిచాడు.

'అరే 'పాగల్.' నువ్వు యజమానివా ?
బిద్వాన్. నలామలేకుం యజమాన్సి.' అంటూ
ఒంగదీసి దబ దబమని గుద్దాడు
గూర్కా. 'నరలా ఆ మాట అన్నావా ?
ఫంపేస్తాను' అని గర్జించాడు.

మాన్యాణికి నోరు పెగిలిరాలేదు. కళ్ళు
వెంట వీరు జలం జలం కారింది.

ఆకలికి పేగులు అరిచాయి.

'మరలా గేటు దాపుకి వచ్చావో ప్రాదా
రీస్తా మల్ల. జాగర్రా బేవాకూఫ్.' అని
పాపురించి మాన్యాణిని ఎత్తి కదేసి,
గూర్కా తిరిగి గేటువద్దకు వెళ్ళిపోయాడు.

మాన్యాణి పైకొచ్చాడు. ఎండ కర కర

న ర వా స న

లాడ్చుంది.

వచ్చే కార్లు వస్తున్నాయి. పోయే కార్లు
పోతున్నాయి. గూర్కాగాడు కార్లకి నలాంటి
కొడున్నాడు. మాన్యాణివంక ఫంపేస్తా
నన్నట్లు చూస్తున్నాడు.

తన పిల్లలు ఏమయ్యారు? తన భార్య
ఏటా వుంది ? అనలు తనకేమయింది ?
ఈ నేర్లు మాన్యాణిని పుక్కిరి బిక్కిరి
చేశాయి.

నీర్లంగా నడిచి వీధి కొళాయి దగ్గరకి
వెళ్ళి కడుపునిండా నీళ్ళు తాగేడు మానాణి.
ఇంతలో బ్రతుకుని వచ్చరంగు కారు
దూసుకువచ్చి గేటు ముందు ఆగింది.
గూర్కా నలామలు చేస్తూ గేటు తీస్తు
న్నాడు. ఆ కారులో తళ తళ దున్నులతో
విలాసంగా కూర్చుంది ఒకామె. ఆమె వెక్కన
ఒదిగి కూర్చున్న మనలామె! ఆమెని
గుర్తించాడు మాన్యాణి. ఆమె! ఆమె
మాన్యాణికి బాగా తెలుసు!

కొండంత బలం తెచ్చుకుని అటు వరుగు
పెట్టాడు మాన్యాణి.

'ఇదిగో! నిన్నే. నన్ను గుర్తించలా ?'
అని అరిచాడు, కీడుగా.

కార్లో కూర్చున్న మనలామె తల తీప్చి
అతన్ని చూసింది. ఆమె ఏదో ఆనబో
యేంతలోనే కారు కదిలి బ్రతుకు రోవలికి
దూసుకుపోయింది.

నిరాశగా వెనక్కి తిరిగేడు మానాణి.

విచ్చేక్కెనట్లు పోష పెట్టింది
మనస్సు.

నీరసంగా అడుగులు వేసి మేడకి దూరంగా
వెళ్ళిపోయాడు మానాణి.

రోడ్డు మీద కార్లు, బస్సులు, టాక్సీలు
— తిరికలేనట్లు విపరీతమయిన వేగంతో
దూసుకుపోతున్నాయి. ఎవరో తరుముకు
వస్తున్నట్లు మనుషులు గజ గజా నడిచి
పోతున్నారు. షాపులు కళ కళ లాడు
న్నాయి. హోటళ్ళునిండా మనుషులు కిటకిట
లాడున్నారు జనం. నేల ఈనినట్లు విప
రీతమయిన జనం!

వక్కనాడిని గురించి ఆలోచించే ఒకామె,
తీరికా ఎవరికి వున్నట్లు లేదు. మాన్యాణి
ఆ వరిస్థితిలో తన గోడు ఎవరికి చెప్పు
కునేట్లు ? ఎవరు వింటారని ?

తను ఎవరికీ అవసరంలేదు. తన కొడుకు
తనని చీల్చారించాడు! పాతికేళ్ళు సంసారం
చేసినా భార్య తనని గుర్తించనట్లు వెళ్ళి
పోయింది! తన బ్రతుకు అడివి బ్రతు
కయింది. తను ఎవరికీ కాకుండా మిగిలి
పోయాడు!

ఈ ప్రపంచంలో ఎవరికెవరు ?
అదేమాట ఇరవై సంవత్సరాల క్రితం
తానే అన్నాడు, తన నోటితోనే.

'బాబూ! నా ఆశలన్నీ నీ మీదే పెట్టు
కున్నాను. నీ తెలివితెలువలన నువ్వు
పైకి వచ్చావు. నాకు చాలా సంతోషంగా
వుంది. ఇక తమ్ముల్ని, చెల్లెళ్ళునీ ఉద్ధరించి
నన్నూ మీ అమ్మనీ కడలేర్చవలసిన బాధ్యత
నీదే నాయనా' అన్నాడు. తన ముసలి తండ్రి,
తనకి జన్మ ఇచ్చిన తండ్రి, తన అస్తిత్వానికి
కారణభూతమైన కన్యతండ్రి!

అప్పుడు తన వ్యాసారం ఉపశ్చిస్థితిలో
వుంది. చేతినిండా డబ్బు, సంఘంలో
పరవతి. హోదా, తల్పకుంటే 'అది' తన
కొక రెక్కలోని కాదు. ఒకరకంగా చూస్తే
అది తన బాధ్యత కూడా.

కాని స్వార్థాన్ని పక్కకి నెట్టి బాధ్యతని
నెత్తిన వేమకొటానికి మనిషికి ఉదార
మయిన హృదయం కావాలి. మంచి
మనస్సు వుండాలి. ఆయితే అప్పుడు తనని
నడిపించింది తన స్వార్థం. తన భార్య
'ఆ విషయంలో ఎంతగానో' ప్రయత్నించి
తన మనస్సు మార్చాలని చూసింది. తనే
బిగిసుకు పోయాడు. 'సీకెందుకు?
నోర్చుయ్య' అని భార్యని విదిలించి కొట్టాడు.
సావం! తన తండ్రి ఎంతగానో బాధపడి
వెళ్ళి పోయాడు.

మనిషికి రెక్కల రాగానె— తన కాళ్ళమీద
తను నిలబడే స్త్రీమతు రాగానే— చిత్రంగా
మారిపోతాడు. స్వార్థంతో కూడిన ఆ
మార్పు పాపాణ సర్వశంకగా అపుతుంది.
చిత్రం! ఆ మనిషేపుట్టగానే కేరమంటూ
తల్లికోసం వెతుంటాడు. అది అవసరం.

ఆ తల్లి తన బిడ్డకోసం ఏ త్యాగం
చెయ్యటానికయినా సిద్ధపడుతుంది. అది
స్వార్థంతో కూడిన నిష్కర్మం. కాలం
గి. రున తిరిగిగా. మనిషి శారీరకంగా మాన
సికంగా ఎదిగినాక, కొంత వయస్సు వచ్చే
సరికి అతని ఆలోచనల్లో పరిణతి కనపడు
తుంది. ప్రపంచాన్ని అర్థం చేసుకుంటున్న

రాజశ్రీయొక్క నిజమైన యిష్టములు

నహాయనిది వార్యక్రమానికి హాజరైన రాజశ్రీకి
మీ జీవితములో సంతోషమిచ్చే యిష్టమును
చెప్పందని కోరెము.

'ఓ, నాకు చాలా యిష్టాలున్నాయని కోరెను!
అన్నాడు అవిడ గమ్మత్తుగా.

'మద్రాసు పట్టణం అంటే నాకు యిష్టం'

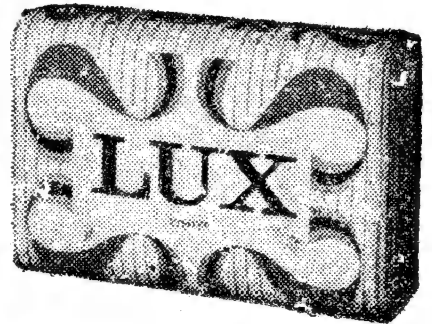
'ఇంకా, దీపావళి వందుగ రంగులు, పప్పుట్టు
అంటే నాకు నరదా. మరేమో, శ్యామిష్టము
యిప్పుడిప్పుడే నేర్చుకొంటున్నాను. దానితో
నా స్నేహితుల బోతుపాదులు కాగా
తెలుస్తాయి.'

మీరు అంత అందముగా ఉండడముతోని
రహస్యము ఏమిటని అడిగితే

'అ కిడుకు ఏదో లక్ష్మిలో ఉండవచ్చి.' అన్నాడు

'లక్ష్మి ఎంతో సౌమ్య
మైనది, అది నన్ను
కవ్వస్తుంది. నా
ఉద్దేశములో అందరూ
లక్ష్మిను వాడి చూడాలి.'

H. Rajashree

హిందూస్తాన్ లిమిటెడ్ వారి
తయారీలో ఉన్నది

400-3612

కొద్ది మనస్సుకున్న ఆ పరిధి సరికొనిత
మవుతుంది.

ఒక దశవరకూ, నేను నా తల్లి
తండ్రులు, నా అన్న దమ్ములు, నా
అక్కచెల్లెళ్లు అని ఆలోచిస్తాడు మనిషి.
తర్వాత ఒక విచిత్రమయిన పరిణామంతో
మనిషి ఆలోచన పూర్తిగా మారిపోతాయి.
కొత్త నీటికి పాతవీరు కూడా కొట్టుకు
పోయినట్లు కొత్త ఆలోచనలు పాత
ఆలోచనల్ని పూర్తిగా వామరూపాలు
జేకుండా చేస్తాయి.

ఆ పాత కొత్తల మధ్య సంఘర్షణ
జీవితంలో కొత్త మలుపులు తీసుకువస్తుంది.
బాధ్యతల్ని నక్కకినెట్టి కర్తవ్యానికి కర్త
రింట్లు చేసుకుంటాడు.

అన్నట్లుంచి ఆ మనిషే నేను, నా భార్య,
నా పిల్లలు అని ఆలోచిస్తాడు.

ఆ దశలో కొంతకాలం గడిచేక మరలా
కొత్త వచ్చి పాతని తుడిచేస్తంటే ఆ
మనిషే నివరీతంగా బాధ పడతాడు.
అయినా తప్పదు. నీవు నేర్చిన విద్యాయే
వీరబాక్స్ అని అంతా ఆ వీరబాతుడి రిం!
అంతా విద్య.

ఏదీ శాశ్వతంగాదు.

చిత్ర మేమిటంటే ఆశాశ్చర్యమని ఋజు

స ర వా స న

వమే వరకూ మనిషి తనూ, తన
సమ్మకాలూ, తన ఆలోచనలూ శాశ్వత
మనుకుంటాడు. తన సమ్మకాలు వమ్మయిన
రోజున ఎంతో బాధపడి ఆక్రోశిస్తాడు.
మనిషి విద్యలోనకీ, కొట్టుకుంటున్నాడన
టానికి ఇది ప్రబల నిదర్శనం.

'నేనూ, నా తల్లి తండ్రులూ, నా తోడ
బుట్టినవాళ్లూ' అనుకున్నా ఆ సమ్మకం
ఏట్లా విద్య అయిపోయిందో అలాగే
విద్య అయిందని సరిపెట్టుకోటానికి
మనిషి సుతరామూ ఒప్పుకోడు. అదే
మాయ! మనసులోని గిజిగాని గిజిబిజి!

కనుల సారలు విడిపోయాయి. విజం
కల్పెడుట నిర్భీనపుగా వాస్తవాన్ని అంగీ
కరించలేక బాధపడటంలోనే ఋజువస్తుతుంది
మనిషి వడి కొట్టుకుంటుంది మాయలో
నేనని!

మనిషి ఇంత స్వార్థపరుడుగా ఎందుకు
మారతాడు? అన్న ప్రశ్న వస్తుంది.
అప్పుడు ఆ ప్రశ్న ఇంకొకటికీ వెయ్యటమే
గాని ఒకసారి గతంలోకి తొంగిమనసి తనని
తానే ప్రశ్నించుకోడు ఆ మనిషి. అదే
చిత్రం! ఏ విషయాన్నియినా తన కోణం

లోంచి తప్ప మరో కోణం లోంచి చూడ
టానికి మనిషి అంగీకరించక పోవటమే
ఆ వ్యధకి కారణం.

సూన్నాణ తడబడుతూ పెద్ద బజారుకీ
వచ్చాడు.

ఆ దిద్దింగుమందు కార్డు బాదులుగా
తీర్చి పున్నాయి.

పైన పెద్ద పెద్ద అక్షరాల్లో కొట్టి
వచ్చినట్లు కన్పిస్తోంది. 'మార్కనారాయణ
డి నన్ను' అన్న బోర్డు. అలాగే నిలబడి
ఆ బోర్డునకే పరీక్షగా చూశాడు
మాన్నాణ, చాలాసేపు.

ఆ అక్షరాల్ని మళ్ళీ చదిగాడు.
అదేమిటి? తను పాఠపడ్డాడా?!

'సత్యనారాయణ డి నన్ను'! తనకళ్ళే
తనని ఎంత మోసం చేశాయి?!

తన పెద్ద కొడుకు సత్యనారాయణ
ఎంత పనిచేశాడు! వాడు అతిరికి కంపెనీ
పేరు కూడా మార్చేశాడా? ఎంత డ్రోహం!
అదేమట! ఒకనాడు లక్షింపతి తన
మద్దేలింది అన్నాడు.

స్వాపారంలో దొంగ లెక్కలు చూపి
ఇంకా లక్షింపతి వాటా క్రింద బాకీంకి
లక్షపుర రూపాయలు కట్టాలని తను
నిష్కర్షగా చెప్పినప్పుడు, లక్షింపతి కప్పిల్ని
పెట్టుకుని కుమిలికత్తూ ఆ మాట
అన్నాడు. కాని తను ఏం జరిగిందేడు.

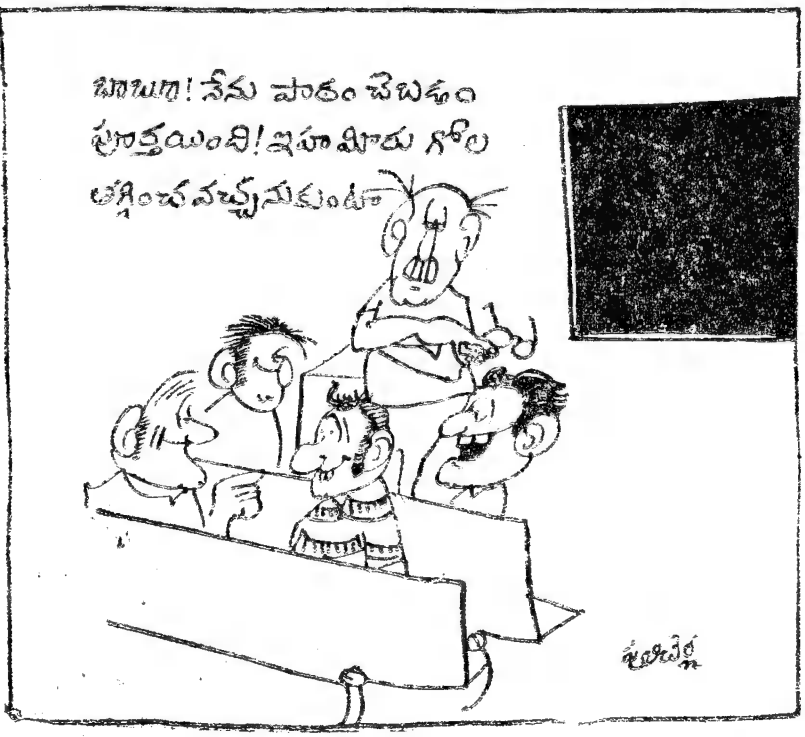
అది స్వాపార సరళి.

'నక్కవాడి నెత్తి మీద చెయ్యి మన్న
పెట్టుకపోయావో, ఒకనాటికి వాడే నీ
నెత్తిపై చెయ్యి పెడతాడు' అన్న మాక్కి
తనకి బాగా నంబపట్టింది.

అవును. లక్షింపతి తనవల్లనే పెద్ద
నాశనం అయ్యాడు. అతను నాశనం కాక
పాతే తను పైకి రావటం జరిగివుందేనీ
గాదు. అది వర్తతి.

అయితే తన కొడుకే తనంత డ్రోహం
చెయ్యటమా? వాడికోసం తను ఎంత
త్యాగం చేశాడు! చ్చాతీ పగలూ అనక
సుఖం అంటే ఏమిటో మరిచి తను ఎంత
కష్టపడి సంపాదించాడు! ఎవరోసమని
ఇన్ని సాపాలు చేశాడు! ఇన్ని చేసిన తనకి
తన కొడుకు ఈ రకంగా ఉచ్చాడు
గుర్తింపు?

నేడిగారి ఈ చెవినుంచి ఆ చెవికి కొద్దు
పైది.

ఏండు ముఠామంటూంది.

కాళ్ళు నిప్పులో పెట్టినట్టు మండు తున్నాయి. పాదాలు బొబ్బలు ఎక్కు తున్నాయి. రోడ్డు ప్రక్కనున్న చెట్టు నిడకే నడిచాడు మాస్టరు.

ఆ చెట్టు కింద ఒక ముష్టివాడు తాను అడుక్కుని సంపాదించుకున్న రొట్టె ముక్కుని కొరికే 'అబ'గా తింటున్నాడు.

'అన్నా' మాస్టరు దీనంగా పిచ్చాడు; అతన్ని.

ముష్టివాడు తరెత్తి ఏంటన్నట్టు చూశాడు.

'అకలి మండిపోతా వుండి. వాక్కూడా ఎమప్పు పెట్టావా?' ఆ అభ్యర్థనలో ఎంతో వేడికోలు. ప్రాణం కొరుకాడు పడి పోతున్నట్లు బీపుడి బాద.

'అకలి మండిపోతుందా? ఏడువలేక పోయావ్! అంత భరించలేనివాడివి ఎందులో నన్నా పడి చావలేకపోయావ్?' — ఈ మాటలు మాస్టరు నోటివెంటే నిన్నో సార్లు చెబునట్లాయి. ఆ రోజుల్లో. అవి, ఆకలికాథ అంటే ఏమిటో తెలిసినాడి మాటలు. అయితే ఆ సందర్భం వేరు. ఆ రోజులు గతంలో కనిపిస్తాయన్నా!

ముష్టివాడు తన చేతిలోని రొట్టె ముక్కు రెండు తుంపులు చేశాడు.

'ఇంక తీసుకో.' అని ఒక ముక్కుని మానానికి అందించాడు.

ఆ రొట్టె ముక్కు గబుక్కున అందుకొని గబి గబి తిన్నాడు మాస్టరు. పరిపుష్టంగా పిచ్చ తాగి బేపుమని త్రేస్తాడు. కృతజ్ఞతగా ముష్టివాడివంక చూశాడు.

'అన్నా ఇకనుంచిక్కడ 'ఏడగారి' వచ్చి వంపేస్తాది. నేనెతన్నా. నువ్వు కూడా ఏ నీడకయినా జేరుకో.' అని వెప్పి ముష్టివాడు వెళ్ళిపోయాడు.

మాస్టరు కాళ్ళు నడవనంటున్నాయి.

అయినా నడవకే తిప్పుడు.

ఏండు మల మల మాధ్యేమూంది. మేం బజారుని వదిలిపెట్టి, ఏడుమైళ్ళ సందువంట నడిచాడు మాస్టరు.

ఏడుగురు పిన్నో చెట్టు; అకలిగా గుడిగోపురం కన్పిస్తూంది, తేల్చగా. ఆ గుళ్ళోకి కారు మీద భార్యతోవచ్చి పూజలు చేయించేవాడ మాస్టరు, అప్పుడు. గుడి ముందు వారులాతీరి కూర్చుని వుండొళ్ళు ముష్టివాళ్ళు.

ఆ ముష్టివాళ్ళు ఎన్నడూ పిచ్చి

విదిర్చిన పచ్చాన పోలేడు. అతనివృద్ధా భార్య ఇవ్వసోలే వద్దని కనుదుకునవాడు.

అక్కడే...

నరిగా అక్కడే...

ఆ రోజు లక్షింపతి కలిశాడు మాస్టరు.

కలిసి, 'మాస్టరా! బాగున్నావా' అని నోరాగా సంకరించాడు. తాను సుఖంగా వున్నాడట. వ్యాపారాలు మానేసి భూములు చూసుకుంటున్నాడట లక్షింపతి. 'ఇలా' నరిగా తెలియ గాని, కారు బోర్లాపతి

జెజురాడలో మా పెద్దాడి పెళ్ళి. మున్నో తప్పకందా రావాలి' అని బలవంతం చేశాడు లక్షింపతి. లక్షింపతి అమాయకుడు!

గుళ్ళో పూజ ఆయాక భార్యని కార్లో ఇంటికి వంపేసి తను లక్షింపతి కార్లోనే బయలుదేరాడు. కారు బోరుగా పోతుంది. పున్నట్టుండి—ఏదో అయింది. ఏమయిందో నరిగా తెలియ గాని, కారు బోర్లాపతి

పద్మశ్రీ మాసేన

1 శ్రీ మకబూర్ పీఠా హృదేన ఇందోర్ ఆక్స్ థియేటర్ ఒక సంవత్సరం మాత్రమే శిక్షణ పొందేరు. మిగతా అన జీవితాన్ని ప్రకృతి సౌకర్యాలలోనే గడిపేరు. ప్రకృతిని పీరు తన మనసులోనే ముదించేరు, కేవలము పై దించేరు.

సాయంకాలం కాగానే పీరు స్టైకి తెక్కుతారు. లాంతరు పుచ్చుకొని ఇందోర్ లోగల ఒకానొక జూన్స్ వదే శం లోకి వెళిపోతాడు. పగల సూర్య

కాంతిలో మాసిన దృశ్యాల్ని లాంతరు వెలుతురులో రాత్రి చిత్రంవేస్తాడు. ఆనాటినుంచి యీనాటి వరకు పీరు కళా క్షేత్రంలో అనేక ప్రతిభలు చాటి పోయేరు.

పీరి ప్రథమ చిత్రకళా ప్రదర్శనం 1950 లో బొంబాయిలో జరిగింది. తర్వాత ప్రపంచంలోగల నలు ప్రాంతాలలో పీరి చిత్రకళా ప్రదర్శనలు జరిగేయి. లలితకళా ప్రకాశిలో పీరు సభ్యులు. భారత ప్రభుత్వం పీరిని సమృద్ధి బీరుదంతో సత్కరించింది.

పుష్పిలో సహనానికి స్త్రీ మూర్తి ప్రతిమూర్తి. వారీమణి నేతాలలో వరు, నాట్యము, హృదయంలో సేవ నిండి ఉంటాయి. స్త్రీలో సృజనశక్తి ఉంది. అందుకే పీరి దృష్టిలో మహిళా మణి మహాసృత స్థానాన్ని పొందింది. స్త్రీ, సారేపురుగు, లాంతరు, గుర్రాలు, సుబ్బుల్లోని సూర్యచంద్రులు పీరి చిత్రాలలో ప్రముఖ స్థానం ఆక్రమించుకొన్నాయి.

తూ ది బస్ ఆన్ ఏ పెయింట్ లో అనే పిల్లను పీరు నిర్మించేరు, దీనికి థెర్రిస్ అంతర్జాతీయ చలన చిత్రోత్సవంలో గొప్ప బహుమతి లభించింది.

యువ

సప్తమాస పత్రిక
ఆగస్టు 72 సంచిక నుండి
పి. ఆనందారామంగారి

'విద్య'

నవలను పీరియల్ గా ప్రచురిస్తున్నాము.
పాఠకులు ఏజంటు వద్ద తమ కాపీని
మారుగా రిజర్వ చేసుకోండి!

విడి సంచిక వెల: రూ. 1-50

సంవత్సర చందా రూ. 18-00

2 సంవత్సరాల చందా: 32-00

2 సం.ల చందా దీపావళి

ప్రత్యేక సంచికతో రూ. 40-00

యువ

5-9-88; పబ్లిక్ గార్డెన్-రోడ్,
హైదరాబాద్-1 (ఆం. ప్ర)

అలోగ్జ, అనారోగ్య
పరిస్థితులలో
మహిళలు ఆధారపడవలసి
అలోగ్జ సౌభాగ్యములకు
70 సంవత్సరముల హా
ప్రసిద్ధి పొందినది.

లోధ

కేసరి కుటీరం
(ప్రివేట్) లిమిటెడ్
గాయపేట, మద్రాసు-14

విశాఖ: సీతారామ జనరల్ డ్రాగ్స్ (ప్రైవేట్)
విజయవాడ: పి.కె.వరదాచారి-మధుర.
రెంగుళూరు

35 సం॥ అనుభవం

నరి బహుముఖులు బహుముఖులు
మొదలగు నాధులకు అపరెషన్
లేకుండా గౌరవంగా బాగుచేయబడును

ఆంధ్ర కౌశలము

గౌరవనీయ డి.వి.బి.డి.సి. ఎదుట,
రామమందిర రోడ్, హైదరాబాద్-12 ఆంధ్ర
ఫోన్ నెం. 42870 ఇంటి నెం. 38344

నరవాసన

ప్రక్కనున్న పంట కాల్యలోకి దొర్లిపోయింది.
అంతే! అంతే జరిగింది మరి!...

సూన్నాణ కళ్ళు తెరిచాడు. నెత్తి మీద
చెట్టు నీడ చల్లగా వుంది.

అతని కళ్ళనిండా నీరు వుంది.

మనిషికి ప్రాణం మీద ఎంత మమ

కారం! సోయేదాకా ఏదయినా అంతేనేమో!

గుళ్ళో గంటలు గణ గణమని మోగు
తున్నాయి.

గుడికి జనం వస్తున్నారు. బుట్టల్లో
వళ్ళు, పసుపు, కంకుమలు, అగరువత్తులూ

తెస్తున్నారు. అదా, మగా, పిల్లలూ ముసలి
వాళ్ళూ.

చాల టయిములుంది.

తను ఇక సోవాలి.

మరలా తనూ తన నరకయాతనా!

తప్పుదు మరి! కర్మ పరిపాకం అనుభవించక
తప్పుదు గదా! సూన్నాణకి ఒక్కటే కోరిక

వుందివ్వడు. పూర్వం వాననలు ఇంకా
పూర్తిగా సోలేదు. తను సోయేలోగా ఒక

సారి తన భార్యని చూడాలి; చూట్లాడాలి.

తన కొడుకులూ, కూతుళ్ళూ ఇవ్వడు
ఏం చేస్తున్నారు? ఎట్లా వున్నారు? 'తను'

ఎట్లా వున్నది? సుఖంగా వుందా? అని
అడిగి తెలుసుకోవాలి. జన్మాంతర వాననలు

తనను ఇంకా వదిలిపెట్ట లేదు పూర్తిగా.
అరే!

అక్కడ నిలబడివున్నది ఎవరు?

ఆ కారు ప్రక్కన! ఇద్దరు అడమను
పులు. ఆ మనిషి! తన పెద్ద కోడలు

నుభద్ర. ఆ రెండో మనిషి తన భార్య రాధ.

రాధతో ఏదోచెప్పికోడలనుభద్ర వళ్ళబుట్టు
తీసుకుని గుడి తోవలికి వెళ్ళిందినిన విశా.

భయం భయంగా దిక్కులు చూస్తూ
నిలబడి వుంది. ఆ మొహం అంత దిగులుగా

వుండేమిటి?

సూన్నాణ నమధికత్వాహంతో లేచి గబ
గదా అటు వెళ్ళాడు.

'రాధా!' కీమగా పిలిచాడు. ఆ పిలుపుతో
అప్యాయత, ప్రేమ, వేదనాను.

ఆమె అనుమానంగా సూన్నాణని
చూసింది. గుచ్చి గుచ్చి చూసింది వదేనదే.

'నన్ను గుర్తించలేదా రాధా? నేను,
నీ భర్త సూర్యారాయణని.'

'మీరా! మీరు...మీరు ఎట్లా వచ్చారు?'
రాధ తల తవడింది.

పించి యముడి దగ్గర పర్మిషన్ తీసుకు
నొచ్చాను. చెప్ప. ఎట్లా వున్నావు?
సుఖంగా వున్నావా? మన కొడుకులు మంచిగా
చూసుకుంటున్నారా? నిన్ను. అమ్మాయి
లెట్లా వున్నారు?'

ప్రశ్నల మీద ప్రశ్నలు. రాధ కళ్ళు
వర్చించాయి. పంటలు చెంగుతో కల్లోతు
కుని నెక్కిళ్ళు పెట్టింది.

'చెప్ప రాధా. మళ్ళా వివరన్నా వస్తారు.
త్వరగా చెప్ప.'

'ఏం చెప్పమంటారు?'

'అదే. నువ్వు సుఖంగా వున్నావా?
పెద్దాడు నిన్ను ప్రేమగా చూసుకుంటాడా?

మిగతా పిల్లలు—మనవాళ్ళు అంతా ఎట్లా
వున్నారు?' అన్నాడు. రాధ భయంగా

చూసి నోరు పెగల్చుకుని అంది. 'పెద్దాడు
మీరు సోయాక పూర్తిగా మారిపోయాడు.

ఇప్పుడంతా పెద్దకోడలుదే పెత్తనం. వాడు
అది గీసిన గీటు దాటడు. ఇంత బ్రతుకు

బ్రతికి నేను కోడలు దగ్గర ఒదిగి నిలబడి
'అత్తరికం' అనుభవిస్తున్నాను. మన

పెద్దాడు మిగతావాళ్ళని అన్యాయం చేశాడు.
వాళ్ళు నీకిరానివాళ్ళుగా తయారయి దేశాలు

వట్టి పోయారు. అడపిల్లలు అత్తరికంలో
అగదాల్చు వచ్చున్నారు. నీడు వాళ్ళ

సంగతి వట్టిండుకోడు. కట్నం దగ్గర
గొడవ అండిపోయాయి. వాడికేం తక్కువని?

అయినా నరే. పెద్దాడిది అవొక ధోరణి.
వాడు పూర్తిగా మారిపోయాడు. ఎంత

సేపూ తన పెళ్ళాం, తనూ. తన పిల్లలూ
ఇదే వాడి ధోరణి. నేను తిన్నానో లేదో

అని కూడా అడగటానికి వాడికి ఏనాడూ
నోరు రాదు. పెద్దాడు నన్ను చూస్తే

చాలు చిటపట లాడతాడు. అంతా నా ఇర్మ!
మీకేం? మహారాజులు. చీకూ చింతా

లేకుండా మీ దార్ని మీరు సోయారు.
ఏమయినా మళ్ళీ మీరు వచ్చారు. నాకు

కొండంత బలం వచ్చింది. అదే నేను...'

చెప్తూ చెప్తూనే రాధమ్మ అనుమానం
వచ్చి ప్రక్కకి తిరిగి చూసింది.

అక్కడ సూన్నాణ లేడు.

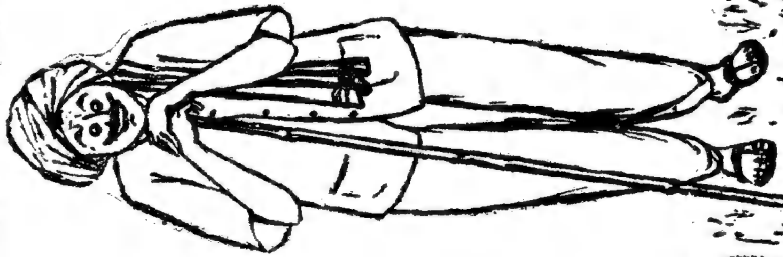
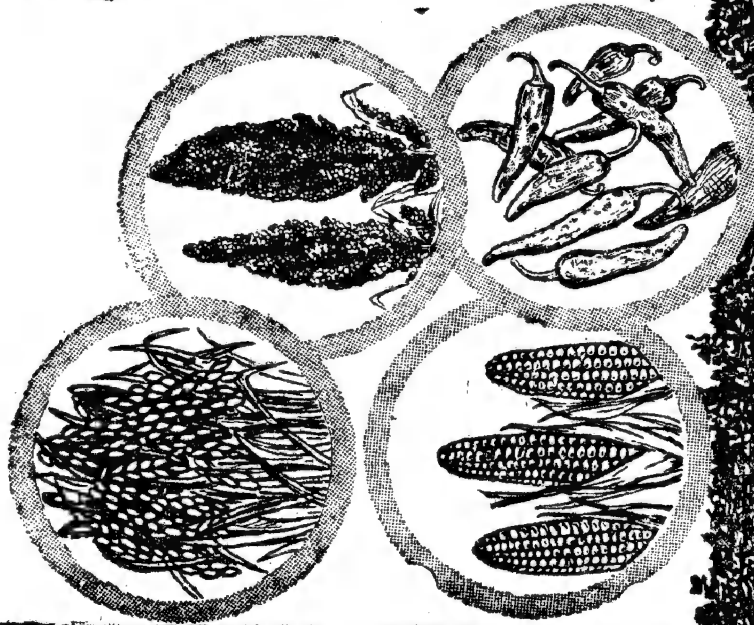
వాసనా బంధం పటాపంచలయిపోయిన
సూన్నాణ అత్త ఆ సరికియ మరోకపుదారిని

నగం అధిగమించి ముందుకు దూకుతూంది.

గుండెలు జలదరించిన-రాధమ్మ అక్కడ
నిలబడలేక గబ గదా కోడలుకోసం గుళ్ళోకి

నడిచింది. కాళ్ళ గజగజ నడుకుతూవుండగా.

భూమినుండి బంగారమా!

అవును! మనము సూర్యులు 15:15:15 వాడితే సాధించవచ్చు

అధిక దిగుబడికి, మిశ్రమ ఎరువుల రూపములో ఎక్కువ పోషక పదార్థములను పైరులకు అందించవలసిన అవసరం ఎంతైనా వుంది. మి భూసారమును పెంచుటకు తర్వాత మీకు అధిక విజయమును చేకూర్చుటకు ఎక్కువ పోషకపదార్థములను కలిగియున్న 'సూర్యులు' మిశ్రమ రసాయనపు తెరువులను వారండి.

పలురకములైన పైరులకు, మేలైన ఎరువు 'సూర్యులు' 15:15:15 అధిక దిగుబడి రకములకు, పరి, మొక్కజొన్న, జొన్న, వేరుశనగ, పసుపు, మిరప, ప్రత్తి, తెలుగు, అరటి మొదలగు పంటలకు వాడవలసిన ఎరువు 'సూర్యులు' 15:15:15

మీ భూమినుండి బంగారం వండించుట కొరకు 'సూర్యులు' 15:15:15 వారండి గుంటూరుజిల్లా, మంగళగిరిలోనున్న మా భూసార పరిశీలనా కేంద్రమునుండి 'ఉచిత' భూసార పరిశీలనా సేవ పొందండి. "మీ వేలవెరిగి సాగుచేయండి."

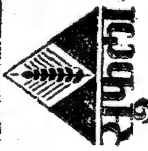
KURON • FCI • 3

ఆకర వివరములకు వ్రాయండి

డి షెర్రిలెజర్డ్ కార్పొరేషన్ ఆఫ్ ఇండియా లిమిటెడ్ (ట్రాంబే యాసిస్ట్)

(కేంద్రప్రభుత్వ యోజనాపత్ర సంఖ్య) 5-10-173, ఫతేమైదాన్ రోడ్డు, హైదరాబాద్ - 4

జ రి గి న క థ

విద్యార్థి బియ్య పానయ్యాడు. అల్లికి పై చదువు మీద ఇష్టం లేదు. అక్కడిలో ఆపేసి పెళ్ళి చేసుకుని ఇంటిపట్టున వుండమంది. కాని, విద్యార్థి ఎమ్.ఏలో చేరాని పట్టుచుట్టాడు. రైల్వేకి గుంటూరు వెళ్ళేశాడు. ఎమ్.ఏకి ఫీజు కట్టేశాడు. అక్కడే అతని స్నేహితుడు లోకనాథుడు కనిపించాడు. తర్వాత మామయ్య గారింటికి వెళ్లాడు. అక్కడ అతని మరదలు. అక్కడ అంటే అతనికి ఇష్టమే కాని, తను ఎవరినో (నేమిన్నున్నట్టు తెలియ చెప్పింది. విద్యార్థి చాలా విరక్తి చెందాడు.

3

✱ అషాఢమేసాలు పోలకరి జల్లులు కరి పించి చలచల్లగా జారుకాన్వయ... భోజనానికి రమ్య మోహయ్య కబురుచేసేదాకా అలా ఆలోచిస్తూనే వుండిపోయాడు.

భోజనాలదగ్గర..మేనమామకూతనకూ, అమ్మకి వడ్డిస్తోంది అత్తగారు... అప్పుడే అన్నాడు విద్యార్థి. 'రేపొద్దున బస్ కు వెళ్తున్నాను మామయ్య...' అని.

'వెళ్తావా?...అదేమిటా...' అన్నం కలుపుకుంటున్నవారల్లా అగిరియ్యారాయన ఆశ్చర్యంతో, 'అన్నివిషయాలూ మాట్లాడుకుని నిర్ణయించుకుని వెళ్తువా?' అన్నాడు.

అమ్మ గతుక్కుమన్నట్టు మొహంపెట్టి నోట్స్ పెట్టుకోబోతున్న ముద్ద కంచంతో డేసింది.

'విద్యార్థిమిటి మామయ్య?' విరగ నట్టే అడిగారు విద్యార్థి.

'విద్యార్థిమిటి... ఏరోయి నాకంటే పెద్ద బిలిగంటుగా మాట్లాడుతున్నావే..'

అమ్మనీ నిన్ను బయలుదేరి రమ్మని రాశానుగదరా...ఈ శ్రావణంలో అది కాస్తా అయిందనిపిస్తే.'

కొన్ని నిమిషాల పాటు వివరంగా మాట్లాడలేదు. తర్వాత మెల్లిగా.

'ఇప్పుడు దానికి తొందరేమొచ్చిందీరే మామయ్య...అమ్మిని కాలేజీలో చేర్చించాగా... అక్కడ చదువుతున్న ఆ చదువేదో పూర్తికావడం... మరో రెండేళ్ళు పాఠ్యాంశ చూసుకోవచ్చు' అన్నాడు అమ్మి వంక హాళనగా మామూ.

అమ్మి గ్లాసుడు నీళ్ళు ఎత్తి గలగలలా తాగేసింది. అమ్మి ముఖమీద చిరువెనుటలు పట్టినట్లు... వక్క మాపులు చూస్తున్న విద్యార్థిని, తమ గమనించాడు.

ధనంజయరావుగారి కివేమీ పట్టలేదు. ఆయన భోజనం కానిస్తూనే పెద్ద పెట్టున నవ్వారు. 'అదికాదురా రమేష్!' ఆయన విద్యార్థిని అలాగే పిలుస్తారు. ఆయనకు ఎవరినైనా సరే అమ్మి పేరుకలవని పేరుతో పిలవడం ఇష్టంలేదు. అందుకే పెళ్ళికాగానే ఆయన భార్య సుబ్బయ్య కాస్తా సుబ్బలమ్మ అయింది... కూతురు పేరు జయలక్ష్మి...కొడుకు శ్రీకాంత్... ఆయన ఇల్లుపేరు లక్ష్మీనిలయం... ఆయన రైసు మిల్లు పేరు 'లక్ష్మీ రైసుమిల్లు.' చివరికి ఆయన గేదెలకుకూడా ఆదిలక్ష్మి మహాలక్ష్మిలాంటి పేర్లుపెట్టుకున్నారు... అందుకనే ఆయన విద్యార్థి పుట్టినప్పుడు నాళ్ళ నాన్నగారు 'ఈశ్వర చంద్ర విద్యార్థి' అని పేరుపెడతామంటే, కాదని 'రమేష్ చంద్ర విద్యార్థి' అని పెట్టించారు.

ఇప్పుడు ముద్ద నోట్స్ పెట్టుకుని

సవ్వడంవల్ల ఆయనకు పోలక మారింది, మంచివిళ్ళు తాగి కాస్త సర్దుకున్నాక మళ్ళీ అన్యాయం.

'నీ చదువైనా పూర్తికాలేదుకదా...అదీ కాక అందరిలానే నువ్వు ఘనంగా నా భార్య బి. ఏ. చదివించని చెప్పకోవచ్చుగదా... అని చేర్చించామరా కాలేజీలో... బి. ఏ. అంటే సారయిందా...చదివిందా ...చేరిందా ... అని ఎవ్వరూ నవ్వులువెయ్యరు గదరా ... అంతే గానీ...యూవిడ చదివి ఏదో వెలగ బెద్దుం దనా...ఏదో అలెక్కలూ అవీ చూసిపెట్టి, నీక్కాస్త సాయపడ్తుందనిగానీ ... అందుకే ఎకనామిక్స్ గూపు యిప్పించాను' అన్నారాయన గర్వంగా.

'చేర్చించడం చాలా మంచి పనే చేశారు. అయినా ఎలా చేర్చారుకదా...ఆ డిగ్రీ తీసుకోనీండి...ఈ లోపల నా చదువు కూడా పూర్తవుతుంది' అని నెమ్మదిగా తన చదువు విషయం బయటపెట్టాడు విద్యార్థి.

'చదువూ! ... అదేమిటా బి. ఏ. పానయ్యానని రాసిందిగా మీ అమ్మ? ...' భోజనంచెయ్యడం ఆపేసి ఆశ్చర్యంగా అడిగారాయన.

'బి. ఏ. అయింది. ఎం. ఏ.లో చేరాను.'

అలా అంటున్నప్పుడు కొంచెం గర్వం తొంగి చూసింది అతడి మామతో. వక్క నుండి అమ్మివైపు చూశాడు. ఆ మామతో, 'చూశారా నేను దేనిరించడానికి రాలేదు. తిరక్కిరించడానికే వచ్చాను.' అన్న భావం వుంది.

అమ్మి ముఖంలో యంతదాకా చోటు చేసుకున్న దిగులూ భయంలాంటి భావాలు పోయి, 'అమ్మయ్య' అన్న భావం గోచరించింది.

ధనంజయరావుగారు మాత్రం ముందు ఆశ్చర్యపాఠ్యాదు. తర్వాత నవ్వువెప్పే ధోరణిలో...

'ఎం. ఏ. రో చేరావ్! ... ఎందుకొచ్చిన చదువులా యిది రమేష్...పోయిగా పెళ్ళి చేసుకుని నీడపట్టున వుండి సుఖపడక?... ననేమో ఒక టూరింగ్ టాకీసు కూడా కొనబోతున్నాను — ఒక వైపు మిల్లు, యింకో వైపు టాకీసు కాంట్రాక్టులు, యివన్నీ ఒక్కొక్క చూసుకోలేకపోతున్నాను. పైగా యీ మధ్య కో-ఆప్ట్ మెంబరుగా

కూడా నిలకట్టయ్యానా ... పూపిరి సతతదం
లేదు...అనలే నా ఆరోగ్యంకూడా బాగుంటు
లేదు.'

'వంటా బావుండవచ్చుడు యిన్ని
బాదరబందీలు నెత్తి మీద వేసుకోడం
విందుకు మావయ్యా?...హాయిగా వున్నదేదో
పెట్టుకుని నిశ్చింతగా వుండక?...'

'ఓయి పిచ్చి సన్నాసి!...నీకింకా లోకం
పోకడ తెలియదురా...ధనం మూం మీదం
జగత్...ఈ రోజుల్లో డబ్బు లేనివాడు
దమ్మిడికి కొరగాడు...సంఘం, యరుగూ—
పొరుగూ, చుట్టాలూ వక్కాలూ, చివరికి
కట్టుకున్న పెళ్లాం, కడుపున పుట్టిన
బిడ్డలు కూడా డబ్బుంటేనేనోయి గౌర
వించేది!...అది లేనివాడు అందరికీ లోకవే.
నా మాట విని, ఆ నిల్లు, టూరింగ్
టాకీస్ రిపేర్లు వగైరాలు నువ్వు మాను
కుంటే ఆ కంటాక్టులు వగైరా నేను

మానుకుంటాను! ఆ మేడ రెండు గదుల్లో
హాయిగా చిలకాగోరింకల్లా మీరిద్దరూ
వుండచ్చు. అంతగా 'గెస్ట్ హౌస్' కావా
లంటే వేరుగా మరో రెండు గదులు
వేయిస్తాలే.'

నిజానికి మేడ మీద రెండు గదులూ
కూతురికి కొడుక్కు అని కేటాయించారు.
గానీ అందులో వుండేది ఎవ్వడూ అతిథులే.
ఆ పూరికి వచ్చిన చిన్న పెద్దా రాజకీయ
నాయకులు, తర తర భేదం లేకుండా
ఛోటా బడా వుద్యోగులు, ఎవరు వచ్చినా
సరే ... వాళ్ళతో తనకు పని అగలవుని
ఆయన కేమూతం అనిపించినా, వాళ్ళనా
'గెస్ట్ రూమ్స్'లోనే దింపుతారు. వాళ్ళకు
కావల్సిన 'అన్ని సదుపాయాలూ' చిరు
నవ్వుతో అమరుస్తారు. ఆ మాటకొస్తే
ధనంజయరావుగార్ని లోబ్బి అనడానికి వీలేదు.
పెద్ద చేపను పట్టడానికి ఎన్ని చిన్న చేపలు

వీరవెయ్యాలి వచ్చినా ఆయన వెనుకాడడు.
ఇంతదాకా ఒక్కపూట ఆయన ఆతిథ్యం
స్వీకరించినవారెవ్వరూ, ఆయనకు ఏదో
విధంగా వేలమీద లాభం చేకూర్చనివాళ్ళు
లేరు.

'అయితే మావయ్యా నన్నిక్కడే వుండ
మంటున్నావ్ గదా...అమ్మా, తమ్ముడూ,
చెల్లెల్నా వాళ్ళ సంగతి చూసేదెవరు ?'
మరో పాయింట్ తీశాడు విద్యార్థి.

ఆ మాటకు ఆయన హాయిగా ఘట్టు
ఘట్టున నవ్వాడు. ఆయన అలా నవ్వినప్పుడు
లక్ష్మీదేవి గజ్జలు ఘట్టు ఘట్టు మంటూ
ఆ యింట్లో తిరుగుతున్నట్టు నిశ్చింతమైంది...
ఆయనది వచ్చగా డబ్బుపండు...కాదు...
కాదు ... బంగారపు ఛాయ ... మూర్తిభ
విందిన లక్ష్మీరూపు ఆయన... అనలే
కర్కశమమైన విగ్రహం, అలా నవ్వు
తున్నప్పుడు మాస్తే అలా చూస్తూనేవుండి

లోచనపిస్తుంది నిలువంటివారితోనా ...

క్షణంపాటు విద్యార్థి కూడా ఆ ఆకర్షణలో పడ్డాడు... వెధవ చదువు... ఇంతలా ఆస్వయంగా చూసే మనమాను మనసు నొప్పించి, లక్ష్మి తాండవమాడే ఈ యంటిని వద్దని ఎందుకు తనకీ వెంటం అనిపించింది.

ధనంజయరావుగారు కాసిని మంచినిట్లు తాగారు. తర్వాత, 'ఏమిటో అనుకున్నాను గారీ నువ్వు ఘటికడవే. అన్నీ నాచేతే కనిట్ చేయించాలనుకుంటున్నావన్నమాట. అది కాదోయ్. మీనాన్న సాయూక పొనిలి పెన్సన్ ఏదో వచ్చినట్లుందిగా ... ఏడువేలో ఏమో బాంకిలో వుండన్నదే మీ అమ్మ ... అదిపెట్టి మీ వెల్లెలు పెళ్ళి అయిందనిపిస్తే యిక అమ్మా తమ్ముడూ అంటావ్ ... ఆ వూళ్ళోనేవుండి పాలం వుంటా మానుకున్నా సరే...లేదా ఈయంటి అడలుడుమగా దాని స్థానం దాని కుండనే వుంది' అన్నారు.

'అంటే యంత చదువూ చదివి నన్ను యిల్లరికపు టల్లుడుగా వుండిపోమ్మంటారు అవునా?' కొంచెం నీవంగనే అడిగాడు విద్యార్థి.

'ఇల్లరికపు టల్లుడేమిటోయి మేర మామదగ్గరే... నీకు అంత అభిమానంగా వుంటే, ఆ రెండేళ్ళు చదువూ వెలగ బెట్టుక వస్తుందే జీతం నెలకు రెండో డలో మూడోదలో ... అది నేనే పడే ప్లాను' అచ్చారాయన కోవంగా. అలా అంటున్నప్పుడు ఆయన ముఖం జేపురించి రాగిరంగులో వుంది. వాసికా వుంటా లు పెద్దవయ్యా. తన మాటంటే ఆవూరూ చాడే అందరికీ పాడలు. ఏదో కుర్రాడు గదా అని మంచిగా చెబుతుంటే తన్నే విడిచిస్తాడా?... అనిపించిందాయనకు. అది ఆయన అహానికో నవాలుగా లోచింది.

'ఘవ్వు దయ తల్లి రెండోదలో మూడోదలో' పడెయ్యల్సిన వనేలేదు మావయ్యా... చేరినవాచ్చి ఎలాగూ చేరాను. అదే పూర్తిచేసి తీరుతాను అంతదాకా ఆగడల్లుకుంటే ఆ గండి ... లేదా మీ యిష్టం' అనేసి యికతను చెప్పవలసింది ఏమీ లేదన్నట్లు మజ్జిగైనా పోకుకో కుండా కంచంలో చెయ్యి కడిగేసి లేచాడు విద్యార్థి.

విద్యార్థి

'మొగడయ్యాడు మొగడు?... రెండేళ్ళాగిరి!... ఈ మొనగాడు తప్పించి నా కూతురికి రెండేళ్ళదాకా మొగుడే దొరకడు కాబోలు.' కోవంలో బునలుకొట్టారాయన. తింటున్న కంచంలో చెయ్యి కడిగేసి లేచారు ఆయనకూడా.

ఇంతదాకా పెదవి కదవని నుబ్బు లక్షమ్యుగారు, 'ఏలిచి అందలమెక్కిస్తామంటే అబ్బే గీత అందరికీ వుండద్దా?' వ్యగతంలా పైకే అనకున్నారు. ఇంతదాకా యితగాడు లగ్గం పెట్టుకోడానికి వచ్చాడనుకొని అమర్చిన పాకర్యాలన్నీ వృధాగా చేశానే అనిపించిందావిడక.

లక్ష్మి ఒక్కతే తనకేమీ పట్టనట్లు భోజనం కానిచ్చింది అక్కతి.

మర్నాడు ప్రార్థుటే ఘమ్మ బస్సుకి బయలుదేరిన విద్యార్థి, 'వెళ్ళాస్తా'నని మేనమామతో చెప్పివచ్చాడు, 'వెళ్ళాలనే నువ్వు నిశ్చయించుకుంటే, మళ్ళీ వస్తావనే ఆశవుండదని తెలుసుకుని మరి వెళ్ళు' అన్నారాయన.

మేడమెట్లమీద నిలబడి, కొయ్య బొమ్మలా చూస్తున్న లక్ష్మివైపు కన్నెత్తి కూడా చూడకుండా, గిరుక్కున తిరిగి పచ్చేసిన విద్యార్థికి అంతా అగమ్యగోచరంగా వుంది. ఇదంతా తల్లితో చెప్పక తప్పదు. అయితే ఎంతవరకూ తల్లికి చెప్పొచ్చా, అదీ అవిడకు చెప్పడమేలా అన్నదే అతడికో పెద్దనమస్య అయింది. అందుకే యంటికి తిరిగి వచ్చిన రెండుమూడు రోజులదాకా ఏమీ చెప్పలేక పోయాడు.

నేనమామ దగ్గరకు వెళ్ళొచ్చినవాడు లగ్గంల నంగతి, యితర విషయాల నంగతీ చెప్పక ముభావంగావుంటే విద్యార్థి తల్లి ధనమ్మగారికి ఏం జరిగిందో నన్ను కుతూహలం ఎక్కువైంది. కొడుకును తనంత తాను పిల్చి అడగాడానికి నామోషీ అనిపించిందావిడకు. ఇవ్వార కాకపోతే రేపు తనకు చెప్పక ఎక్కడకు పోతాడూలే అనుకున్నా మనసుండబట్టుక, ఒకటి రెండు సార్లు విషయం ప్రస్తావించబోగా కొడుకు తప్పించుకు తిరిగడం చూస్తే అవిడకు ఆనుమానం కలిగింది.

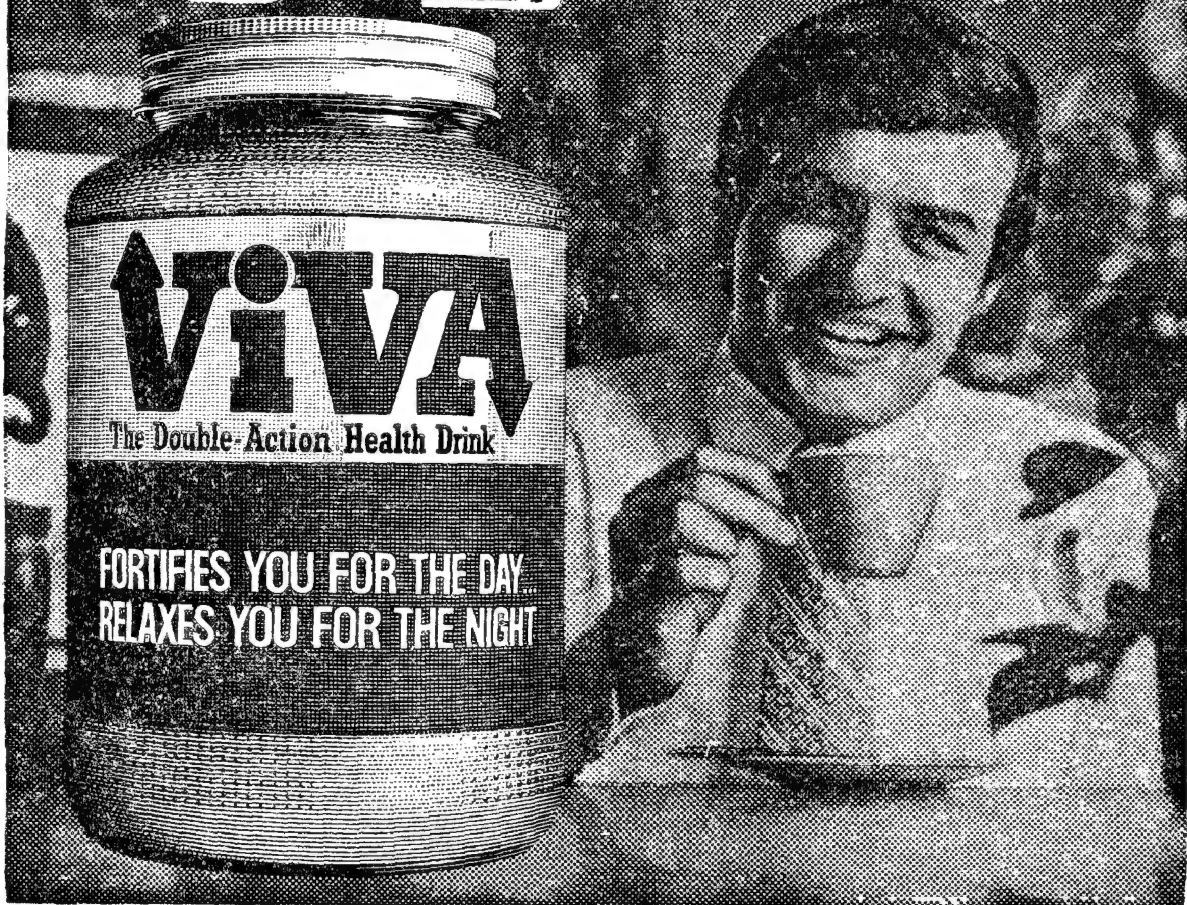
ధనమ్మగార్ని గురించి చెప్పాలంటే

అవిడ అప్పుగా ధనంజయరావుగారి వెల్లెలే... అయితే అవిడకూ ఆయనకూ కొన్ని తేడాలున్నాయి. ఆయనకు డబ్బు కావాలి. ఆ డబ్బు ఒకటొక పెరుల్నే పదులు వందల్నే, అలా అలా మహా వట వృక్షంలా పెరిగిపోయి, ఆ వల్లని కీర్తి ప్రతిష్ఠల సీడతో మరికాన్న డబ్బు చేసుకోడం ఆయన పుర్వేశం. అయితే ధనమ్మగారి విషయంవేరు. అవిడకూ చేతిలో డబ్బు గలగల్గాడుతూ వుండాలి. ఆ డబ్బు సంపాదించడానికి ఎవరెంత కష్టపడనీ, ఎవరెన్ని ఆ కమాలు చెయ్యనీ అది అవిడకు అనవసరం. ఒక్కమాటలో చెప్పాలంటే—'అవిడ చేతి కెముకలేదు.', 'పెట్టు పోతలు చెప్పకోవాలంటే ధనమ్మగారి తర్వాతే యింకెవరన్నా.' లంటి సాగడలు సంపాదించుకోడానికి ప్రయోగపడే వావకర దాతే యింటి మిగతావారంతా అవిడకు. ...అవిడ భర్త పెద్దప్రద్యోగం చేస్తూ, కుడిచేత్తో ఎడమచేత్తో గూడా సంపాదించి. చివరికి పక్షమాతంతో మంచాన పడ్డప్పుడు... 'ఎంతమంది అమాయకల వుమరు పోసుకున్నారో వూరికే పోతుందా? ...పోలే అదేదో నేనే అనుభవిస్తున్నాను. నా బిడ్డలకు తగలకుండా వుంటే అంతే చాలు...' అని ఆయన బాధపడ్తున్న క్షణాన కూడా అవిడెక్కడూ వచ్చాల్సిన పడలేదు.

అలా రోజులు గడుస్తున్నాయి. తెల్లవారితే ఆగస్టు ఒకటి కాలేజీ తెరుస్తారనగా అనలు విషయం బయటపెట్టక తప్పరేదు విద్యార్థికి... అయితే అదికూడా లక్ష్మితో మాట్లాడిన నంగతి, ఆ అమ్మాయి పరోక్షంగా తనను తిరస్కరించిన విషయం చెప్పడానికి మనస్కరించక, తను కాలేజీ ఫీజు కట్టిన విషయం, చదువయ్యేదాకా ఆగమని మావయ్యతో చెబితే ఆయన మండిపడి కూతురికి వేరే సంబంధం చూసుకుంటా వనడం వరకు మౌనమే చెప్పాడు.

అది విన్న ధనమ్మగారు వుగ్రురిలయింది. అవిడమాట అవిడ భర్తే ఏనాడూ కాదనలేదు... కొడక్కు మాత్రం మాట ఖాతరులేక పోయిందేనన్న కోపమూ బాధా కూడా కలిగాయి అవిడకు... కానీ విషయం చెయ్యడాటే పోయింది. తమ

తక్కి నిస్తుంది వీవా

వెంటనే కఠగగల ఆహార పదార్థమైన పోనీయం వీవా

వీవా పుష్టిని ఇస్తుంది. వీవా చాలా దునికరమైనది, త్వరగా కరుగుతుంది అధిక శక్తిని ఇస్తుంది పెద్దలకు నచ్చుతుంది వీవా. ఎల్లలకు ఎంతో ఇష్టం వీవా

ఎందువలనంటే వీవాలో ఉన్న క్రీమిగల పోనీయం కాకుండా యింకా ఎన్నో ఇన్నోవేషన్లు వీవాలో ఉన్న ప్రోటీనులు మీకు శక్తిని ఇస్తాయి వీవాలోని కాల్షియం ప్రోటీన్లు మీకు రోజంతా కలిగి చెయ్యటానికి కావలసిన స్ఫూర్తిని ఇస్తాయి వీవా గోమనుడు మరియు మాలిన్డ్ లాభితో పరిపూర్ణమైనది

కావటం వలన, వీవా అన్నిటికన్న దునికరమైన, బలవర్ధకమైన ఆహార పోనీయం

వీవా ఆధునిక పద్ధతులలో తయారు చేయబడినది. అందుకే దీనిలోని బలవర్ధకమైన పదార్థాలు ఏమాత్రం నష్టంకావు. ఇది రివ్వరగా కరుగుతుంది కూడాను. ఇవాకే మీ యింట్లోవాళ్ళ కోసం ఒక లాభిదో వీవా తీసుకువండి. మారన శక్తిని, స్ఫూర్తిని పొందండి

ఎక్కువ రుచికోసం, అధిక శక్తి కోసం ఆధునికమైన **వీవా**

ULKA-V6-TEL

చెప్పగలిగినంతా ముందే చెప్పింది. యిత
మొదట్లో పిలిచి 'చిడిచాట' యంత గడ్డి
పెట్టించాలి! ముకుచ్చదానిద.

అదేవిధంగా భాగ్య పద్మల్ని నలుగుర్ని
పిల్చుకొచ్చి చెప్పింది. అందరూ కలిసి
విన్నోవిదాం నచ్చచెప్పారు. బాంకిలో వున్న
దబ్బు పట్టి చదువు... అంటే చాలా కష్టం
నష్టాలున్నాయి చెల్లెడి పెళ్ళిచెయ్యాలి...
చదువు అంటే మాటలతో అయ్యేవనికాదు.
వేలకావాలి. మేనమామ కీర్వాణ్నిన అన్న
యింకా అలాగేవుంది. తమ్ముడు చూస్తే
చిన్నవాడు...వంటలమీద నోడబ్బు. అదీ
అన్నీ నీకమంగా వుండి వంటలు బాగా
చేసితే, నాట్లకూ కోతలకూ సూర్తిల్లకూ
యింకా 'బ్యాకు'లో కొనాల్సిన ఎరువులకూ
పోగా మిగిలింది. యింటిపర్చుకు కూడా
సరిగా చాలదు. అంతేగాదు వున్న పెద్ద
దిక్కు ఒక్కడూ మేనమామ...అయిన్న
కూడా విరోధం చేసుకంటే చెల్లెల్నికీ
పెళ్ళి సంబంధం తెచ్చేదెవరు?... ఈ
రోజుల్లో కచ్చతండ్రి చుండి కాలికి బలవం
కట్టుకు తిరిగితేనే ఆడపిల్ల పెళ్ళిచెయ్యడం
కష్టంగా వుంది. ఇక ఎప్పుడూ గుమ్మం
దాటి ఎరగని తల్లి. లోకం పోకడ తెలియని

విద్యార్థి

వాడు ఏళ్ళ సంబంధం చూసి పెళ్ళి
చెయ్యడమంటే మాటలా?... అన్నట్టి
కంటే అతడి వుద్యోగం మాటేమిటి?...
ఈ రోజుల్లో పెద్ద పెద్ద రికమండేషన్లు
లేందే వుద్యోగాలు రావటంతోదు. అటు
నంటన్నడు కల్చర్లకంటాంటే మేనమామ
నీడ చదులుకుంటే అతడే అన్నించాలా
నష్ట పడతాడు.

ఇదీ వాళ్ళందరూ చెప్పిన సాధారణం.
విద్యార్థికి తను ముచ్చకించేలో ఒక్కకు
పోయినట్లు అనిపిస్తోంది. తప్పచేశానమో
నన్న బావంకూడా కలుగసాగింది కానీ...
తనకు మనస్వరసిల్లను ఏఒక్కడం ఎలా?
...దానికి తోడు మావయ్య అంత అపాం
బావంతో మాట్లాడాడు. ఇక ఆయన
దగ్గరకు ఏమొహం పెట్టుకుని తను
పోగలను?... ఒకచో తల్లిని పంపించినా
తను చులకన కాకుండా వుంటాడా?...
యిత ద్యంధ్యంలో పడిపోయాడు...

అలోచనలో పడిపోయిన విద్యార్థిని
చూచి తాము నచ్చచెప్పింది వూరికే పోతే

దన్న భీమా వచ్చింది ఆ వూరిపెద్దల్లో...
అందుకే వాళ్లు మరోమాట కూడా
జోడించారు. అదేమిటంటే...భస్మం చదువు
మొదలెట్టినా అది ఎలాగూ వూరికాదు...
అతడికి చదువు ప్రాప్తించేదు. ప్రాప్తించేది
దానికి ప్రాకులాడ్డం బుద్ధి తెలివితక్కువ.
ఏటికీ ఎదురీదడం కంటే ఏటివాలున
సాగిపోడం మంచిది. అంటూ నల్లనో
యిచ్చారు.

కానీ యీ నల్లనో చాలా వివరీత పరి
ణామం తీసుకొచ్చింది. అతడికి వెంటనే
సత్యం చెప్పేమాటలు జ్ఞాపకం నచ్చాయి...
'ఎందుకు ప్రాప్తించేదో చూడాల' నిపించింది.
అందుకే రాత్రి పదిగంటలకా వాళ్ళు
చెప్పిన నయబోధలన్నీ తలపెత్తుకుందా
బుద్ధిగా విన్నవిద్యార్థి వాళ్ళటు గ ముం
దాటి దాటగానే లేది చకచకా బట్టలు
సన్నుకోసాగాడు...అది చూసిన ధనమ్మగారు
మండిపడింది.

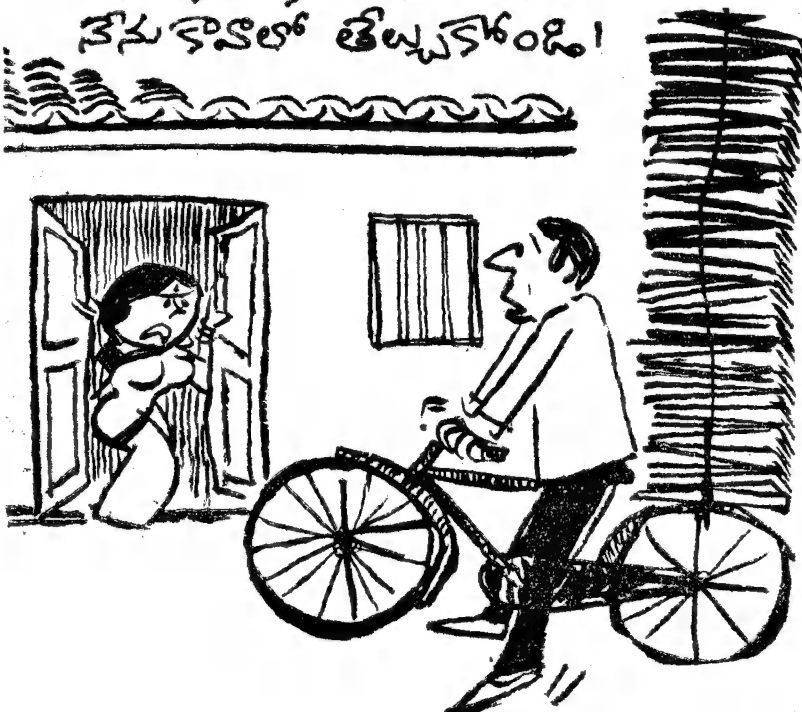
'మవ్వనలు నా కోడుకు చే కావు
పొమ్మంది.'

అయితే చెల్లెలు ఆశ మూతం అతడి
గదిలోకివచ్చి. 'అన్నయ్యా నే నవ్వుతాతే ని
బట్టలు' అన్నప్పుడు విద్యార్థి కళ్ళు
చేమర్చాయి. ఆ అమ్మాయిని ఆస్యాయంగా
దగ్గరకు తీసుకున్నాడు

మర్నాడుదయం మొదటి బస్సుకి
బయలుదేరుతూ ధనమ్మగారితో చెప్పింపుడు
'ఏడ తన్ను కానట్టి పూరుకుంది.
అతడుకూడా గిరుక్కున తిరిగి వెళ్ళి
పోతున్నప్పుడు. 'ఇంతమంది పెద్దలు
కాదంటే... ఏదో సాదిస్తాడట పెద్ద ...
'వా...మొండితనం...వాడు అపాంకారం...'
అనుకుంది ... అయితే 'బాంకి ఎకౌంటు'
అతడి పేరనయితే తీసుకున్నాడు తెలికను
కోడం పొరబాటుమంది! ... అని చూ తం
అనుకుంది.

విద్యార్థి గుంటూరు చేరగానే నదానది
సత్యం గదికే వెళ్ళి పెట్టు టెడ్డింగ్ అక్కడే
పడేసి, వాళ్ళలోవాటు పోటల్లో రేండు
పెతుకులు తిని సిటీబస్కోసం వదిలేవులు
వది కూచంటే ఎన్నటికో రయితలచిన
వాహనరాజం, మరెవ్వరికో కాలేటికే చేరేస్తే,
అప్పటికే 'స్పెషలాఫీసరు' మీనాక్షీ సుందరం
గారి ప్రారంభోపర్యాసం అయిపోయి ఎవరి
క్లాసులోకి వాళ్ళు వెళ్ళిపోయారు.

మీరు ప్రమోషన్ కోవాలో
నోను కోవాలో తేల్చుకోండి!

విద్యార్థి రూపొందించిన చూసుకొని క్లాసులోకి వెళ్లే సరికి లెక్కరదు క్లాస్ తీసున్నాడు.

‘మే బి కమిన్స్?’

‘ఎస్... కమిన్స్ ప్లీజ్.’

క్లాసులో కడుగు పెట్టుంటే విద్యార్థి అడుగులు తడి బడ్డాయి. ఈ వెళ్ళు బోతున్న అడుగు తనను ఎటు తీసుకు వెళుతుందో... అనుకున్నాడు.

మధ్యాహ్నం వస్తేందువురకు యింటికి చేరుకున్నారు వాళ్ళు. కాస్తేపు ముగ్గురూ ప్రిశాంతి తీసుకున్నారు. బయట ఎండిన ఏదారిలాంటి మానవజీవితంలో ఆశం జల్లులు పడ్డట్టు, ఆశానిదాశకు సంధి కడిగినట్టు, ఒకవైపు ఎండ కాస్తుంటే మరోవైపు చినుకులు పడుస్తాయి.

సత్తం వాళ్ళది ఒక బనరుగది ... ఆ యిల్లు చాలా పాతది... ముట్టూ కాంపౌండ్ కూడా లేదు. గోడలు వువ్వరినట్లు స్పృశ్యం. నువ్వు పెళ్ళయి రాలిపోతున్నాయి. అదే ముప్పై రూపాయలు ... ‘విద్యార్థికి కూడా బ్రాడీపేటలోనే గది చూడాలని నిశ్చయించుకున్నారు. పట్నాభిపురం వూరికి చాలా దూరం ... ఆరంజల్ పేట అయితే సీటీ బస్ కు దూరమవుతుంది. అందుకని బస్ సౌకర్యంకోసం విద్యార్థి కి కూడా బ్రాడీ పేటలోనే అయితే బాగుంటుందనిపించింది.

మూడు గంటలు కాగానే ముగ్గురూ లేచి బాధులై అయి దగ్గర్లో వున్న బోటుల్లో కాఫీ తీసుకున్నారు. ఇక గది వేటకు బయలుదేరారు. స్టూడెంట్లుకు యివ్వబని కొందరంటే అన్నదే ‘అద్యాప్య’ యిచ్చి వెళ్ళారన్నాడు మరికొందరు. రెండు మూడుగడులు చూస్తే అది వాళ్ళకు వచ్చలేదు. సాయంత్రండాకా తిరిగి అటు నుండి హోటలుకువెళ్ళి భోజనంచేసి, దగ్గర్లో వున్న సిక్కురుకువెళ్ళి రాత్రి పదిన్న దరు గదికి చేరుకొన్నారు.

మర్నాడు... యధా వకారం భోజనాదికాలు ముగించుకుని పదకొండు గంటలకు ప్రారంభించే కాలేజీకి తొమ్మిదివూర గంటలకు బయలుదేరి ఆరోజు కలెక్టరేట్ దగ్గరే బస్సు ఎక్కాలనుకుంటే అది కాస్తా అంద లేదు... ఇక ఆఫీసర్ క్లర్క్ క్లర్క్ రోడ్డున పోయి యిన్ సైక్ ను బంగళాదగ్గరకు చేరు

ఆంధ్రసచిత్రవారపత్రిక

డిటెక్టివ్ నవలల పోటీ!

ఉత్తమ రచనకి

రూ. 1,116 బహుమతి

డిటెక్టివ్ నవలా రచయిత(లు)కి మంచి అవకాశాన్ని, ప్రోత్సాహాన్ని కలిగించడానికి ఈపోటీ నిర్వహిస్తున్నాము. పోటీలో ఉత్తమ నవలగా ఎన్నికైన రచనకి రూ. 1,116 లు బహుమతి యిస్తాము. రచయిత(లు)లందరూ ఈ అవకాశాన్ని వినియోగించుకుని పోటీలో పాల్గొని దీనిని జయప్రదం చేయ్యగలరని ఆశిస్తున్నాము.

నిబంధనలు

1. పోటీకి సంబంధించిన 75 అరచాపు (ఎప్రైన్లైజ్ నోట్సు) పేజీకి రెట్టింపు) పేజీకి మించి ఉండరాదు. కాగితం ఒకవైపునే సెరాతో రాయాలి.
2. రచనలు వార్షికానికి దగ్గరగా ఉండి, తెలుగుదనం మిగిలి ఉండాలి. స్వంతరచనలు తప్ప అనువాదాలు, అనుసరణలు అయి ఉండకూడదు. ఇంకాముందు ప్రచురణ అయి ఉండ కూడదు.
3. నవల రచన స్వంత రచనని చేసికే అనుసరణకాని, అనువాదం కాని కాదని రచయిత(లు) హామీ రాసి పంపాలి. ఈ హామీలు నవల వ్రాత ప్రతినిధిగా రాసి ఉండాలి. హామీలైన రచనలు పోటీకి అంగీకరించబడవు.
4. నవల వ్రాత ప్రతినిధిగా, కవయిత్రిగా, ‘డిటెక్టివ్ నవలపోటీ’ అని స్పష్టంగా రాయాలి. రచయిత(లు) పేరు, చిరునామా కూడా వ్రాత ప్రతినిధిగా స్పష్టంగా రాయాలి.
5. రచనలని ‘సంపాదకుడు, ఆంధ్ర నవిత వారపత్రిక, 7, కంబునెట్ల, స్ట్రీట్, మదరాసు-13’ పంపాలి. వ్యక్తులపేర పంపరాదు.
6. ఉత్తమ రచనకి సంబంధించిన తుది నిర్ణయం ఆంధ్ర నవిత వారపత్రిక సంపాదకునిచే. ఈ విషయమై ఎలాంటి ఉత్తర ప్రత్యుత్తరాలు జరుగడానికి నీలలేదు. పోటీకి సంబంధించిన ఏ నియం గురించి ఉత్తర ప్రత్యుత్తరాలు జరిపే అవకాశం లేదు.
7. బహుమతి పొందిన నవల వ్రాత ప్రతులని మేనే తిప్పి పంపే ఏర్పాటు చేస్తాము. కానీ వాటిని యింకా మేము ఎలాంటి బాధ్యతని స్వీకరించలేము. రచయిత(లు)లు తమరచనలతో పాటు, తమిన్ని స్టంపులు అతికించిన స్వంత చిరునామా కం కనర్లని జతపరచవలసరం లేదు.
8. పోటీకి గడువు తేదీ 30-9-1972. ఆ తర్వాత నూ వార్షికాయం చేసిన రచనలని పరిశీలించడం జరుగదు.
9. పోటీలో బహుమతి పొందిన డిటెక్టివ్ నవల ప్రచురణ 1973 ముక్తాంత సంవత్సరం ప్రారంభిస్తాము.

ముగింపు తేదీ 30-9-1972

రచయిత(లు)లందరూ మాలి సహకరించి ఈ పోటీని జయ/ప్రదం చేయ్యవలసిందిగా కోరుతున్నాము.

కునేసరికి అక్కడకూడా దొరకలేదు బన్...
అక్కడ దరిదాపు గంటసేపు నిలబడ్డారు.
అక్కడే సురికొంతమందికూడా బన్ కోసం
వడిగావులు వడివున్నారు సత్యంకు తెలిసిన వడ్డారు.

విద్యార్థి

కురారు కనబడితే నలుగురూ కబుర్లలో

ఫైలేరియా సిక్స్

— పి.రమేష్ నాథాయులు

బోడలాలు, చినుగుతాలు, గజపాదము అంటూ సాదారణంగా పిలువబడే ఈ వ్యాధి వల్ల భారతదేశంలో ఎల్లప్పుడూ కనీసం 120 మిలియన్ ప్రజలు నికరంగా బాధ పడుతుంటామని 1966 వ సంవత్సరంలో దేశ వ్యాప్తంగా కొనసాగిన ఒక సర్వేలో తెలిసింది. ఈ రోగవల్ల మరణమంటూ రాక పోయినా రోగులు శారీరకంగా శ్రమ, ఇబ్బందులు పడుతుంటారు. ఉష్ణమండల దేశాల్లో సర్వసామాన్యమయిన ఈ వ్యాధి సోకినవెడల కాళ్ళు, చేతులు, పుష్కణాలు, న్నదాలు స్తంభాల్లాగ లాగెక్కిపోతాయి. ఇండియా, ఆగ్నే యాసియా, దక్షిణ ఉత్తరాల్లో సాతినా 60 శాతం ప్రజలయిన ఈ వ్యాధికి బలవుతున్నారని నిపుణుల అంచనా.

నిజానికి వ్యాధి అకశేరుకాల్లో గుండ్రటి పురుగుల వర్గానికి చెందిన పుకరేరియా బాంక్రస్టి, బ్రూజీమలయూ అనబడే పరాన్న జీవులవల్ల వస్తుంది. క్యూలేక్సీజాతి రోమల వల్ల 'ఫైలేక్సీ ఫైలేరియా' అన్న లాదాదకతో ఇవి మానవ శరీరంలో ప్రవేశించి జీవిత చక్రం కొనసాగిస్తాయి. మానవుల శోషరస నాళాల్లోను, గ్రంథుల్లోను జీవితాన్ని గడుపు కొనే ఈ పురుగులు రోగుల ఉపరితల రక్త ప్రవాహంలో రాత్రి 10 గంటల తర్వాత శ్రేణివారి 2 గంటలవరకు సంచరిస్తాయి. దీని 'వాక్చర్ నల్ పీరియూసిటి' అంటారు. ఈ స్థితిలో మానవ రక్తాన్ని పరీక్షిస్తే ప్రతి రక్త చిందువులోను 300—600 సంఖ్యలో ఇవి పుంటాయి. ఈ సమయంలో రోగుల స్థూల్లం రక్తనాళాల్లో సుమారు 40—50 మిలియన్ల సంఖ్యలో ఇవి వుండే అవకాశాలున్నాయని లెక్కగట్టబడింది.

ఈ అంశంపై ఫిజీ, నమోవా లాంటి పసిఫిక్ దీవుల్లో పరిశీలనాస్థులు— బార్ గాంచిన పరిశోధన శాఖరంగా, బోడలా

సోకిన ఆ రోగుల్లో రోగ జీవులు పై పీరి యాడిసిటిని చూపక, రాత్రింబగళ్ళు సంచ రిస్తాయని తెలిసింది.

మర దేశంలో 1923 వ సంవత్సరంలో డాక్టర్ సుందరరావు మరియు చౌప్రాలు తొలిసారిగా ఈ వ్యాధికి సంబంధించిన పరి శోధనలు ఆరంభించారనవచ్చు. తర్వాతిగా 1944 లో బోక్ కమిటీ, 1956 లో నేషనల్ ఫైలేరియా కంట్రోల్ ప్రాగం, 1959 లో మొదలియార్ కమిటీలు ఏర్ప రచబడి ఈ వ్యాధి నివారణకు దేశవ్యాప్తంగా చట్టబద్ధమయిన తగు పర్యలు ప్రభుత్వ పరంగా కొనసాగాయి. పై కమిటీలసలహాల ఆధారంగా డి. డి. బి లాంటి క్రిమినోమోరక అవుషధాల ద్వారా రోమల నివారణ, డైఇథెల్ కార్బమిజీన్ లాంటి రసాయన అవుషధాల వాడకాలవల్ల ఈ వ్యాధి దేశంలో తగ్గుముఖం పట్టిందనవచ్చు.

ఈ వ్యాధి నివారణలో ఆంటిమెనిసి, ఆర్పి నిక్ సంయోగ పదార్థాలగు సియోసాల్ఫర్ సాన్, సల్ఫార్సినాట్, సియెస్టిబాసాన్ ఇత్యాదులగు విషరసాయనాల వాడకాన్ని ప్రపంచ ఆరోగ్య సంస్థతోబాటుగా ఎన్నో అంతర్జా తీయ వైద్య బృందాలు ఆమోదించాయి. డిటిఎ పార్యకాలజీ, అమెరికన్ మరియు ఇండియన్ మెడికల్ రిసర్చ్ విభాగాలకుచెందిన వైద్యశాస్త్రజ్ఞులగు ఫ్రీడ్ హిమ్, రోజీ, కార్పర్ట్ నెన్, శాంటియాగో— స్పీ నెన్ నర్, గుప్తా, భట్టాచార్య, మిసన్, రామ్మూర్తి, హన్, హాకిన్ మరియు తదితరల బృందాలు ఈ రంగంలో ప్రముఖంగా పరిశోధనలు నానించిన శాస్త్రజ్ఞుల్లో ముచ్చకు కొద్ది మంది మాత్రమే.

భారతీయ శాస్త్రజ్ఞులు, వైద్యబృందాల ఈ రంగంలో ప్రస్తుతం కొనసాగిస్తున్న ప్రశంసనీయమైన పరిశోధనలు త్వరలోనే సత్ఫలితాలనిస్తాయని ఆశిస్తాం.

'కాలేజీని నాగార్జున యూనివర్సిటీగా విజయపురిలో పెట్టులనే ప్రశంసలకే వుందిటగా?' అన్నాడతడు.

'ఆ...అలా పెట్టినా బాగుండిపోను... వెధవ బస్సుకోసం వడిగావులు పడలేక వస్తున్నాం.' అన్నాడు వినుగుపుట్టిన విద్యార్థి.

'గురూగర్నూ. నాలుగు ఫర్లాంగుల దూరంలోవున్న కాలేజీ, అడ్డదారిని సైకిల్ మీదకతే అరగంటలో చేరే కాలేజీకి బస్సు మీదకోపంతో ఎక్కడికో పంపాలంటారేమిటండి?... ఇక్కడయితే యిటు తెనాలి, బెజవాడలాంటి వూళ్ళనుండి సీజనుపీడ తిరిగినా తిరగమ్మ... అందుకే దీన్ని యూని వర్సిటీగా మార్చినా యిక్కడ గుంటూరులోనే వుంటే ఎక్కువమందికే వు పయోగం గా వుంటుంది!' అన్నాడు లోకన్ బాబు.

ఇలా మాటల యధ్య 'విద్యార్థి' గది ప్రస్తావన వచ్చింది...సత్యం స్పేహితుడు గుంటూరువాడే.. అతడు తనకు తెలిసిన వాళ్ళింట్లో ఒక గదివుందని అందులో ఒక్కడే మేడిసిన్ వదిలే కురాడుంటున్నాడని అతణ్ణి అడిగి చూద్దామని చెప్పగానే విద్యార్థికి కొంత ప్రాణంవచ్చింది.

మధ్యాహ్నం కాలేజీనుండి రాగానే ఎకా ఎక బయలుదేరారు. అతడు కాలేజీకి వెళ్ళి పొయ్యంటాడేమోనని వాళ్ళు భయపడతూ వెళ్ళిగా అతడు హాయిగా విదపోతున్నాడు వాళ్ళు వెళ్ళేసరికి.

ఆగది మేడిసిన్ గది...ఒకే ఒక్క గది...దానికి చిన్నపంద. ఇంటి వాళ్ళతో ప్రమేయం లేకుండా మెట్లుకూడా ఎక్కు కున్నాయి. ఇప్పుడొక్క కట్టిన యిల్లా. గదికి వెల్ట్ వాషేవే, కిటికీలకు తలుపులకు పెయింట్ పేసి గది చూడమచ్చుటగా వుంది. విద్యార్థికి గది చాలా బాగా నచ్చింది. మేడి సిన్ మూడోపంత్సరం చదువుతున్న ఆనంద్ బాబును నిలంగా ఆ గదిలో యింకోర్ని చేర్చడం యిషం లేదు. అయినా అతడికి విద్యార్థిని చూడగానే అతడి ద నదభిసాయం కలిగింది..అందుకనే 'సరే' అన్నాడు...విద్యార్థికి తెల్లీంది పెద్ద బరువు దించినట్లయింది...అయితే ఆ గది అద్దె యగభైరూసాయలు...అయినా విద్యార్థి చెనుకొడదల్చుకోలేదు.

(ఇంకో ఉంది)

డెట్ బిల్ల డెటర్జెంట్ శక్తితో నిండినది

డెట్ డెటర్జెంట్ ఉత్తమ బిల్లు
సబ్బు కంటే 50%
ఎక్కువ బట్టలను ఎక్కువ
తెల్లగా ఉతుకుతుంది
—మంచి నీళ్లు లేక ఉప్పు నీళ్లతో

వాళ్ళు వాళ్ళ పిల్లల్ని కాన్వంటులి చదివిస్తారు. అక్కడ అతి చక్కని పద్ధతుల్ని చదివిస్తారు వాళ్ళని. వాళ్ళకి చిన్నతనం నుంచే ఖరీదయిన బుద్ధులు, కోరికలు వస్తాయి. అలా అలా పెరిగి అప్పటి సస్టా చేసి ఏ కలెక్టర్లుగానో, డాక్టర్లుగానో అయిపోతారు వాళ్ళు. ఇక మన పిల్లలు మామూలు స్కూళ్ళలో చదివి అక్కడ బూతుమాటలూ, సీనిమా పాటలూ నేర్చుకుని అతికష్టమైన డిగ్రీ సంపాదించుకుని నరీసు కమిషన్ పాస్ అయి గుమాస్తా అయిపోతారు. ఓ రెండురకాల జీవితాలు సమాంతరరేఖల్లాంటివి. అందులో మనం చేయవలసింది ఇటువంటి ఊబిరొంది బయటపడేందుకు ప్రయత్నం.

‘సమాంతర రేఖలంటున్నావు ఇక ప్రయత్నం చేసివూతం ప్రయోజనమేమిటోయ్.’

‘లాంటివి’ అన్నాను బావాగారూ. మనకు కావలసింది అంతన్న. ఆ అంతన్నలో ఉన్న వాళ్ళని మనం రబ్బులో ప్రవస్తులం చేసుకోలేం—ఎందుకంటే కొండం దేవుళ్ళ వాళ్ళు. అంతన్నల మనస్సులుండదు. వాళ్ళకి కావలసిన హోదాలని పలుకుబడితో మనం తెచ్చివ్వలేం—ఆ మాత్రం పలుకుబడి ననకుంటే మనమే దాగుపరే వానిం. ఇక మిగిలిందేమిటి?’

అంతవరకు తమ్ముడు చెబుతున్న మాటల్ని ఆశతో, ఒళ్ళంతా చెవులు వేసుకుని వింటున్న పద్మావతీకి నిప్పుపూ కలిగింది. ‘ఇంక మిగిలిందేమిటా నా బంధ?’ అంది నిట్టూరుస్తూ. చేతికి అదృష్టం అందినట్లే అంది జారిపోతున్నట్లుగా పిలిచింది విడకి.

‘కరెక్టర్స్ క్లబ్బా, బోయ్’ అది నాడు. ఎందరంటే నీ పిల్లల పోయింది. ముక్తిమర అందం ఒక్కటే పెట్టుబడి. అది కూడా లేనివాళ్ళు అంది మనం కూడా ఆలోచించం. ఇప్పుడు ఉదాహరణగా రూతురు విషయం ఉంది. దాని అందం చాలా కొద్ది మందిరంటుంది. సోల్స్ టులో కట్నాలకి పెళ్ళివొకరైతే మరే కోవాలని ప్రయత్నిస్తే మరే పనికీ ఆ రేటులో రిటైరు, అయితే లోలం ఏమీ ఉండదు. అకే అంతే గానీ రేటు వయోగించి జాగ్రత్తగా నలుగురిలో ఎం

✱ ‘మనం మధురగతివాళ్ళం. అందులో కూడా అడుగుపారవాళ్ళం మనం అద్దెకుండే ఇళ్ళు కేరం మనకోసం కట్టి వేవే! రెండుగిడులు ఒక వంటగది ఉంటాయందులో. అది భరించేందుకే మృకుతాతలు దిగివచ్చారు. మనచుట్టూ ఉండే వాళ్ళ మనలాంటివాళ్ళే—ఎందులోనో ఒక దానిలో గుమాస్తాగానో లేక అదే ఉద్యోగం ఇంకో పేర్లతోనో చేస్తుంటారు.

ఈ వరిది పదాలు మన జీవితాలు. అటువంటివాళ్ళకే మన పిల్లలనిస్తాం. మన కోడళ్ళుగన్నా ఇటువంటివాళ్ళే వచ్చారు. జీవితమంతా అతికష్టమే మనం కన్న సంతోషాన్ని చవిచివి, మనలాంటివారికే

ఇచ్చి పెళ్ళిళ్ళుచేసి ‘ఈ లోకంలోకి వచ్చినందుకు మన కర్తవ్యం నెరవేర్చుకున్నాం’ అని ఆనందపడి రేస్తాం. అక్కడినుంచి అదే పోరాటం మన పిల్లలూ మొదలైతారు.’

‘అరలే ఏమంటావోయ్, ఇంత ఎండీచు తాగి పైకెళ్ళిపోమంటావా?’ అడిగాడు ఆ ఉపన్యాసాన్ని మధ్యలోనే అడ్డుకుని వెంకటాచు.

నవ్వాడు చిరంజీవి. చిరంజీవి చాలా జోగ్గా నవ్వగలడు. అద్దంలో మానుకుంటూ అది ప్రాక్టీసు చేశాడు. ‘అదికాదు బావాగారూ, ఈ వలయంలోంచి బయటపడేందుకు మనం కృషిచేయాలి. పై తరగతి

చి యాలు పెంచుకున్నాం అనుకో! డబ్బు; కృత్రిమ హోదాలు — వీటితో విసిగిపోయిన చాకులాంటి కుర్రాడు, భవిష్యత్తు బోలెడు గలవాడు, అసలనినలైన ఈ మంచు బిందువులాంటి అందాన్ని చూసి మనకు దగ్గరవుతాడు...అది భాయం! హా కేసులో పెట్టిన కంటికి నదురయిన వస్తువుని ఖరీదు కొంచెం నిక్కవ పెట్టినా విగ్రహం పోరు...అసలు నన్నడిగితేనే అక్కయ్యా, అందానికి తెలివితేటలు జోడిస్తే అది ఆటంబంబంబం శక్తివంతంగా ఉంటుంది.'

విశ్వరూపం చూస్తున్నంత తన్ను యత్నంతో వింటున్న విద్వాంసతని, కొంచెం సిగ్గు నభినయిస్తున్నా అతి శద్ధగా స్వప్న లోకంలోంచి వింటున్న కూతురు విజయని చూశాడు వెంకట్రాగ ఆయనకి కంకా రొచ్చింది బావమరిది చెబుతున్న కబుర్లకి. 'ఒరేయ్ నాయనా, టటువంటివిటా నువ్వు చెప్పేది? తప్పరా టటువంటి ఆలోచన లోలేయ! జరిగేవస్తులు కాపురా నాయనా! మనస్సులకకరంగా పాడు చేయకురా వాళ్ళని'

వద్దానతి ఆలోచనలకి అంతరాయం కలిగింది. 'నిమిటిట వాడు చెప్పినదానిలో తప్పు? దొకరిని చెప్పాడు అంతేగా! మొచ్చటికి మొన్న సుశీలమ్మ కూతుర్ని అవిడ తమ్ముడు అస్సాం తీసుకెళ్ళి అక్కడ నలుగురికీ నరికయం చేశాడు. ఇప్పుడది వద్దాలుగువందల రూపాయల జీతాడి వర్క! మొన్న నొచ్చింది వచ్చగా తనాబిలాగుంది. గాలు కింద పెట్టనివ్వ దును దాన్ని వాళ్ళాయన. పైన కట్టం కాచెదు నాళ్ళు అరేమంత అందమయి నది కాదు అమాటాన్నే మన నిజయ ముండు.'

'అమ్మాయి చువ్వెచ్చి చదువుకోమ్మా, వీల్చిక్కరూ ఇలాగే మాట్లాడ చుంటారులే వచ్చింకుకోచు' అన్నాదాయన అజరి ప్రయ త్నిం.

లేచింది కాని ఆ అమ్మాయికి అక్కడ గంప చెవుడు ఉన్నంతేవట్టు అలాదే నిలబడింది...

నవ్వదు నిరంజని 'నీ కరం వరయి పోయింది కావరూ, ప్రస్తుత కాలం ముది. క్షీణించునే పొలుతో ఎప్పుడు

నలుగురం కుట్టించుకోగలం. మ్యూజి యంలో వస్తువుల్లా వుండిపోయాయి మీలాంటివాళ్ళ భావాలు; అలవాట్లు. మాకున్న కోర్కెలు వేరు. మా చుట్టూ కొత్త కత్త అంకాలతో కనబడతోంది ప్రపంచం. దాన్ని అనుభవించేందుకు తగిన స్థామతు కావాలి. అది మాకిచ్చే ధన బలం మీకు లేదు. అందువలన మా శాయశక్తులా మమ్మల్ని ప్రయత్నించ నీయండి.

'ఉన్నచోటు చాలును మీకు ఇంకా వెనక్కి పోతామంటారు కూడా మీలో కొందరు ముందుకు పోతాం మేము.

ప్రపంచం మావెంట వస్తుంది' అన్నారొక కవిగారు. ఓడిపోయినవాడు మనం అలవాటుపడిన మన మామూలు ప్రపంచం ఉండనే ఉంది. ప్రయత్నించ డంలో తప్పేముంది?'

వెంకట్రాగ రుచిగారు 'నువ్వెప్పుడు చేసుకుంటావు పెళ్ళి?' అని.

'అంతా విని మళ్ళా మొదటికొచ్చారు బావగారు. భూవ్యాకర్షణశక్తిని అధిగ మించి పోవాలంటే 'ఎస్పేస్ వెలాసిటీ' అని ఉంటుంది. గంటకి ఇరవయ్యుఅయిదు వేలవైళ్ళ వేగంని దాటాలన్న మాట. అలాగే మనం ఈ మధ్యకరిగలి గుంచి పైరకంలోకి మారాలంటే కూడా—

'అవులే ఆ ప్రయత్నం మీదే ఉన్నారన్న మాట. శుభం నువ్వ నీ ప్రయత్నాలు చేసుకోగాని అందరికీ ఇవి బోదించకు. పుణ్యం ఉంటుంది.'

చిరంజీవి వెళ్ళిపోయాక అతను సృష్టించి పోయిన మాయని పాద్యచుయనంతరకు తొలగించాలని ప్రయత్నం చేశాడాయన. స్వకక్షినిద, తన కాళ్ళుగిరి నిలబడి చేత నయితే బాగుపగలిగాని టటువంటి అడ్డ దారులా—వెదన!

వద్దానతికి కోపం వచ్చింది. 'ఆ శక్తి కూడా భగవంతుడే ప్రసాదించానిగా!'

'అవును అంతా 'వాడు' చల్లగా చూస్తేనే, మనదేమింది?'

'అయితే అందంకూడా ఆయనిచ్చిం దేగా!'

'చుమ్మాటికీ! ఏరాదో అద్భుతం చేసు కున్న వాళ్ళకే కను ఎక్కు తీరు దాగుం

డేది!'

'అటువంటప్పుడు 'నీకు అందం ఇచ్చాను. అదే నీకున్న గొప్ప అర్హత. దానికి నీ తెలివి జోడించి బాగుపడమని భగవంతుడు చెప్పా డని ఎందుకనుకోకూడదు?'

వళ్ళు మండిందాయనకి.

'పినతల్లి కొడుకయినా వాడికి నీకూ బాగా పోలికలున్నాయి మొండి పిడికారంలో. దేవుడి దయవలన ఈనాడిలా ఉన్నాము. అదే చాలున్న తృప్తి ఎందుకుండదు మీకు?'

'అది జీవితంలో స్థిరపడిన మనకుండాని. జీవితంలో ఇంకా మొదటి మెట్టుమీదనే ఉన్నవాళ్ళు ఆశపడాలి. అందులో తప్పలేదు.'

'మాడు వద్ద, మీవద్దతి ఏమీ బాగుండ లేదు. లేని ఆశలకి సావడంకన్న జీవితంలో దేనికి లేమి అన్నది రేకుండా ఉంటే చాలు నన్న తృప్తిని పెంచుకోవడం మంచిది. నిశ్చేషంగా నా మేనల్లాడున్నాడు మన విజయకి.'

'గుమాస్తా ఉద్యోగమేగా!'

'పోని నీ తమ్ముడున్నాడు.'

'వాడూ గుమాస్తేగా, కాకపోలే బాకులో!'

'పోనీ వీడు—ఈ చిరంజీవి ఉన్నాడు.'

'సరే, వాడికే బోరెడు శశువున్నాయి. పాపం వాడిని మనం పాడుచేయడం దేనికి చక్కటివాడు—వాడి ప్రయత్నం వాడిని చేసుకోనియండి.'

'వాడి ప్రాణానికి నా సంబంధం గొప్పదే!'

'అని మన ఉద్దేశ్యం'

నిస్సృహ కలిగిందాయనకి. 'నీ ఇష్టం వన్నా' అన్నాను చివరికి నీసిగి.

నిస్సంవాదిక నిజమే సంక చూసింది. ఆ అమాటయూ నిస్సంది...

ఉసు వాళ్ళ ఇంట్లోకి వెళ్ళబోయిన విజయ చుద్ద హాల్లో ఉసుతోపాటు మరొక వ్యక్తి ఉండటం చూసి గుమ్మం దగ్గర తలవదలాయించింది. ఎంతసేపటికీ తన రాకని ఉసు గుర్తించకపోవడం... నిశ్చయ దగ్గి 'ఉహూ' అనిపిలిచింది.

అడుగున్న వదరంగం జోర్టుపిదమంబ తలచి చూశాడెద్దరూ, 'గుడ్మౌన్' అంటునే లేచి ప్రతీబద్ధుడతనే.

అతనివంక ఒకసారిచూసి గబగబ బయలుకు వచ్చి 'దా విజయూ, అటుపోయి నా గదిలో కూర్చుండం' అంది ఉమ.

ఆ మాటలు విన్న అతను గబగబ దగ్గర కొచ్చి 'ఇది స్వర్గం ఉమా, ఒక మనిషిని, అందులోనూ కేవలం కలవుమీదున్న మనిషి, దానికి తోడు ఇందాకనుంచి నీకు బోరు కొట్టకుం... నీకుకంటే బిచ్చ త్యాగ మూర్తిని వదిలి నీ స్నేహితురాలితో వెళ్లి పోవడం—చేసే ఖచ్చితంగా! అన్నాడు.

తప్పదన్నట్లుగా ముఖంపెట్టి లోపలికి తీసుకొచ్చింది విజయని. వస్తూనే 'ఈమె మా కొడుకుమేటు విజయ. ఈయన మా మామయ్య జానకిరాం. మిలిటరీలో డాక్టరుగా ఉన్నారు' అంటూ వచనయం చేసింది ఉమ విజయని.

అతనిచూసి 'నమస్కారం' అంటూ చేతులు జోకింది విజయ.

'నమస్కారం కార్గండి. ఇప్పుడే మీ టాసిక్ వచ్చింది' అన్నాడు జానకిరాం వ్యవహారం.

'ఎందుకీ' అంది ఇందారూగా విజయ ఉమవైపు చూసి.

'మన పిక్చర్ ఫోటోలు చూస్తున్నాడు మామయ్య — అచ్చంలా! 'అచిత్రేయ' అనడిగాడు సిన్ను చూపించి. నీ పేరు వెన్నెమ' అంది ఉమ.

'ఏమని అడిగావో చెప్పడం—జరిసేయో?'

'నాకేమిటి! మేమందరం విజయ కెప్పుడో బ్యూటీక్సీన్ అని పేరు పెట్టుకున్నాం. నువ్వే కాంప్లిమెంట్ మిటి కొత్తగా!'

అతనిచ్చిన కాంప్లిమెంట్ మిటి విరాలని పించింది విజయకి. కాని అది చెప్పకుండా 'కాఫీలు తాగిస్తాను కూర్చో' అంటూ లేచింది ఉమ.

'అవ్వో, ఇప్పుడే తాగిస్తాను ఉమా ఒక్కొక్కటి.'

'నో— అగండి మీరు. అతిథుల్ని మర్యాద చేయాలి. అది కూడా. ఒకరత్నా ఇద్దరం అయ్యాయి అతిథులం.'

ఉమ గొప్పగాలింది లోపలికి, తనకే అతను. చూస్తూండటం గమనించి తల వంచుకుని కూర్చుంది విజయ.

'కాంప్లిమెంటు—విమచ్చనో వివాదాని తీమా మీకు' అన్నాడు నవ్వుతూ

పద్మ వ్యూహం

జానకిరాం.

తల్లి వ్యవహారం 'ఎందుకుండదు?' అంది విజయ.

'ఈ చుక్కల్లో చంద్రుడిలా మెరుస్తున్న ఈ అమ్మాయెవరు? అనడిగాను. అప్పుడు చెప్పింది మీ గురించి. 'జానకిరాం అంది' అన్న ఒక్కమాటే అంది. కాని అది చాలదు.'

'మరేమనాలో?'

'కాఫీ మహాత్ ఎదురుగా నిలబడి విమంబారు?'

నవ్వింది విజయ. అప్పుడే కాఫీ తీసుకొచ్చింది ఉమ. కాఫీ తీసుకుంటూ జానకిరాంని పంకించి చూసింది విజయ. గ్రీకు దేముడిలా ఉన్నాడు. చెక్కినట్లున్న ముక్కు, బలమయిన ముఖం — చిన్నవ్యవహారం చూసిన అవన్నీ సజీవంగా గుర్తుకొచ్చింది.

కాఫీ తాగేసి వచ్చి మన్న బజర్ చొక్కాడు జానకిరాం. వనిమనిషి వరు గెత్తుకుంటూ వచ్చింది 'విమిటబ్బాయి'

నీనీ చిటపటలు

సెక్యులరీస్టు ఎక్కువెంటాగోడు కళయూ, పాత్ర పుష్కల్లియున్న రంజితే నడక చాకిపులేదురా నీనిమకనెమ నరద కనర విజయ.

మద్దుచెల్లననడి ముద్రంబించెరా వెండ్తెరలమీద పంక మీ? సెక్యులరీస్టు వచ్చి సెన్సారుమాడుమై నీనిమకనెమ నరద కనర విజయ.

అతిరయంబుగాదు బావభావమగాదు గాత్రబద్ధిగాదు పాత్రగాదు నడక నటనకన్న పంపుకే విలువాయె నీనిమకనెమ నరద కనర విజయ.

తియనై నతల తమగురో ప్రాసన పంకం యితర బావబావ అనుకరించున్న అంశర్య ముచ్చదా? నీనిమకనెమ నరద కనర విజయ.

పంకమంబియున్న నెడిపించు కెక్కండి ఎత్తునుండి పడినదేమిగాదు నీనిమ హీరోముందు చిటరా చివువైన నీనిమకనెమ నరద కనర విజయ.

—కె. కె. కాత్రి

గారూ అంటూ.

'గజాలున వెళ్లి గొట్టె పైకి నేగిరెట్టు పెట్టి పట్టుకురా.' అని డబ్బులిచ్చాడు. అది వెళ్ళిపోయాక 'మావాళ్ళు ఇంట్లో ఇటువంటి డిస్సెస్ ఎప్పుడయినా మాజీ రండి మీరు. మనం ఉన్నప్పటికీ రోజులా ఇంతే. కనునన్నలలో మెలగాలి. ఎంతయినా మిలిటరీవాడిని కడంఠీ!'

'దానికెంత ఖర్చువుతుందోకానా అదుగు విజయూ. దాన్నిబట్టి ఈయనకి గౌరవం. లేకపోతే ముఖం చూసేదెవరు?' అంది అప్పుడే లోపలికి వస్తున్న పార్వతి.

'నా పద్మతేమిటో తెలిసా మిస్ విజయూ—మిస్ అన్నది కరెక్ట్ కదూ! డబ్బు గుడ్. వెనకటికో చిత్రకారుడు తన స్నేహితుడయిన ఒక డాక్టరుగార్ని పిలిచి తను గీసిన బొమ్మని చూపించాడు. ఆ డాక్టరుగారు బొమ్మవంక పీఠంగా చూసి 'జానా ముదిరిపోయిన ఎసిమిక్ కేస్' అన్నాడు. ఆ గీసినవాడెవరో అబ్బుర గోలపెట్టి ఉంటాడు...ఇంతకీ నేను మొదలెట్టండిక్కో!'

'మిస్ గర్గర అగవు' అంది పార్వతి.

'థాంక్స్ అలాగే మనుష్యుల్ని మామూలే జాతకాలు చెప్పగలము చేం...అన్నమా అని తదంతా ఎందుకొచ్చింది?'

'నీ పద్మతేమిటో విజయకి వివరిస్తున్నావు' అంది పార్వతి మళ్ళి.

'థాంక్స్. మొత్తానికి చాలా సహాయం చేస్తున్నావు నువ్వి! నయమేటు ప్రాక్టీసు పెట్టాక నిన్ను ఆవరేషన్ థియేటర్లో నర్తుగా వేసుకుంటారే... అయ్యాం సారీ మళ్ళి ఎక్కడున్నావో గురిచెప్పేయాను. ఎవరూ సహాయపడకండి సారీ...ఆ కరెక్ట్ నా పద్మతండి విజయగారూ, ఖర్చుపెట్టి గలిగిన స్థానపున్నుడూ నీవొచ్చి అనుభవించాలి. అందుకనే నేను కలవుమీదున్న ఈ రెండునెలలూ మా అక్కయ్యని కాని, పిక్చర్లీరిగి కాని—ఎవరని కష్టపడనియ్యకండా నొక్కర్లు, చాకర్లు ఏర్పాటు చేస్తాను. ఆ ముఖం అలాంటివద్యకవయినా మా భావ గారు కొంచెం ఖర్చుపెట్టుటాని కంకాటా పజాతాదేమోననినా ఆశ. కాని నే వెళ్ళిన మర్నాడే అందరికీ ఉన్నానన చెప్పేస్తారాయన.'

'అవును, విజయూ, ఈయనకేం బ్రహ్మ

మోమోబ రకం కొప్పలమై విప్లవం జరపండి!

స్పెషల్ కాఫీమోత్రమే కావాలని అడగండి

ప్రత్యేక శ్రీ నిర్మల
ఇది చిక్కనైన సంతృప్తికరమైన కాఫీ. దక్షిణాదిలోని కాఫీప్రియుల
రుచికి అనుగుణ్యంగా ప్రత్యేకంగా తయారుచేయబడినది.

ప్రత్యేక సైనికులు
చిక్కనైన మంచి కాఫీకి అర్థ చెంచా పొడి చాలు. మీ కప్పులో
నల్లని ఎక్కువ సంతృప్తి నిచ్చే కాఫీ తయారవుతుంది.

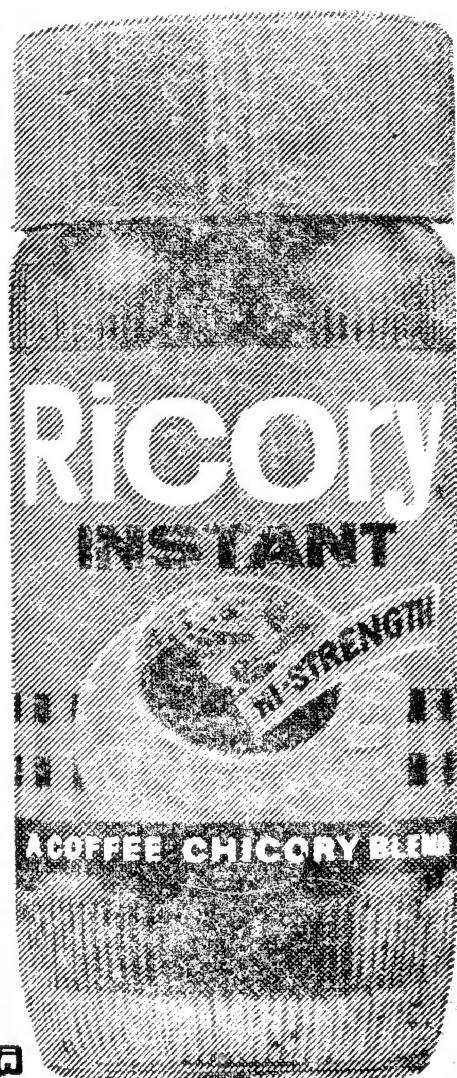
ప్రత్యేక సైనికులు
కాబాగా సువాసన రుచిపోకుండా భద్రపరచడానికి మనదేశంలో
రికరీ ప్రప్రథమంగా ముందడుగు వేసింది. తేలికగా తెరవగల ప్లాస్టిక్
మూతతో లోపల "సెప్టి సిలు వున్న" రికరీ లభ్యమవుతుంది.
నేడు లభించే సిపాలన్నిటికన్న అధునికమైనది.

కొత్తది! అద్వికస్త్రాంగ్

రికరీ

ఇన్స్టెంట్

దర
రూ. 2.87
ఇతర పన్నులు
అదనం.

ఇది ప్రత్యేకమైనది! ఇది నెనకాఫే వారు తయారు చేసినది

ఖంగారు పడ్డాడు జానకిరాం. 'ఏనీలే
 కీ... సంది చేసుకుందాం. మీ నాన్నని,
 అదాల్కొని ఆ మాటకొస్తే ఎవ్వరినీ ఏమీ
 అనునరా! నన్నదిలిపికండి. ఏదో కళ
 కళ్ళాడుతూ ఆడపిల్లలు యింటారు కదాని
 నే నవ్వే...సారి సారి లేవకండి. అటువంటి
 మాటలెం మాట్లాడన సరా—కాసేపు ఈ

‘ఏమిటోయ్ నురి వందెప్పు కొడిలా మీది
మీదికి ఉరుకుతున్నావు. ఈ వ శం గా
ఊళ్ళొక్కి వెళ్ళానంటే అరఘంటలో నాలుగు
కారు, వెంటబెట్టుకుని రాగలను. మన
వరపతి, మనం తిరిగే సర్కిల్ ఎటువంటిదో
తేలియక మాట్లాడుతున్నావు అర్చకు
రాలివి. నాలోపాలు మెడిసిన్ చదివినాశ,
నలుగురున్నారండి విజయగారూ ఈ ఊళ్ళొ
కాకపోతే—పేషంట్లూ, సంపాదనల్లో ఉన్న
వాళని ఇబ్బంది పెట్టడం ఇష్టంలేక

சென்னை மதுரை கரையேரி கரையேரி

వంకనే మామూలు

'నరే మీ ఇష్టం'

'మీ పాదర్ వాళ్ళేమయినా ఇంకా
చదతారేమో' అంది పార్వతి.

'ఏమీ అనుకోరు. కావాలంటే నేనెళ్ళి
వెళ్ళాస్తాను' అన్నాడు జానకిరాం.

'నీకు తెలుసా వాళ్ళ ఇల్లు?' అడిగింది
పార్వతి.

వచ్చేకాదు జానకిరాం 'ఇదుగో పార్వతి,
నువ్వు నన్ను మాటల్లో పెడగొడదామని
! వెనువెంటనే మానుకో - అదినీకే మంచిది'

'అహ అదికాదులే, పెద్ద తెలిసిన వాడిలా
అంటేను అడిగారు'

'అవును అలా మాట కొన్నే
నిమిషాల్లో కనుక్కుంటాను వాళ్ళ ఇల్లు
తెలుసా?'

'అదే ఎలాగని!'

'ఆల్ రైట్ ఏను. రోడ్డుమీదికి వెళ్ళి
కాలేజీలో చదువుతున్నారన్న అనుమానం
కలిగిన కుక్కాల్ని ఇద్దరు ముగ్గుర్ని
అదుగుతాను మీరే కాలేజీ అని ... ఒక్క
దయనా మీ కాలేజీ వాడగ పడకపోడు.
అప్పుడు 'నీ కాలేజీలోనే చదువుతోంది
పలానా విజయ - ఇల్లా తెలుసుకోయ్
(బదర్. నేను వాళ్ళ బంధువునిలే' అంటే
అదొక పెద్ద అకాశం వాడు నన్ను
వెంటేసుకుని మరి తీసుకు వెడతాడు నీళ్ళ
ఇంటికి. ఇటువంటి వాళ్ళ ఇల్లు అందరికీ
గుర్తుంటుంది. ఇటువంటి వాళ్ళ పేరు
అందరూ స్మరిస్తుంటారు.'

ఉను పార్వతి వంక చూసింది 'ఏదయినా
తెగేదాకా లాగుతావే నువ్వు' అంది
విసుగ్గా.

నవ్వాడు జానకిరాం. 'మాశావా అంత
జీయినానీ గుర్తింపు లేక రాలిం
పోతున్నాను'

'తెలిసికీ గుర్తింపుండక కాదు. ఆ తెలివి
మంచి మార్గాన చనిపోయి ఇలాగయి
పోయావు.'

'ఎలా అయిపోయాను? నాకేం తెక్కువ.
చచ్చిల్లు కొడితే పదిమంది ఆ డి పి ల్ల అ
ఆధులు వస్తారు ఈ చదంలో'

'కాళ్ళేమయితా?'

ఉనుకి నవనం చచ్చిపోయింది. నిజయ
ఇదంతా సరదాగా విలుండటం చూసి ఆ
అమ్మాయికి కోపం వచ్చేసింది 'నోరు
మూసావా లేదా పార్వతి?' అంది.

పలుకే జేరిగానే తన టికెట్టుకి జానకి

చార్మిన్
టాల్క్ పౌడరు
ముఖవర్ణస్సును
మనోహరముగా
చేస్తుంది!

ఉజ్జవాపంతులుకండ... లాలిత్వం పొందండి...

రజంతా శోభ చేకూర్చుకోండి!

మీకు రజంతా శోభ చేకూర్చుటలో సహాయపడే చార్మిన్ టాల్క్ పౌడరు చాలాగా
పేదదేరి ఉండండి. చార్మిన్ యొక్క ఆనందప్రదమైన సరిమళం మిమ్మల్ని సేదదేర్చు
టలో ఇంద్ర జాలములా పని చేస్తుంది... మిమ్మల్ని ఉజ్జవాపంతుల్ని చేస్తుంది. శోభాను
మానమైన లాభదాయకం మీకు చేకూర్చుతుంది.

చార్మిన్

టాల్క్ పౌడరు

ఆనందప్రదమైన

వాసన కలిగి యున్నది

ఇక్కడ నివసించండి

భక్తపథం - అయినా పాపం కలదు

❖ నిజమైన భక్తుడికి భగవంతునిపై తప్ప మరొక విషయంపై అభిలాష, ఆసక్తి ఉండవు. అతని వరమే సంతోషాన్ని గురించి భాగవతంలో ఈ విధంగా చెప్పబడి ఉన్నది—

‘దాడి గుణానుకథనే ప్రాణో కథాయాం పాశ్చాత కర్మ సుమనస్తవ పాపయోగ్యః, స్మృత్యాం శిరస్తవ నివాస జగత్ప్రణామే ద్విష్టిః సతాం దర్శనేఽమృత భవత్ నూనామ్.’

‘భగవంతుడా! నేను చలికేమాటలు కేవలం నీ గుణాలను కీర్తించడానికే ఉపయోగపడతూ ఉండాలి’ చెప్పటం ఎప్పుడూ నీ కథలను వినుటయందే ఆనందములు ఉండాలి. నా చేతులు నీకు కావలసినవనులు చెయ్యడానికే ఉపయోగపడతూ ఉండాలి. నా మనస్సు ఎప్పుడూ నీ పాదాలను చూడటం ఉండవలెను. నా శరణు తెచ్చడం విన్నగురించిన ఆలోచనలయి ఉండాలి. నా శిరస్సు నీవు నివసించే లోకానికి నమస్కారం చెయ్యడంలోనే—అనగా— ఆవైపు వంగి ఉండడంలోనే లెక్కమయి ఉండాలి, నాచూపు వర్షం నీయొక్క వివిధములైన అర్చన

తారాలను చూచుటయందే ఆనందము ఉండాలి’ అని దీని అభిప్రాయం.

మానవుని ఇంద్రియాలలో కొన్ని జ్ఞానేంద్రియాలు : కొన్ని కర్మేంద్రియాలు. నిత్యజీవితంలో వీటి అమర మెంతైనా ఉన్నది. ఇవి తమతమ ధర్మాలను నెరవేర్చక పోతే ఏమి జరుగుతుంది.

అయినా— కొందరు వీటిని స్వంతానికి ఉపయోగించడానికి విముఖులై ఇతరులకు సహాయం చెయ్యడానికి సిగ్గుపడి, తమ శక్తి కొలదీ అందుకు పాలుపడతారు. వరులకు ఉపకారం చెయ్యడం కూడా స్వార్థమే అవుతుంది— ఏమంటే—దానివల్ల లభించే పుణ్యం — ఉపకారం చేసినవానికి చెందుతున్నది.

అలా కాకుండా తన అవయవాలను భగవత్సేవలోనే వినియోగించే వద్దతి ఆత్మత్వమే మైనది. ‘తత్పురుష్య మ దర్శణం’ అని విమలచంద్రాచార్యులు భగవద్గర్వణంగా భావింపడమే ఉత్తమమని భగవద్గీత చెప్తు ఉన్నది.

తాను చేసే వనలన్నీ భగవద్గర్వణంగా చేయడమే ఉత్తమ వద్దతి నిజమైన భక్తునియొక్క వరమే సంతోషం అదే!

‘నవ్వండి విజయం: కొరతలే నవ్వు గిట్టే’ అన్నాడు జానకిరాం.

విశ్వనిద్ర రిస మానీ గజగజ దగ్గర కొచ్చింది ఉమ. ‘నిమయిపోయిందా విజయ అని చూస్తున్నాను... నిమిటి నీకేదో ప్రయత్నం చేస్తున్నట్లున్నాడు.’

‘ఉమ మంచిది, పార్వతి గడుసుది’ అని చెబుతున్నాను.

మనోగ్రం నిర్విపేక్షేణ జన్మనవసరం లేదు. కలుగు చింతలూ విలబడి పోయావు బిక్కలు కొనలేం.’

‘ఇంకా బుకింగ్ తెరవలేదు. మ్యాట్టి వదిలేదు కూడా.’

సీనిమా అయిపోయాక విజయని రిడ్లె ఎక్కించి ఆమెని వాళ్ళ ఇంటి దగ్గర దింపి మరి వెళ్ళాడు జానకిరాం. వెళుతూ వెళుతూ ‘దేవు మీ కోసం ఏ దురు చూస్తుంటా’ అని నవ్వి ‘సిగ్గుపడకుండా చెప్తారంటే విదురు చూసేది చేనే’ అన్నాడు.

భోజనం చేసి పడుకుందన్న మాటే గాని విజయకి కళ్ళు మూసినా తెరిచినా జానకిరామే అ గ ప డు తు న్నా డు. ‘ఇంటర్వెలో’ ఉమ, పార్వతి హాక్స్ తెచ్చుకుని డ్రీంకులు తెప్పించి వాటిలో స్వయంగా తనకిచ్చాడు... మళ్ళీ తాగేకాక తన చేతికొచ్చి భాగీశీసా అతనే అందు కున్నాడు. ‘కుర్రాడిని రాసియండి వాడి కిస్తాను’ అంది తనక్కడకి. అప్పుడు తన మీదికి నంగి మెల్లిగా అన్నాడు ‘చెప్పా— నాకు ఆనందం కలిగించే వసులు చేయడంలో మీరు అడ్డు వాకండి. ఆ మాట కొన్నే ఈ సీసాకి డబ్బు కట్టేసి పట్టుకు పోవాలని ఉంది తెలసా’ అని.

తనకెక్కడలేని సిగ్గు వచ్చింది అతని చొరవకి. అతని ఆ మాటలు, వంగివచ్చు తనని కమ్ముకున్న సెంటువానన తనకేదో మత్తు చల్లాయి.

గుమ్మంలోంచి ఇదంతా చూసినట్లుంది పార్వతి. ఉమకేదో చెప్పింది ఉమ గజగజ వచ్చి తనవచ్చిన కూర్చోనడం తనకి నవ్వునే తెప్పించింది. ఉమ ముఖం చిట్టేండు కోవడం తను చూడకపోలేదు కూడా. ఆ అమ్మాయిని చూసి జాలి కూడా పడ్డది. అక్కడికి తను అవన్నీ గమనించే ప్రవర్తిస్తోంది. కాని అతనే... నవ్వుకుంటూ నిద్రలోకి జారిపోయింది విజయ.

(ముగింపు ప్రచారం)

రాంకి గట్టివ్వ బోయింది విజయ. అతను వద్దన్నాడు. అంటూనే ఆమెని ఒక పక్కకి తీసుకు వెళ్ళి ‘నాకేంకో’ అనడం కలిగించే విషయం మీ బిక్కలు కొనడమే! మిగిలిన వాళ్ళంతా తలా కొనడం నా డ్యూటీ అనుకునే వాళ్ళు కనుక... నాకా అనడం బిక్కనియండి.’

‘అవునుకొండి అయినా చేసేవలు నా స్నేహితులనే కొననివ్వను’

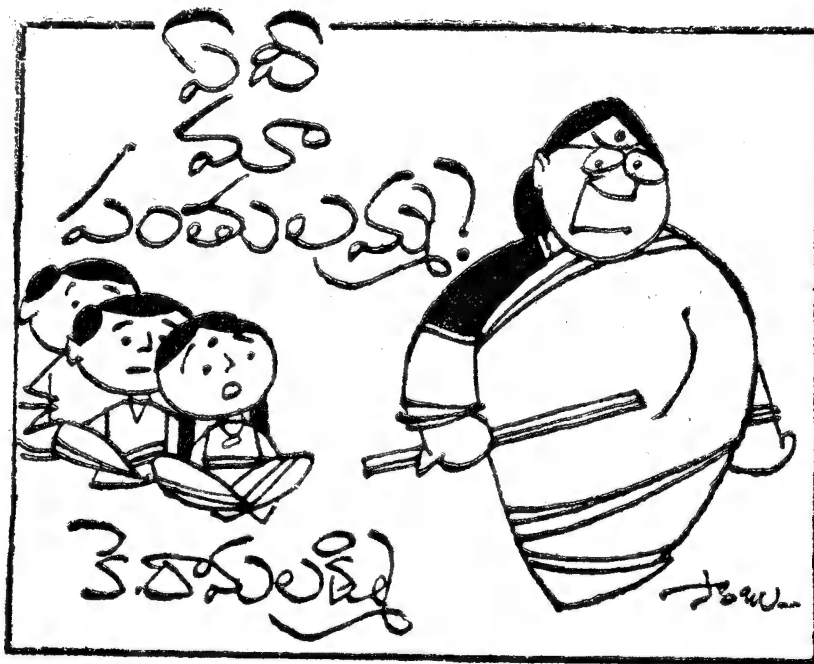
‘అటువంటి ఆలోచన క్షణం రానివ్వ

పద్మ పూహం

కండి. మునిర్దరం కావాలంటే కలిసి ఏడడుగులు చేద్దాం రండి.’

‘ఎందుకో?’

‘ఇంతక్రితం స్నేహితులం కామమకుంటే ఏడడుగులు వేళాకనయినా అయిపోతాం. మరో ఏడు వేళామంటే అంతకన్న ఎక్కువ వాళ్ళం అయినా అయిపోవచ్చును. అప్పుడు చేనే మీ బిక్కలు కొనాలిప ఉంటుంది.’

✱ పాతకాలం పంతులమ్మలు అధ్యశ్రమం అయిపోతున్నారు. వీధిబళ్ళు పోతు వ్వాము. ఈనాడు రాళ్ళన్నా వాళ్ళ అనుభవం గుర్తించబడదు. వాళ్ళే పరీక్షలూ గట్టా పాసువుండరు. అయితేనేం? పిల్లల్ని చెప్పిన మాటవినేలా చేయకల్సే వారు. పైక్లాసులోకి వెళ్ళే సరికే చదువనూ రాయనూ వచ్చేది. ఆడపిల్ల సరిగా వారకుట్టు కుట్టు లేకపోతే — ఎందుకూ పనికిరానట్టు తిట్టి కొట్టి నేర్పేదావిడ. ఆ పాతకాలపు టీచరమ్మ వద్ద తులువేరైనా పిల్లల్లో క్రమశిక్షణ బీజాలు నాటకల్లేదీ, ఈ రోజుల్లోనే కనక నా పంతులమ్మ ఉంటే ఇవన్నెక్కరుగారు తీసి పారేయనుసేవారే. 'పిల్లలలా బూర్సుని అడ్డరాలు దిద్దేయికూడదు అటపాటలతో నేర్పండి.' అంటారు. వాళ్ళంతట వాళ్ళని అన్నీ నేర్చుకోనివ్వాలి అంటారు. ఇంతెందుకూ మా దిబ్బపంతులమ్మ గారివాడు ఏసలైన నర్తరీహులు చూస్తే హవ్య! అని నోటిమీద చెయ్యి వేసుకుంటుంది. తప్పుడు.

ఈ 'ఎవరంతటవాళ్ళు నేర్చుకోవాలి' వద్దతి ఫలితాలు మనం చూస్తూనే వున్నాం. క్రమశిక్షణ అలవాటు పడని పసివాళ్ళు యీ యుక్తప్రపంచంలో ఉన్న కట్టుబాట్లకు ఎలా కట్టుబడి వుండాలో తెలియక కొట్టు మిట్టాడుతున్నారు. అందుకే 'మేం ఎంచేస్తే అది ఫునార్కం'

అన్న భోరణిలో తిరగాని చూస్తారు. వారి భావన ప్రపంచానికి వేళ్ళు లేవు. వారి మానసికావేశాలకి వగ్గాలు లేవు. ప్రపంచం వారికి రుణపడి వుండనుకుంటారు. వారు మాత్రం దేనికి, ఎవరికీ...బాకీ లేమనుకుంటారు.'

కాని ఓక్కణం ఆలోచించి చూసుకుంటే క్రమశిక్షణ లేకపోవడమే వారిలో పెద్ద తోటని వారితో తెలుసును. నిజానికి మనం

ఎక్కడుందా సోషలిజం?

సెరిగిపోతున్న నేటి ధరల్లో?

తరగని మన నిరుద్యోగుల్లో?

మిరిపోతున్న లక్షల తాటలల్లో?

అవురా! మరింకెక్కడుందో?

రాష్ట్రపతి క్రొత్త 'బెంజి' వాలో?

రాష్ట్రమంతటం యిండ్ల పెళ్ళిల్లో?

కేంద్రమంతటం విదేశ యాత్రల్లో?

అందకుండావుందే మరింకెక్కడుందో?

వారసత్వం 'హెర్బెన్స్'లో!

అర్థంలేని నాయకుల వాగ్దానల్లో!

వ్యర్థమైన పెద్ద రేపేయో ప్రసంగాల్లో!

ఆర్థమయిందిగా సోషలిజం ఎక్కడుందో

—పి. సూర్యభద్రాకాశరావు

దరం వీధోరకం క్రమశిక్షణకి కట్టుబడి వుండాలి. అది అవసరం. క్రమశిక్షణ లేకపోవడం అంటే ప్రేమ అదరణ లేవన్న మాట. ఎవరికీ మనం అంటే భాతరు లేదన్నమాట ఈ విషయాన్ని చిన్నపిల్లలు గ్రహించినంత త్వరగా ఎవరూ గ్రహించరు.

పిల్లలకి ఒకవద్దతి అన్నది యిల్లై అలవాటు అవుతుంది. వాళ్ళేం చేయాల్సి మనం అనుకుంటున్నామో తెలిస్తే పోయిగా ఉంటారు. అలా చేయకపోతే జరిగే ప్రమాదం కూడా తెలిస్తే మరి పోయిగా వుంటారు. మనం పట్టించుకోకుండా వుంటే వారు సంతోషిస్తారనుకోవడం తప్పు. అలా చేస్తేనే వారికి 'రక్షణ' లోపించినట్టు ఫీలయి పోతారు.

మా పిల్లికొడుకు నవ్వులుగేల్లవాడు. రాసురాసు మరి పొగరుబోతుగా జాబాయిలా తయారై ఆ తల్లికి ప్రాణసంకుటంగా పరిణమించాడు. తలడిలేని పిల్లవాడని వాడేంవేసినా చూసే చూడనట్టు వూరుకునే మాపిన్నికోరోజు తిక్కిరేగింది. 'అంతే— చీపురు విరిగేలా చితకొట్టింది. మరి తిరిగి చూడకుండా వెళ్లి పెరల్స్ వంపు కొట్టుకోవడం మొదలెట్టింది — కోపం తీరక. కాస్తేవటికి కుర్రాడే తల్లిదగ్గరికి వచ్చి వంపు అందుకుంటూ 'ఈమోటు కొట్టేటట్టుయితే యింకొం చెం గట్టిది తీసుకో' అంటూ నవ్వాడట. ఈ సంగతి చెప్పి 'యిక మళ్ళీ వాడిని కొట్టువలసిన అవసరం రాలేదు. చాలా మారారు' అంది పిన్ని. కాని అదే కనక 'సువ్యేందేసినా బలిసాన' స్పట్టు పిన్ని ఊరుకనివుంటే— ఈ మార్పు రావచ్చేది కాదేమో! అందుకే అనడం క్రమశిక్షణ పిల్లలలో నమ్మిక పెంచి 'మన తల్లితండ్రులకి మనం కావాలి. మనం ఏం చేస్తున్నామో గమనిస్తారు' అన్న నమ్మకం కల్పించింది.

పిల్లలు తగని అల్లరి చేస్తారా— వాళ్ళని పట్టించుకునే వాళ్ళలేక. వాళ్ళని కేకలేసేవాళ్ళలేక. మనమేమో 'వాళ్ళదారిప వాళ్ళుండనియ్య' అనుకుంటాం. ఈ లేదా తోనే గువతరం అంటూ 'యింటాకాని అయోమయంలో పడి నడుస్తూంది. పువ్వు రాంటి అమ్మచేతికి అవసరం అయితే ఇసుంలాంటి క్షాతిన్యం అమ్ముతుందో తెలిస్తేనే పిల్లలకి సేరదా. ●

జరిగిన కథ

మాధవరావు ఆ హాల్లోకి మూలు మాస్టారిగా వచ్చాడు. ఎవరికో ఉపకారం చెయ్యసోలే అతను ఊక్కికాలుకు గురి అయ్యాడు. రామ్మగారు అతన్ని యింటికి తీసుకువచ్చింది. అనురాధ తొలి చూపుల్లోనే అతన్ని లకర్చించింది. ఆ తర్వాత అతనిదగ్గర చదువుకోవడం ఆరంభించింది. రంగ రాజు కొడుకు రాజారావు ఊరికి ప్రెసిడెంటుగా వెళ్ళాడని ఆమె చాలా బాధపడింది. మాధవికి పెళ్ళయి అత్తవారింటికి వెళ్ళిపోయింది. రాజారావు రాధని నిర్బంధించాడు. మాధవరావుకు సంబంధించిన ఒక రహస్యం వెల్లడించాడు. రాజు నమ్మలేదు. రాజారావు బయటపడం నయ్యేలాగా ఆమెకి స్పృహ తప్పింది. మాధవరావు ఆమెని రక్షించాడు. దెబ్బలు తగిలి మాధవరావు రాధ నవరత్న కోలుకుంటాడు. మాధవరావు తల్లి విషాదగాధ రాధని కలచి చేస్తుంది. శరీరకళతో తన పరివర్యాన్ని రాధకి వివరిస్తాడు మాధవరావు. అతని కథలూ చెప్పుకు వచ్చాడు. అన్నిగారు నిలా నందించింది వివరించాడు. అనురాధకి ఇప్పుడు అతనిపై భరిమాత్రం మరింతగా పెరిగింది. వారిద్దరికీ పెద్దలు వివాహం నిశ్చయించేశారు. మాధవరావుని ఆ ఊరి నుంచి ట్రాన్స్మిగ్ చేయించాడు రాజారావు. అప్పుడంతా ప్రత్యేకం చేశారు.

23

✱ నుదుర వ్యవృత్తిల మత్తునుండి ఉష్ణః కాంతులు నన్ను మేల్కొల్పిపోయి. వసంతకాలపు వలపు తలపులు మానస వీణ మంజులవాదంతో మేళవించగా శారదను చేతుల్లోకి తీసుకున్నాను.

మువ్వగోపాలుని పై ముద్దుటగా మూగు పొటలు పాడుకొన్నాను. వీణా నంరే

తన్నయమై ఉన్న నాకు వెనుక కరతాళ ధ్వని వినిపించేసరికి ఉలిక్కిపడ్డాను. మాధవి! అంత ప్రార్థననే ఆమె వచ్చిందనుకోలేదు.

'రాధామనోహరుడు మూడు రోజులదాకా నీకింక కనిపించడే అనూ!' అంది మాధవి నా భుజాలు వట్టుకొని ఊపుతూ.

'ఏం?'

'ఈనేర నిన్నిక్కడ పెళ్ళి కూతుర్ని చేస్తుంటే అతనిక్కడెలా? ఉంటాడు? అతన్ని పెళ్ళికొడుకని చేయొస్తా!... ఇద్దరూ ఎదురుపడితే ఇంకేమైనా ఉందా? అందుకని మా యింటికి మధు అన్నయ్య మకాం మార్చేస్తున్నాడు.'

'అయితే, పెళ్ళయ్యేదాకా చూడకూడ దన్నమాట!'

'ఉహూ! చూడకూడదు...నిం, రహస్య సమానేశం ఏమన్నా ఏర్పాటు చేయనున్నావా? జాగ్రత్త! ఎవరైనా వింటే నోరు నొక్కుకొని చెప్పులు మెలేస్తారు. మూడు రోజులో మూడు ముళ్ళు వేయించుకొని మొగుడు దగ్గరకి...'

'...నియ్ మధూ!'

'ఓహూ! ప్రేమని దగ్గరకి అనమం లావా?'

'అబ్బ, నువ్వెలా పరిచానం చేస్తే నీతో మాట్లాడనే!'

'మర్నా చూటా డరదర్దు మనోహర మనో మధురభాషిణీ! నీ చిరునవ్వుల వుప్పుల నేరుకొననిమ్మ చాలు. నీ అనురాగ లతకు ఆ హావలను గ్రుచ్చి నీ ప్రేమని కంచించెద చెలీ!'

నెచ్చెలినేసి అనలేక సిగ్గుల మొగ్గ నవ్వుతూ నవ్వును దాచుకుంటూ అక్కడ నుంచి లేచిపోయాను. మధూ నన్ను వదలి పెట్టలేదు. మాటి మాటికి తన చిలిపి మాటలతో నన్ను లీయని చేదనకు గురి చేస్తూనే ఉంది.

ఆమె హడావిడికి అంతు లేదు. నలు పురిని పేరంటానికి పిలచి వచ్చింది.

రంగధామ నన్నయిమేళంతో వచ్చారు. '...మీ నాన్నగారి పెళ్ళికి నేనే మేళం వా...ంచాను రాధమ్మా! మళ్ళీ ఇన్నాళ్ళకు నాకి భాగ్యం దక్కింది. పచ్చన్నం పెట్టి స్నానని ఏర్పాళ్ళనుంచో ఎదురు చూసాను. ఇప్పటికి నీకు దయ కలిగింది...' అన్నాడు రంగధామ. నేను నవ్వుకున్నాను.

ఇంటిముందు పందిరి వేయించే హడా విడిలో ఉన్నారు నాన్నగారు. నన్నయి మ్రోగుతోంది. ముత్తయిదువలు వచ్చారు. నా నుదుట నిలుపుగా కుంచం బొట్టు పెట్టి కాళ్ళకు పొర్రాణ పెట్టింది మాదా. నాకు మంగళహారతి ఇచ్చింది. ఉవ కుడుర కుంతంతో ఒక పాట పాడింది. ఎప్పుడూ ఎవరె ఎదుట పాడని మాధవి ఆ సమయంలో పాడేసరికి నాకు ఎంతో ఆనంద మయింది. ముత్తయిదువుల అక్కింతయి వా శిరస్సుపై వర్షించాయి. విచిత్రా భూతితో ఒడలు పులకించి మనస్సుస్పంది గింది.

తర్వాత వా అభ్యంగనన్నానం పూర్తయింది. కొత్త వట్టుచీర గులాబిరంగుడి కట్టుకున్నాను. ఆదేరంగు జాకెట్టు తొడు

క్కున్నాను. జాకారు పెట్టుకున్నాను. బుగ్గన అక్కుల చుక్క, కళ్ళకు కాటుక, కళ్ళాణం బొట్టు, పాదాలకు పారాణి పెట్టింది మాధవి.

క్రితం రోజున పెట్టుకున్న గోరింటాకు చేతి వేళ్ళపై తళకు లీనుతోంది. జుట్టు బాగా పొడవైతే పాదాలకు వాలజడవేసి పెద్ద పూలమాలను నా జడలో తురిమింది మాధవి. నా భుజాలు పట్టుకొని నన్నాపాద మర్చకం కళ్ళింత చేసుకుని చూసింది ఆమె. సిగ్గు ముంచుకురాగా నా ఒళ్ళు ముద్దగా ముడచుకుంది.

'...నాలో ఈ గొలుసు వెల వెల బోతోందే అనూ!...నా నెత్తను తెస్తాను. వేసుకోవూ?'

నేను చిన్నగా నవ్వి అన్నాను. 'నీ తప్పి కోసం వేసుకుంటాను కాని...కర్వాత అమ్మ లక్కలడిగే ప్రశ్నలకేమని జవాబు చెప్పను?' బాధగా చూసింది మాధవి.

'నువ్వు ముఖం చిన్నబుచ్చుకుంటే నా మనస్సు చివుక్కుమంటుంది మధూ! అలంకారాలు ఆకర్షణకి కాని అందానికి కావు కదా!'

'అవును. దేవుడిచ్చిన అందమే నీకు

ఆకర్షణ...వేరే అలంకారా లేండుకు?'

మధ్యాహ్నం నేణుగోపిల్ వచ్చాడు. మా ఇంటికి నిండుతనం తెచ్చాడు. నాన్నగారూ, బామ్మ అతని రాకతో పరమానంద భరితులయ్యారు. నా ఆనందానికి అంతే లేదు. మాధవి, అతను పాత జ్ఞాపకాలతో క్షణం పాటు విచలితులయ్యారు. కాని, తరువాత విజ్ఞాన, వివేకాలు తెచ్చిపెట్టిన సంస్కారంతో వాళ్ళు నిలదొక్కుకో గలిగారు. '...నువ్వు పెళ్లి కూతురివైతే చూడాలని ఎన్నోళ్ళనుంచో కలలు కన్నాను రాధా! ఇప్పటికి నా కలలు నిజమయ్యాయి.'

అన్నాడు వేణుగోపాల్.

‘...కళ్లంత చేసుకొని చూడకండి...
దృష్టి తగులుతుంది పెళ్లి కూతురికి...’
అంది మాధవి నవ్వుతూ.

‘అన్నయ్య దృష్టి చెల్లెలికి తగలదు.’
అన్నాడు అతను.

అలా కొంతసేపు పరిహాస ప్రసంగా
లయ్యాక ఒక చిన్న కేస్ తీసి, ‘నీకు పెళ్లి
కానుక రాదా!’ అంటూ నా చేతిలో
పెట్టాడు వేణుగోపాల్.

ఆ కేస్ తను లాక్కుని తెరిచింది
మాధవి. తళ తళలాడుతున్న రాళ్ల నెక్లెసు
బయటకు తీసింది. ఆమె ముఖం వికసిం
చింది. కానీ, నేను తెల్లబోయాను.
‘...మీ అభిమానం చాలదా డాక్టర్! ఎందు
కింత భరించుకోలేకపోయాను...’ అన్నాను.

‘అభిమానాని కెవ్వరూ విలువ కట్టలేరు
రాదా! కానీ, ఆ అభిమానానికి చిహ్నంగా
నమయం వచ్చినప్పుడు ఒక చిన్న కానుకను
అర్పించుకుంటారు. అంతేనమ్మా! ... మీ
అనురాగం పొందిన భాగ్యం ముందు... ఈ
నెక్లెసు వెల ఏమంతని...’

అతని కళ్ళు ఆర్ద్రత చెందాయి. నా
మనస్సు మూగవోయింది.

‘పెళ్లి కాకుండానే అన్నయ్య కానుక ఇచ్చే
స్తున్నాడే!’ అంది మాధవి ప్రస్తావన
మారుస్తూ.

‘అన్నయ్యలు పెట్టవలసినది పెళ్ళికి
ముందుకొన్ని, తర్వాత కొన్ని ఉంటాయి...’

‘నీవనే బాగుందే రాదా!...నాకిలా నక్లె
సులు పెట్టే అన్నయ్యంటేనా ... ఈ
పాటికి...’

‘...మెడనిండా అమ్మవారిలా ననుకునే
వారు కదూ!...అన్నాడు మేము దడుకుకొని
దేవతకి కొబ్బరికాయ కొట్టాలి...’

‘...ఏం? నేను అమ్మవారిలాఉన్నారా?...’
అన్నది మాధవి బుంగమూతి పెట్టి.

‘...ఉండండి. అలాగే...కదలద్దు. ఒక
మంచి ఫోటో తీసుకోవాలి...’ అంటూ గబ
గబ తన మాటుకేసులోని కెమేరా తీసాడు
అతను. మాధవి ఫక్కున నవ్వింది.

‘...నేనొక మంచి కెమేరా కొన్నానని
నీకొకసారి ప్రాసాను గుర్తుండా రాదా!
అదే ఇది...’

నా మెడలో డాక్టరు కానుకగా ఇచ్చిన
నక్లెసు అలంకరింపింది మాధవి. అద్దంలో

రా గ దా ర

ఇనుమడించిన నా అందాన్ని చూసుకొని
మురిసిపోయాను. రకరకాల భంగిమల్లో
నాకు కొన్ని ఫోటోలు తీసాడు అతను. తను
అతన్ని పరిహాసంచేసి కొన్ని ఫోటోలు
తీయించుకుంది మాధవి.

అతన్ని కూడ పెళ్ళికొడుకుని చేసినట్లు
వేణుగోపాల్ కి చెప్పి అతన్ని చూపించటా
నికి తను ఇంటికి తీసుకొని వెళ్ళిపోయింది
మాధవి.

వేణుగోపాల్ మొట్ట మొదట ప్రాసిన
ఉత్తరం అందిన నాటే మధుర భావనలు
గుర్తుకు వచ్చాయి...

పెళ్ళికుమారుని పరిహాసానికి సిగ్గు
మొగ్గలేసి పెళ్ళి కుమార్తె బుగ్గలెరు
పెక్కాయి. గబుక్కున ఆ బుగ్గల్ని
ముద్దిడుకోవాలనిపించింది... కానీ, అద్దంలోని
అనూరాధ బుగ్గల్ని ముద్దు పెట్టుకోవటం
ఎలా? పెదవులు మాత్రమే అందాయి!...
ఎవరి బుగ్గల్ని నాళ్ళ ముద్దు పెట్టుకో
గలిగితే ఎంత బాగుండును?...

నాటి మధురహాలలోని పిచ్చికోరికలు
గుర్తుకు వచ్చి నవ్వుకున్నాను.

ఆ రాత్రి ఎంతసేపటికీ నిద్రవట్టలేదు.
తీయని కోరికలను నింపుకున్న మనస్సులో
ఏదో తెలియని అలజడి బయలుదేరింది.
భారోద్యగానికొక రూపం లేకుండా చేసింది.
కొద్దిగా తలనొప్పి కూడ వచ్చింది...

నేను వక్కమీద అటు ఇటు పొర్లటం
చూసింది కాబోలె! ‘అమ్మడూ! ఇంకా
నిద్రపోలేదామ్మా!...’ అని అడిగింది బామ్మ.

ఏం చెప్పిలో తెలియక. ‘కొద్దిగా తల
నొప్పిగా ఉంది బామ్మా!’ అన్నాను.

ఆవిడ అమాంతంగా లేచి వచ్చి, ‘ఇయ
వడ తూనే ఉన్నాను ... అనుకున్నంత పని
జరిగింది.’ అని ఉప్పు తీసుకు వచ్చి దిష్టి
తీసేసింది. ‘...ఇక పడ కోమ్మా! నిద్ర
పోకపోతే ఆరోగ్యం పాడవుతుంది.’ అని నా
జాబ్బు నిమిరి వెళ్ళి పడుకుంది ఆవిడ.

నా కళ్ళ నీళ్ళు తిరిగాయి. కష్టాల్లో
కరడు కట్టిన పృథ్వయం కప్పిటిని ఇగిర్చి
వేస్తుంది. సుఖాల్లో నంత్రప్రీతి నింపుకున్న
ఆ పృథ్వయమే సున్నితమైన అనుభూతికి
కూడ కప్పిటిని చిప్పల జేస్తుంది.

గతానుభూతుల వ్యధాభారాన్ని దించు

కున్న నా కనురెప్పలు కమ్మని బావాలతో
బరువెక్కాయి. నాకు తెలియకుండానే
నిద్రలోకి జారిపోయాను.

* * *

పెళ్ళి శుభలేఖ లండుకున్న బంధువులు
ఒక్కొక్కరే దిగుతున్నారు. ఉంటికి
విందుతనం వచ్చింది. గుమ్మాలకు పెట్టిన
పసుపు కుంకుమలు కళకళలాడు తున్నాయి.
వందిల్లని మామిడాకుల తోరణాలు
వంత అందాన్నిచ్చాయి.

మధ్యాహ్నం మాధవితోపాటు వేణు
గోపాల్ వచ్చి కొంతసేపు కమియం చెప్పాడు.
తను త్వరలో వెయివేలుగా ప్రాక్టీసు మొదలు
పెట్టాలనుకుంటున్నానని మరి కొందరు
మిత్రులు ప్రోత్సహిస్తున్నారని చెప్పాడు.
మామూరులాంటి ఊళ్లో అయితే ప్రాక్టీసు
బాగా పెరుగుతుందన్నాడు.

పేదల నాదరించాలని అందరినీ ఆదు
కోవాలని అతని కోరిక. కానీ, అతడే చిన్న
ఈళ్లో ప్రాక్టీసు పెట్టినా అక్కడి చిన్న
డాక్టర్లకిది దెబ్బ. నాన్నగారివంటి డాక్టర్లని
దృష్టిలో పెట్టుకొని ఆలా అన్నాడు. అతని
నిశాల పృథ్వయానికి మనస్సులో అంజలి
ఘటించాను.

కొంతసేపుండి అతను, మాధవి వెళ్లి
పోయారు.

పిన్ని ఏదో పనిలో ఉంటే పాపాయి
నాడిస్తున్నాను. రవి చంటి పిల్లాడుగా
ఉన్నప్పుడు వాడిని ఇలాగే అడిస్తుండేదాన్ని.
గతంలోకి మనస్సు పరువెత్తింది. అమ్మ
గుర్తుకు వచ్చింది. ఈ శుభ ఘడియలో
ఆమె ఉంటే ఎంత నిండుగా ఉండేది!
కళ్ళ నీళ్ళు తిరిగాయి. సూగ బాధతో
లలా కూర్చుండి పోయాను.

పాపాయి ఎప్పుడో నిద్రపోయింది
వాకిట్లో బంధువులు భోజనాలకు కూర్చు
న్నారు. వాళ్ళ కబుర స్థాయి పెరిగి
పాపాయికి నిద్రాభంగం కాకూడదని గది
తలుపులు దగ్గరగా వేసాను.

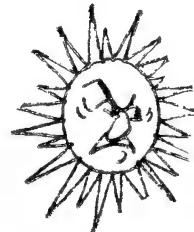
పదినిమిషాలు గడిచామో లేదో ఇంతలో
చలుక్కున దీపాలు ఆరిపోయాయి. చుట్టూ
గాఢాంధకారం. ఆర్చరు ఇచ్చిన పెట్రో
మాక్యులైట్లు రాకపోవటంతో ఒక్కటే
ముందుగా వెలిగించి ఉంచుకోవాలికి వీలు
లేకపోయింది. ఆమధ్య రెండు మూడుసార్లు

మీ తలనొప్పి అంతా

తలనొప్పి
మానసిక అలసట, దాక్కులనా
జిక్కుడి అసౌఖ్యములు
కల వమయములలో వస్తుంది

తలనొప్పి
చుట్ట ప్రక్కల వస్తుంది
వంక వస్తుంది

తలనొప్పి
ముక్కు దిక్కుడి ఏక్కువే
జులులు వలన వస్తుంది

తలనొప్పి
వివరితమైన ఎండ వలన
వస్తుంది

తలనొప్పి
కళ్ళ అలసట, ఎంతో పేచు
తాత్రి చదువుల వలన
వస్తుంది

తలనొప్పి
కళ్ళ అలసట, ఎంతో పేచు
చుట్టవలన వస్తుంది

ఒకే ఒక సారిడన్తో మటుమాయమై పోతుంది

మీకు ఏ కారణము వల్ల తల నొప్పి వచ్చినా సారిడన్ దిగ్గర పంపికోండి.
మీకు తల నొప్పి, ఒళ్ళు నొప్పి, పళ్ళ నొప్పితో బాటు వుండే భారమును లేక
అసౌఖ్యము కలిగిన రోజులలో వుండే బాధను పోగొట్టి, హాయి నవోత్సాహమును
కలిగించుటకు సారిడన్ ప్రత్యేకంగా సూక్రికరింప గడిసింది. ఆదే
సారిడన్ ప్రత్యేకత-అది మిమ్ము చుటుకుగా, ఉత్సాహముతో వుండును.

ఒకే ఒక సారిడన్ చాలును
'రోడ్' తయారీ

సారిడన్ ఉపశమనమును, నవోత్సాహమును, హాయిని కలిగించును.

రైట్లో పోతూ బదులు నిమిషాల్లో తాపటం జరిగింది. అదే ఆశతో కదలకుండా కూర్చున్నాను...చీకటికి పాపాయి తేమం దేమోనన్న భయం నన్ను గది తలుపు తెరచటానికి కూడా కదలనివ్వలేదు. హాకిట్లో వాస్తవగారి గొంతు వినిపించింది. 'నిక్కడి వాళ్ళక్కడే కూర్చోండి వారికే లాంతర్నకి పంపాను.'

బంధువులంతా చీకటి గురించి ఎవరి కబుర్లలో వాళ్ళున్నారు. ఇంతలో దొడ్డి వైపు గుమ్మం నుంచి ఎవరో లోపలికి రావటం లీలగా కనిపించింది.

'ఎవరూ?' అన్నాను. చీకట్లో దేని మీదై నా పడతారని.

'ఎవరు రాగా?' ఏదో అపరిచిత కంఠంలా ఉంది.

'అవును...' ఎవరై ఉంటారో అని ఆలోచించేలోపలే ఆ వ్యక్తి గబుక్కున నాదగ్గరగా రావటం చావోరుమూసి గుడ్డతో గట్టిగా నోరు కట్టేటటుం జరిగింది. భయకంపితరూపంతో గట్టిగా అరవాలను కుర్చాను. కానీ నోటికడ్డంగా కట్టు ఉంది. ఏం చేయను? ఆ వ్యక్తి నాచేతులు నిరిచి వెనక్కి పట్టుకున్నాడు. నా మెడలోని నేకేను దొంగిలించాలని వచ్చిన దొంగేమో అనుకున్నాను.

కానీ, నాచేపి దగ్గరగా అతని ఉదేక పూరిత స్వరం భయంకరమైన నిజాన్ని

రాగదాక

చెప్పింది. 'రాదా! ట్టెలగానే పండగ కాదని చెప్పిన మాట గుర్తుందా? ఇప్పుడు నీ మాస్టరుకూడు కదా దేవుడుకూడ నిన్ను కాపాడలేడు...'

తామపాము సగబట్టిరా కొన్నాళ్ళకు అది పట్టు విడుచుకుందని అంటారు.

కానీ రాజారావు కావాలగుంటి వాడని నేనెప్పుడూ ఊహించలేదు. ఇంత రైర్వంగా ఇంతమంది ఉండగా ఇంటిలోకి నోదబడి నన్ను నాశనం చేయటానికి వచ్చాడంటే ఎంతకీ తెలియి వచ్చాడో మరి! అప్పటికి ఈరైట్లు అరిపోవటానికి కారణం నాకు అర్థమయింది. గలివానలో చిగురుటాకులా కంపించిపోయాను. నమ్మడంలో తుపానులో చిక్కకున్న నావలా కలిసిపోయాను. కుప్పలా కూలిపోయాను.

'...రాదా! నీకోసం నా సర్వస్వం పడుటకుందా నామకున్నాను. నన్ను పిచ్చి నాడిని చేసి ఆడించావు నన్ను రాక్షసుడిని చేసావు. నాకు దక్కని నిన్ను ఇంకెవడికీ దక్కనివ్వను. నన్ను ఏమున్నా నా దానిని కావాలి...అంతే! ఏమున్నానరే!' అతని మాటలు నా చెవుల్లో తుపాకి గుల్చులా వినిపించాయి. నన్ను కాపాడమని నేడుకందా మనుకున్నాను. ఎవరినోనా రక్షించమని అరుద్దా మనుకున్నాను. ఏదీ చేయలేక

పోయాను. నానోరు కట్టేసాడు. నాచేతులు వెనక్కి నిరిచి కట్టేసాడు ... రాజారావు! కాదు...నాపీలిటి యముడు.

నాకిట్లో అంతా తమ కబుర్లలో మునిగి పోయారు ... కానీ, ఏ సెల్లికూడుతీని తాము సెల్లికందెట్లో చూద్దామని వచ్చారో ఆ అమ్మాయిని ప్రక్క గదిలోనే ఒక దుర్మార్గుడు సమాధి చేస్తున్నాడని నాళ్ళకు తెలియను. నేనంత దురదృష్ట వంతురాత్రి! పూర్వరాంటి బ్రతుకురు క్షణంలో బూడిద చేయగల శక్తి విడిచేతిలో ఉంది. అవును నేను ఏదీ చేతిలోని కీలుబొమ్మను. నిస్సహాయో కుంగి పోయాను.

నాకు స్పృహ తప్పినంత పనియింది. '...వెళ్లికూతురి గదిలోకి ఒక లాంతరు పంపండి!' అని ఎవరో అనడం వినిపించింది. వెంటనే రాజారావు నన్నుచూడంగా పైకెత్తుకొని దొడ్డివైపు బయటకు తీసుకొని పోయాడు. విడివైపు చీకటిగా ఉంది అక్కడెవరూ లేకపోతే అతడు నన్నునలిలగా వెనక సంగులోంచి ఎత్తేనా తీసుకుపోగలడు. ఆ తర్వాత నా బ్రతుకే ముప్రతుందో నేనూహించనవసరం లేక పోయింది.

ఇంతలో నావ్వుగారు, 'అమ్మదూ!... నిక్కడున్నావమ్మా!...' అని పిలవటం వినిపించింది. అలాగే ఆశతో లోపలాం కూడడిసుకొని గిలగిల తన్ను కున్నాను. అంతే! బలవంతుడైన రాజారావు నేతుల్లోంచి బొంగదల దొడ్డి క్రింద పడ్డాను...ఏముకలా నిరిగి పట్టుకుంది.

'ఏమిటది...' వాస్తవగారి కంపిత కంఠం వినిపించింది.

అంతే? '...నువ్వే గెలిచావు కానీ నిన్నా మాస్టరికి దక్కనివ్వను రాదా!...' అవు తుదీ వాక్యంతో తన పని సాధించు కున్నాడు రాజారావు. ఏదో నిమిషంగా వచ్చి నా కలకు కొట్టుకుంది. 'అమ్మా!' అని సర్వశక్తులు కూడా దీసుకొని గట్టిగా అనేశాను. కానీ నాగొంతు నాకే వినిపించ లేదు. నాతల బ్రద్దలయి నేను చచ్చి పోయాననుకున్నాను. నాకు స్పృహ తప్పి పోయింది!

(నీ అనురాగం ఒక వ్యధిత హృదయని

హృదయంలో స్వీతివాన కురిపిస్తే మరొక అనూయాపరుని హృదయంలో బడబాగ్ని ధగిల్చింది. ఆమె సౌందర్యాన్ని ఆరాధించి ఒక వ్యక్తి దేవుడయితే, అహంకరించి గొర్ల న్యంగా అనుభవించాలని రెండవ వాడు రానపుడయ్యాడు.

ఆ స్త్రీని నేనే కావటం నా దురదృష్టం. ఒకనిని దేవుని, రెండవ వానిని దానవుని చేసిన నా సౌందర్యం, నా అనురాగం వ్యక్తిగతంగా నన్నెంత వరకు బాధ్యురాలని చేసాయో నాకు తెలియదు. సంపూర్ణ తను సాధించుకున్న సహృదయునికి మన సిచ్చిన నేను అహం—అనూయలతో ముగ్ధి మనబారి పోయిన ఒక అహంకారికి నిలా లొంగిపోగలను? నిస్సహాయస్థితిలో అతని దొర్లవ్యానికి బలి అయిపోయానే కాని నన్ను నేను నాశనం చేసుకోలేదు. సమిత్రాత్మలో మృత్యువునే ఎదుర్కొన్నాను. అదే నాకు అత్మ తృప్తి.

రాబారావు దారుణ వృత్తానికి గురియై అలా వింతకాలం స్పృహ కోల్పోయి ఉన్నానో నాకు తెలియదు. అసలు తిరిగి బ్రతుకుతానని కూడ నేననుకోలేదు.

కాని, నేను బ్రతికాను!

స్పృహలోకి వచ్చేసరికి తల పగిలిపోతున్నంత పోట్లు — కదలలేనంతగా ఒళ్ళంతా బిగవట్టి నట్లు నొప్పులు — బాధగా మూలి గను. చైతన్యం కట్టు తెరిపించే సరికి విస్మయం కలిగింది. హాస్పిటల్లో ఉన్నాను నేను. అది గ్రహించటానికి ఊణం వట్ట లేదు. నా బెడ్ చుట్టూ అంతా ఆత్మతగా నా వైపు చూస్తూ నిలబడి ఉన్నారు.

బయట బాగా వెలుగుంది. అంటే... నేను చాలసేపు స్పృహ తప్పి నడి ఉన్నా నన్నమాట! రాత్రి జరిగిన దుస్సంఘటన గుర్తుకు వచ్చింది. ఊణంపాటు కంపించి పోయాను. బిత్తరగా ఏమయిందో గ్రహించాలని చుట్టూ చూసాను.

డాక్టర్లు, నర్సులు, వెలుగోసితో, మాధవీ, నాన్నగారు, రామవరావుగారు, బామ్మ...అంతా నా చుట్టూ నిలబడి ఉన్నారు. కాని, అతను లేదు! నాకింత ప్రమాదం తప్పిందని ఆనందించవలసిన వ్యక్తులలో బామ్మ...అతడు లేకపోవటం నాకు మరింత బాధ కలిగించింది. పెళ్లి కుమారుడు కనుక కనిపించకూడదన్నారా

కొన్నిసామాన్య నౌకాధులకు పథ్యా పథ్యములు

క్షయరోగ పీడితులకు

వధ్యములు:— క్షయ వ్యాధిగలవారు గోధుమ అన్నం, గోధుమ రొట్టెలు, మంచి పాత బియ్యపు అన్నం తినవచ్చును. పెసర వప్పు, పెసరపప్పు, కందిపప్పు, సెరపప్పు— వీనికట్లు తినవచ్చును. కఫాన్ని పెంచే కూరల్ని మినహాయించి తక్కిన కూరలుగూరల్ని, ఆకు కూరల్ని దుంపకూరల్ని తినవచ్చును. మేక మాంసం, అడవి మృగ పక్షుల మాంసములు తినవచ్చును. రోజూ రెండు నూటలా మంచి పాలు త్రాగుతూండాలి. ఉదయం వేళ పాలలో కోడిగుడ్డు పాన కలుపుకొని త్రాగడము మంచిది. రొట్టెలకు వెన్నగని వెయ్యిగని రాసుకొని తినవచ్చును. పచ్చి ద్రాక్ష, అరటి, పొగడ, మామిడి, శర్కర, ఉసిరిక, వనన పళ్ళు తింటూంటే యీ రోగం కొంతవరకూ తగ్గుతుంది. ద్రాక్ష ననం తగుమోతాదులో తీసుకోడం వల్ల కూడా ఈ రోగం కొంచెం తగ్గుతుంది. శంకరశర్మలలో చేసే మధుర వదార్దాలు మధురకరాలు యీ రోగం గలవారికి వధ్య మైనవే. ఈ రోగులు మంచి వాడుక పదార్థుల పేర్కాటు గల గదిలో బాగా విశ్రాంతి తీసుకోవాలి.

అనవధ్యములు:— క్షయవ్యాధి గల వారు కనుబాజా, వేంకటవనాజ, వాదిన మొదలగు శీతల కరవలాలు తినకూడదు. కొత్త బియ్యపు అన్నం, పల్లెనం తినకూడదు. దొంగ, జెంగ, దోపకాయల కూరలు తినకూడదు. కూరలలో ను, నన్నభ్యంపు పులుపు కారం బాగా తగ్గించాలి. పల్లెటి మట్టిగ, పెరుగు అన్నంలో కలుపుకొని తినరాదు, త్రాగరాదు. అమితంగా బోంచెయ్య కూడదు. గొర్రె మాంసం తినకూడదు. మలమూత వేగన్ని నిరోధించ కూడదు. కష్టమైన మనులేపి చెయ్యకూడదు. సంచారం చెయ్యకూడదు. గాలి తగలని టికటి గదు

లలో నివసించ కూడదు. బాగరం చెయ్య కూడదు.

కుష్మ రోగులకు

వధ్యములు:— కుష్మ రోగం గలవారు గోధుమ అన్నం, పాత బియ్యపు అన్నం, పాతబార్ల బియ్యపు అన్నం తినవచ్చును. పెసర పప్పు, మసరపప్పు, కందిపప్పు— వీనికట్లు అన్నంలో కలుపుకొని తినవచ్చును. మేక మాంసం అడవి మృగ పక్షుల మాంసములు తినవచ్చును. బీరకాయకూర, సొట్ల కాయకూర, ఉస్తికాయకూర, నేల ములగ కాయకూర, కాకరకాయకూర, అగాకరకాయ కూర, పెరుగుతోటకూర, తెల్లగబిడేరుకూర, తంబెపుకూర, పద్దికూర, ఉస్తికూర, కాచిఆకు కూరలు తినవచ్చును. కొర్రలు, చామలతో చేసే వదార్దాలు తినవచ్చును. అన నూనె వాడవచ్చును. వెల్లుల్లి, నీరుల్లి పాయలో తినవచ్చును. బీడిపప్పు, తాటిపప్పు తిన వచ్చును. పాత వెయ్యి నేనుకొనవచ్చును.

అనవధ్యములు:— కుష్మ రోగులు తామ్ర తినే ఆహార వదార్దాలలో పులుపు, ఉప్పు, కారం బాగా తగ్గించెయ్యాలి. అంటే పులుపు, ఉప్పు, కారం అధికంగాం వదార్దాలు తిన కూడదు, పాలు త్రాగ కూడదు. పెరుగు అన్నం తినకూడదు. నువ్వుల వచ్చడి, నువ్వుల గుండ, నువ్వుల ఉండలు, నువ్వుల పప్పు చేసే వదార్దాలు తినకూడదు. నూనె సిండ్ వెంటలు తినకూడదు. అన్నంలో నువ్వుల నూనె నేనుకొని తినకూడదు. మిన పప్పుతో చేసే వదార్దాలు తినకూడదు. చెరకు గడల తినకూడదు. చెరకు పానకం త్రాగ కూడదు. చేపల తినకూడదు. వీటిపళ్ళు, కోడి, పావురం వీని మాంసములు తిన కూడదు. వ్యాయామం, మైథునం చూసె య్యాలి.

సేకరణ: అకుండి నారాయణమూర్తి

పెద్దవాళ్ళు? ఇంకా బయటలో నమ్రదంతో కూడ ఈ బంధనాలా?

'అమ్మా!' అని మూలుగుతూ కళ్ళు మూసుకున్నాను.

'ఇంక సర్వలేదు. ఆమెకు తెలివి వచ్చింది' అని ఎవరో అన్నారు.

'ఆమెకు విశ్రాంతి కావాలి దయయుంచి అంతా బయటకు వెళ్ళండి...' అని ఇంకొక రన్వారు.

నేను బాధగా కళ్ళు తెరిచి, 'వద్దు. ఉండండి...నన్ను విడిచి వెళ్ళిపోవద్దు...' అన్నాను. నా గొంతు నాకే హింసగా వినిపించింది.

'అమ్మదూ! ఏలా ఉండమ్మా...' అంటూ బామ్మ దగ్గరగా వచ్చింది. ఆమె కళ్ళిళ్ళు చూసేసరికి నాకు దుఃఖం పొంగి వచ్చింది. వాళ్ళని కంఠారు పెట్టుకూడదని బలవంతంగా దిగ్గమింగుకున్నాను.

'నాకేమయింది?... అన్నాను.

'చిన్న దెబ్బ తగిలింది. ఇప్పుడు నువ్వు పూర్తిగా విశ్రాంతి తీసుకో రాదా! తర్వాత అన్నీ వివరంగా చెప్తాను...' అన్నాడు వేణుగోపాల్. '...మనమందా బయటకు వెడదాం పదండి.' అతని వెనుకనే అంతా బయటకు వెళ్ళిపోయారు. వాస్తవంగా బాగా నీర్వుంగా కనిపించారు. నోరు నిప్పితే దుఃఖం కొంగివచ్చేలా ఉంది. అతను కనిపించకపోవటం ఒకమూల బాధగా ఉంది. తల బద్దలయి కోయినంత నొప్పిగా ఉంది. తలమీద పెద్ద బరువుగా ఉంది. పెద్ద ప్రమాదం జరిగిందన్నమాట! బలవంతంగా కళ్ళ మూసుకున్నాను.

నర్సు వచ్చి నెమ్మదిగా తట్టి నాతేత నొప్పిని త్రాగింది. తెల్లని దుస్తుల్లో ఆమె అందంగా మల్లెపూవులా ఉంది. నా బుగ్గలు నిమిరుతూ, '...కమ్మరి కలలు కంటూ కాసేపు కన్ను మయ్యి రాదా!' అంది నర్సు.

'కలిగిన పొడయంలో కమ్మని కలలుకనే జక్తిలేదు సిస్టర్!' అన్నాను.

'తప్పు. అలా అనకూడదు. చంద మానును నురుగు వెరదాలని మబ్బులు కాసేపు తాపతయ పడతాయి. తర్వాత మబ్బులు నిలినా తొలగిపోక తప్పదు. వెన్నెల వెల్లివిరియకనూ తప్పదు. మరి బామాట విని కాసేపు నిద్రపోనా!' అని

రా గ ధా ర

చిరోనేవులు చిలకరించి ఆమె చిచ్చికోట్టి వెళ్ళిపోయింది. నాకళ్ళు చెమర్చాయి.

ఆ నిస్సత్తువరోనే కొంతసేపు నిద్ర పోయాను. మెలకువ వచ్చేసరికి ఎదురుగా నా ముఖంలోకి అదేకంగా చూస్తున్న మాధవి కనిపించింది. నా వెళ్ళేలిని చూసిన ఆనందంలో నా శారీరక బాధలన్నీ పటా పంచలయి పోయాయి.

'మధూ!' 'అనూ!' అని ఒక్క పరుగున వచ్చి నా చేతిని పెనవైచుకుని కన్నీరు పెట్టింది ఆమె. బరువెక్కిన నా మనస్సు బండగా తయారయింది.

కొంతసేపటికి తెరుకున్న మధూ, '...ఇప్పుడేలా ఉంది అనూ!' అని అడిగింది.

'తల నొప్పి తగ్గింది కాని ... బాగా నీర్వుంగా ఉంది.'

'ఉండదూ మరి నీకీది పునర్జన్మ, మా ప్రాణాలరచేతిలో పెట్టుకుని ఇంత సేపు గడిపాము...'

'నాకే మయింది...'

'తర్వాత చెప్తాను. ముందు నీకు కులాసా చిక్కితే నా మనస్సు కుదుట పడుతుంది...'

'ఆయన, వేణుగోపాల్ ఏరి?'

'ఎవరికీ రాతంతా నిద్రలు లేవుకదా! అంతా విశ్రాంతి తీసుకుంటున్నారు... ఈ నర్సులు బతే వలకేగా ఉంటారు కదూ!' అంది మాధవి ప్రస్తావన మార్చేస్తూ.

ఇంతలో గోమతి, వద్ద వచ్చారు. మెట్టికే పరిక్ష్మలు వ్రాయటానికని పట్నం వచ్చి వాల్చింట్లోనే వారం రోజులున్నాను. వాళ్ళకు నాకు జరిగిన ప్రమాదం విషయం తెలిసిందట. చూసి పోదామని వచ్చారు. కొంతసేపు కలుర్లు చెప్పి వాళ్ళు వెళ్ళి పోయారు. ఈరోజుల నర్సు వచ్చి రెండు సార్లు హెచ్చరించింది మాధవిని— నన్నాట్టే మాట్లాడించ వద్దని.

'...ఒక్కోసారి ఈ సిస్టర్లు ఎంత మంచివాళ్ళో... మరోసారి అంత చెడ్డ వాళ్ళు అవుతుంటారు. మనసారా మాట్లాడుకోనివ్వరు కదూ!' అన్నాను చిరుకోపంతో.

'మాధవి నిస్సత్తుకగా నివ్వరదా! ఏమో ఆరోగ్యంకోసమే వాళ్ళ తాపతయం.'

నర్సు వచ్చి లైట్లు వేసింది. వాస్తవంగా రామరావుగారు, బామ్మ లోపలికి వచ్చారు. వాళ్ళతోపాటు వచ్చిన డాక్టరు నాకో ఇంజక్షను ఇచ్చారు. అప్పటికే బాగా చీకటి పడింది.

'రాధమ్మా! నీకు పాటుంగా మధూ ఇక్కడంటుంది. నేను నిద్ర రాతనగా వచ్చి ఇంతవరకు ఇంటికి వెళ్ళలేదు. ఇంటి నిండా మట్టాలుద్దారు. వాళ్ళ సంగతి చూసుకోవాలిగా...మరి నేను ఇంటికి వెళ్ళి రామా!' అన్నారు రామరావుగారు.

తల పంకించాను. బామ్మ బొంగురు పోయిన గొంతుతో, నా ఒళ్ళు నీమిరుతూ, 'ఏది ఏమయినా నువ్వు బ్రతికి బయట పడ్డావు. అంతే చాలు. మళ్ళీ రేపా, ఏల్లందో వస్తానమ్మా! మాధవి ఉంకిగా! రాజాని ప్రాద్దున్నే నాన్న పంపుతాడు...' అంది.

'మవ్వెళ్ళిరా బామ్మా! నాకేం పర్వా లేదు..' అన్నాను చిరునవ్వు తెచ్చుకుంటూ.

వాస్తవంగా నా దగ్గరకి రాలేకపోయారు. ఆయన వస్తే ఏమవుతుందో నాకు తెలుసు. ఈ స్థితిలో నా కప్పిళ్ళు నా పొడయ బారాన్ని తగ్గించిరా నా నాళ్ళ గుండెల్ని చీల్చుతాయి. అదీ నా భయం!

వాళ్ళంతా వెళ్ళిపోయారు. 'ఆయన రాలేదు...' అన్నాను.

మధూ మాట్లాడలేదు.

'మధూ! మాట్లాడనో?...'

'అదీ...నీదో ఆలోచిస్తూ నీ మాట వినలేదు...చెప్పి.'

'మాస్టరు, వేణుగోపాల్ ఒక్కడక వెళ్ళారు.'

'రాతంతా నిద్ర లేదు కదూ! వాళ్ళు హోటలుగదికి వెళ్ళారు. రేప్రాద్దున్నే వస్తారు...'

ఇంతలో నర్సు వచ్చింది. బనెరోట్టి ముక్కలుగచేసి నాచేత తినిపించసాగింది. మాధవి భోజనంచేసి వస్తానని చెప్పి వెళ్ళి పోయింది. నాకు నిద్ర పెట్టుటానికి నర్సు మందు ఇచ్చింది కాబోలు! మాధవి నిప్పుడు వచ్చిందో నాకు తెలియదు. అప్పటికే నేను నిద్ర నిద్రపోయాను.

(ఇంకా ఉంది)

తిరుపతికి ప్రయాణం

జాండల
నాగేశ్వరరావు

✱ మృదాసు సెంట్రల్ బుక్స్ కింగ్ ఫీనింతా గందరగోళం. అనలు 'క్యూ' సిస్టమ్ సరిగ్గా లేదు. క్యూలో నిలబడ్డ సాతిక మంది పై పై బడుతున్నారు టిక్కెట్లుకు. ఇంకో మూడు నిమిషాలకు తిరుపతి స్టాంపింగ్ వదలొండో ప్లాట్ ఫారంనుండి బయలుదేరుతుందని అప్పటికే వదిలార్చుకు పైగా అనౌన్స్ చేశారు.

'ఇక లాభం లేదు. నా ముందున్న ఆరు గురికి టిక్కెట్లు యిచ్చేలోపల రైల్వేలో పోతుంది. ఇంతలో—ఇందులో—ఈ క్యూలో యెందరెన్ని టిక్కెట్లు! మరలా చిల్లర వంచి యివ్వాలి. అబ్బా! ఎలాగైనా ముందుకు పోతేనే ఈ రైల్వే తిరుపతికి చేరగలను' అనుకొంటూ ధర్మారావు బలవంతాన ఆరుగుర్ని నెట్టి తొలగేసుకొని అవ్యయంగా బుక్కింగ్ లోకి వదిలూపాయల నోటు పోనిచ్చాడు. 'ఏమండోయ్ తిరుపతి కోటిక్కట్టం'టూ.

బుక్కింగ్ క్లర్కు నోటునలా తినుకొని టిక్కెట్లు, చిల్లర కిటికీగుండా బుసలు గొడుతూ బాపురుసిల్లిలా లోనికి మాస్తున్న ధర్మారావు చేతిలో పెట్టాడు.

బుక్కింగ్ దగ్గరనుండి బలవంతంగా బయటికి దూసుకొని ఆ క్యూ నంక ఆదోనిధంగా వ్యంగ్యధోంణితో, వీరస్వభావంతో ఓ మాపు నిసిరాడు తనలో తానే గర్వ పడుతూ తనేదో సాధించినట్లు ధర్మారావు.

అందరూ, 'భలే పెద్ద మనిషి వేలేవయ్యా! అచ్చం సినిమాలో రాజనాల గుణాలే నీలో అతికాయి' అన్నట్లు కోపంతో ఏవ్వంగా పల్లికిరించి చూచి ముఖాలు విరిచారు.

జవాబుగా, 'క్షమించండి' అన్నట్లు రమణారెడ్డిలా నవ్వి సడక సాగించాడు వదలొండో ప్లాట్ ఫారానికి.

వంచె పూడేట్టుంది. దాన్ని ఎడమచేత్తో పట్టుకొని యియర్ బాగ్ ని కుడిచేత్తో ప్రక్కకు త్రోసుకొంటూ వాచీ చూచుకొన్నాడు. యింకో నిమిషమే వుంది రైలు కదిలేందుకు. ఇప్పుడక్క నరుగు ప్రారంభించాడు వదలొండో ప్లాట్ ఫారానికి.

స్టాన్స్ అపా, అపా కొట్టుకొంటుంది మెడలో. గుండె ధడ, ధడ నంటుంది సిగ్నల్ చూస్తుంటే. ఇరుస జారాడూ 'అబ్బా...! ననిరాని పిచ్చి వెధవలు అరటి

మేడం: వ్యాపారంలో ఆదాయం బాగుంటుంది. ప్రయాణాలు ఫలిస్తాయి. వారంమధ్యలో ఉద్యోగంలో కార్యభారం పెరుగుతుంది. వ్యతిరేకమైన వార్తలను వింటారు. వారం ఆఖరులో అన్ని వ్యవహారాలు అనుకూలంగా ఉంటాయి.

స్త్రీలకు—కుటుంబ వ్యవహారాల్లో ప్రవేశం కలుగుతుంది. వినోద కాలక్షేపాల్లో పాల్గొంటారు. **వృషభం:** అధికారుల వలన జరిగవలసిన వ్యవహారాలు బాగుంటాయి. సజ్జన సంగత్యం లభిస్తుంది. సాహసముతో కూడిన వ్యవహారాలు బాగుంటాయి. వారం ఆఖరులో చికాకులు యేర్పడతాయి. మీ తాలూకు వస్తువులు పోవచ్చును.

స్త్రీలకు—ఆరోగ్యం బాగుంటుంది. పుణ్య కార్యాల చేస్తారు.

మిథునం: రావలసిన డబ్బు సమయానికి అందుతుంది. నూతన వ్యవహారాలు లాభిస్తాయి. ప్రయోజనం గల పరిచయాలు యేర్పడతాయి. ఉద్యోగంలో గౌరవం బాగుంటుంది. పుత్రిలో నూతన వాచకాలు లభించగలవు.

స్త్రీలకు—సంతానానికి పూజ్యసంతోషం లభిస్తాయి. నూతన విషయాలను తెలుసుకొంటారు. **కర్కాటకం:** సహాయం చేస్తామన్నవారు సమయానికి తప్పుకోవచ్చును. ఆందోళన కలుగుతుంది. వారంమధ్యలో అనుకూలత లభిస్తుంది. విద్యా వైజ్ఞానికరంగాల్లో మీ కృషి రాజీస్తుంది. అన్ని వ్యవహారాల్లోను గౌరవప్రసాదాలు బాగుంటాయి.

స్త్రీలకు—ఆరోగ్యం బాగుండదు. బంధుమిత్రులను కలసుకొంటారు.

సింహం: మీ ప్రయత్నాలు ఫలిస్తాయి. సాటి పాతిలో గౌరవం బాగుంటుంది. వారంమధ్యలో చికాకులు యేర్పడతాయి. సాహసముతో కూడిన వ్యవహారాల్లో సన్నం పెనుంది. వారం ఆఖరులో పుత్రి వ్యాపారాలు బాగా ఉంటాయి.

స్త్రీలకు—ఆరోగ్యం బాగుండదు. బంధుమిత్రులను కలసుకొంటారు.

పుత్రి: మీ ప్రయత్నాలు ఫలిస్తాయి. సాటి పాతిలో గౌరవం బాగుంటుంది. వారంమధ్యలో చికాకులు యేర్పడతాయి. సాహసముతో కూడిన వ్యవహారాల్లో సన్నం పెనుంది. వారం ఆఖరులో పుత్రి వ్యాపారాలు బాగా ఉంటాయి.

స్త్రీలకు—కుటుంబ వ్యవహారాలు బాగుంటాయి. అనవసరమైన వ్యయం చేస్తారు.

కన్య: పుత్రిలో సాటిపారి పోటీ పెరుగుతుంది. ఇతరుల సమీపం శ్రమకు గురి కాగలరు. వ్యాపారంలో ముఖ్యమైన వ్యక్తులను కలుసుకొంటారు. ఆర్థిక వ్యవహారాలు బాగుంటాయి. వారం ఆఖరులో మీరు శ్రమ పడినా, ప్రయోజనం ఉండదు.

స్త్రీలకు—దైవకార్యాల నెరవేరుతాయి. వినోద కాలక్షేపాల్లో పాల్గొంటారు.

తుల: పుత్రి వ్యాపారాలు ప్రోత్సహకరంగా ఉంటాయి. మిత్రుల సహాయం లభిస్తుంది. రాజకీయ వ్యవహారాల్లో శ్రమ కలుగుతుంది. అనవసరమైన సందేహాలు కలుగుతాయి. నూతన వ్యవహారాలు బాగుంటాయి. సాటిపాతిలో గౌరవం బాగుంటుంది.

వారఫలం

28-7-1972 కుక్రవారం మొదలు

3-8-1972 గురువారం వరకు

స్త్రీలకు—కుటుంబ వ్యవహారాలు బాగుంటాయి. నూతన విషయాలను తెలుసుకొంటారు.

వృశ్చికం: మీ మంచితనమే మీకు యిబ్బందిని కలిగిస్తుంది. ఉద్యోగంలో గౌరవం లభిస్తుంది. ప్రయాణాలు ఫలిస్తాయి. విద్యావైజ్ఞానికరంగాల్లో మీ కృషి రాజీస్తుంది. వారం ఆఖరులో మీరు అనుకొనేది ఒకటి జరిగేది మరొకటి రావచ్చును.

స్త్రీలకు—బంధుమిత్రులను కలుసుకొంటారు. ఆడంబరం కోసం వ్యయం చేస్తారు.

ధనుస్సు: వ్యాపారంలో అనుకూల వార్తలను వింటారు. సాహసముతో కూడిన వ్యవహారాలు లాభిస్తాయి. స్థిరాస్థి వ్యవహారాలు బాగుంటాయి. సజ్జన సంగత్యం లభిస్తుంది. మీరు మునుందు లాభించగల వ్యవహారాల్లో అభిప్రదిని సాధించ గలరు.

స్త్రీలకు—సంతోషకరమైన వార్తలను వింటారు. నితాన వస్తువులు కొంటారు.

మకరం: ఆర్థిక వ్యవహారాలు బాగుంటాయి. నూతన వ్యవహారాలు లాభిస్తాయి. మిత్రులకు సహాయం చేస్తారు. అధికారుల వలన జరిగవలసిన వ్యవహారాలు ములుపుగా నెరవేరుతాయి. వారం ఆఖరులో అన్ని వ్యవహారాల్లోను ఫలితం సామాన్యంగా ఉంటుంది.

స్త్రీలకు—ఆరోగ్యం బాగుంటుంది. సాహిత్య కళారంగాల్లో శ్రాంతి లభిస్తుంది.

కుంభం: అన్ని వ్యవహారాలు అనుకూలంగా ఉంటాయి. ప్రయాణాలు ఫలిస్తాయి. ప్రయోజనం గల పరిచయాలు యేర్పడతాయి. విద్యా వైజ్ఞానికరంగాల్లో మీ కృషి రాజీస్తుంది. సాహసముతో కూడిన వ్యవహారాలు లాభిస్తాయి.

స్త్రీలకు—కుటుంబ వ్యవహారాలు బాగుంటాయి. బంధుమిత్రులను కలుసుకొంటారు.

మిథునం: చేజిక్కిన అవకాశాలు కూడా బారి సోవచ్చును. మీ ప్రయత్నాలకు ఆటంకాలు పెస్తాయి. వారంమధ్యలో పుత్రిలో ఆదాయం పెరుగుతుంది. నూతన వ్యవహారాలు లాభించ గలవు. రావలసిన డబ్బు సమయానికి అందుతుంది.

స్త్రీలకు—ఆరోగ్యం బాగుండదు. అలంకార వస్తువులు కొంటారు.

—మహేశ్—

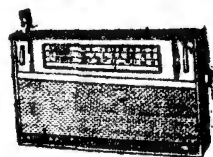
దీర రోగులకు ఉత్తమ వైద్యము

సప్తసంకల్పము, తుక్త మృత్యుము, హస్తప్రయోగము, అనంతస్మృతి, ఉబ్బనము, (దమ్ము), బోత కాళ్ళు, చెవులు, కడుపువొప్పి,

కుమ్మ, బొల్లి, చర్మ వ్యాధులకు పోస్టుల ద్వారా కూడా వైద్యము చేయబడును.

శ్రీ బాలాజీ వైద్యశాల. డా. పి. కుమారస్వామి దేవర : టి. డి. రోడ్, తెనాలి. ఫోన్ : 551. (బాంబి 9—డి, బాజీ స్ట్రీట్, మద్రాసు—17.

రేడియో కు. 15/- మాత్రమే

మా సమీపభవం ద్వారా బ్యాటరీ సెల్లుతో పని చేసే ప్యూకల్ బ్రాన్ సిస్టమ్

పొందండి. జపానీస్ తయారీ. ప్రపంచంలో ఎక్కడైతే వాస్తవికంగా నంగీకరించిన వర్తనా వినిపింది. పోస్ట్ టె. రు. 3. వి.సి. పిర్మిట్ ద్వారా వంతువును. వెంటనే వ్రాయండి. తృప్తికరముగా లేనిచో ధర వాపసు.

BUNTY RADIOS (B-19) Durgiana, Amritsar.

మీకు సంతానం లేదా?

నిరాశచెందిన సోదరిమణులు, మా సలహానొన దింపుచే, దేశములో సలుపాంతముల స్త్రీలు, సంతానవతులై కంటేనే ప్రళంపి సురముల నేకము గలవు. ఉచిత సలహా. నిరసములకు:

శ్రీ నాగార్జున మూలికా కుటీరం

రైల్వే స్టేషన్ వద్ద — రామాయం పిలి, తెనాలి-2.

ఇవి మీకు శక్తినిచ్చే సంవత్సరాలు....

ఓవల్ టీన్ సంవత్సరాలు

ఓవల్ టీన్ రీసుకుంటే మీరు మరింత ఆరోగ్యంగా, ఉల్లాసంగా, బలంగా, ఉత్సాహంగా వుంటారు. ఎందు చేతనంటే ఓవల్ టీన్ పాలు, మాల్ట్ లతో తయారైన పానీయం. మీకు ఆరోగ్యం, బలం, ఉత్సాహం యిచ్చేందుకు దీనినిండా ప్రోటీనులు, మినిర్స్ విటమిన్ లా వుంటాయి. ఈ పానీయపు చక్కెరలే దురు మీకు నచ్చుతుంది. అందువల్లే ప్రపంచంలో రషిలాది ప్రజలు ఓవల్ టీన్ త్రాగుతున్నారు. ఈ వేళే మీరు కూడా వారితో చేడండి.

ఆరోగ్యానికి, బలానికి, శక్తికి రుచికరమైన ఓవల్ టీన్ సేవించండి

రిండన్ కి చెందిన ఎ. వందర్ లిమిటెడ్, అనుమతితో జగత్ జీత్ ఇండస్ట్రీస్ వారి భారత దేశంలో తయారుచేస్తున్నారు. పోర్ డిస్ట్రిబ్యూటర్లు: వోల్టాస్ లిమిటెడ్.

తొక్కలా యిక్కడే పొరయాలి... మననా
తొవ్వే గొణుక్కొప్పుడు.

గార్లు పిలిచే యిచ్చాను. 'అబ్బో...! రైల్వేస్టేషన్లో వుండే...' లేచి కుంటుజూ మూడడుగులు పోడిలేదే వెనుకే వస్తున్నా ఓ అమ్మాయి యొక్కడో మాన్వూ స్టిప్సర్ తొక్కేసింది. పదిబోయి తమయిండుకోసి నిలబడ్డది ధర్మారావు.

‘సారి సార్’ అంటూ స్వచ్ఛత పేరింది
కూడా సరిగా చూడకండి ముందుకేడుతూ
వందావిడ.

‘సెవర్స్టుండ్’ పదిగా అనేసి లెగిన
 స్విస్టర్ల యిక లాభాలేదని అక్కడే పడేసి
 ‘నాటగుండుక్కనలా నమ్మిపెట్టిందా నవ
 రాగరిక నగివీ బొమ్మ’నీ ఓ ప్రక్కనుకొని
 ‘వర్సాలేదులే అమ్మాయీ కదా’ అని మరో
 ప్రక్క మురిసిపోతూ నడిచాడు.

గడ్డు పచ్చి బెడ వూపుతున్నాడు. దెంక్క తిరిగి చూస్తే తెలిసింది. ఎదురుగా నడిచివస్తున్న ధర్మార్ నెత్తికెత్తిన బెడ్డింగు వుండడంతో ముందు సిగ్గుతో కనబడలే దివ్వడు. ఇంకో రెండడుగులు దాటుతూనే కానీ ర్ అడ్డాల్చినడిచి. అక్కడ అతే ముత్తుంగా కాఫీ తాగుతున్న వ్యక్తిని గుర్తుకొడంతో కోటు తొడిసిపొయింది. 'నీంటయ్యా! నెక్కగా నెలబడి తాగూ, డిమా' ఎనుక్కొన్నాను ధర్మారావు. తుడుచు కొంటూ నడిచాడు.

ముందు రైలు కూతేసి కదిలింది—

‘హమ్మయ్య’ ఇనుపచువ్వ పట్టుకొని
 పరిగెత్తి వెళ్ళాడు.

‘బాబూ’ కొద్దిగా నర్సుకొంటారా

తిరుపతి ప్రయాణం

కూర్చొంటాను' నల్లగా, లావుగా, ఎత్తుగా, గజునొక్కతో, స్నేహు సొంటుతో కటికీ వద్ద పెద్ద డమ్మిలూ దొంగ చూపులు చూస్తూ యెదురు సీటు మీద కాళ్ళొంచు కొని సిగరెట్లు, డమ్మిలాగి వదులుతున్న తన అర్థించాడు ధర్మారావు.

'లేదు పోవయ్యా! అదింకో మనిషిది'
గుడ్లు రిపీ మంచి విసుక్కున్నాడు గిళ్ళ
చొక్కావాడు.

చూచిన ఆ చూపుల్లో 'మరోసారి
అడిగితే నీవేకే నులిమిపారేస్తాను' అన్నట్లుంది
ధర్మారావుకి.

‘క్షమించు బాబూ నేనలా కార్పొం
టానులే’ అయిన భయపడ్డాడు.

గల్ల చొక్కావాడు అంతకుముందే తెలుగులో యింకోకనితో మాట్లాడుతుంటే విని సీటిపై ఉన్న నమ్మకంతో అడిగిడు ధర్మరావు. గల్ల చొక్కావాడలా నీవు కొంటాడిని తెలిసివుంటే అసలు నోరు కూడా తెరచేవాడు కాదాయన.

గుక్క వదలకుండా తగుతున్న సిగరెట్టు పాగ తనచుట్టూ చుట్టుకోడంతో ఎడమ చేత్తో విసురుకొంటూ (వక్కకు తొలగి క్రింద కూర్చోనివున్న ముసలాడి కర్ర తట్టుకొని వడబోయాడు. సిగరెట్టు పాగతో పోటీపడుతున్నట్టు చుట్టు పొగ వదలుతున్న ముసలాడు 'నూ సెళ్ళండి బాబియ్యా'ని (వక్కకు తిరిగి కిటికీలోకి పుమ్మిచేశాడు. అది గడ్లచొక్కా వాడినీద వడింది.

‘బలికంచాన భగవంతుడా ! నిలాగే
వుచ్చి నానీద వడకుండ చేశావ్’ అను
కొంటూ అక్కడ చుట్టూ — సిగరెట్టు
పాగ ఢీ కొట్టుకొంటుంటే కొంత ముందు
తల్లి ‘దాబూ కొద్దిగా నర్దుకొండి. నేనూ
కూర్చొంటాను’ అన్నాడు ధర్మారావు. ఆ
జంట తెలుగువాళ్లని కనిపెట్టేందుకు
యీటే పట్ల రేదాసునకు.

‘అదంతా స్మృతి కదలండి’ మొదట
కోపంతో విసుకొన్నారు పెళ్ళయిన తొత్త
బంటు.

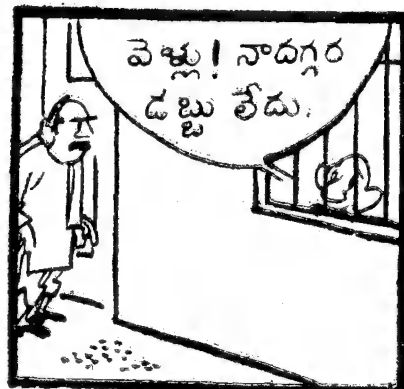
‘ఎయిర్ కోసం బాబూ ఆడుగుతోంది.
చేస్తామూ కూతురా అల్లుడికి’ (బతి
మాలాడు. బంధుత్వం కలుపుకొన్నాడు.

'హివం! మనలాదంకి' (విక్కకు
జరిగింది కూతురన్నందుకు బిస్త్రోహితూ.
అమె జాలి' వృద్ధయంతో. విమర్శించా
జరిగాదు అల్లుడు.

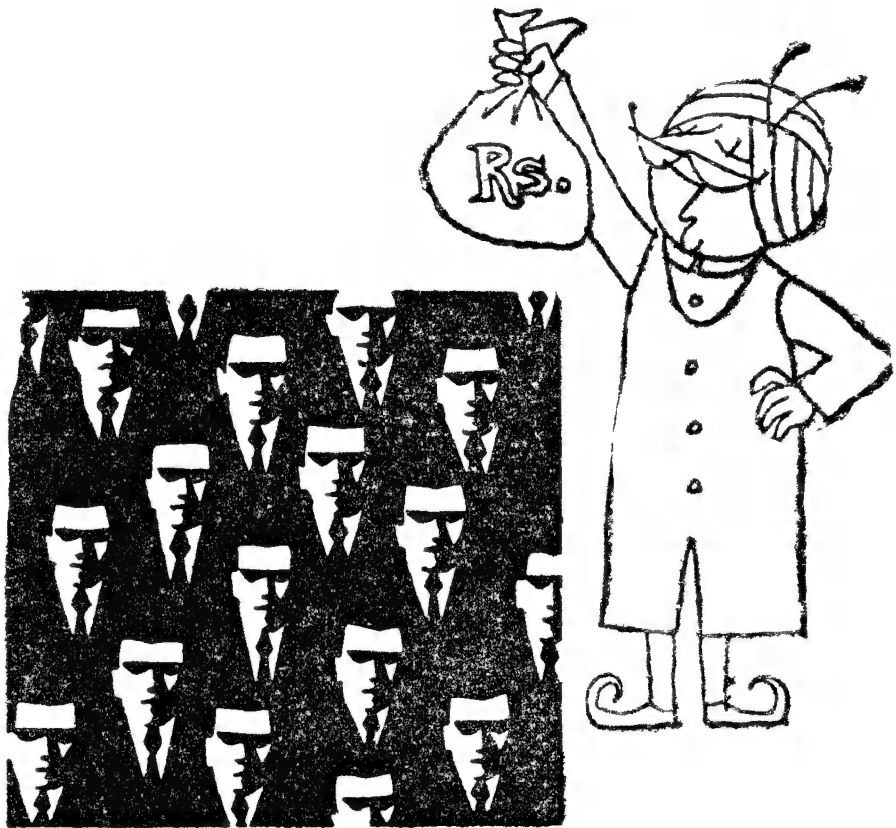
ధర్మాపుని ఎవరైనా ముసఖాడంటే
ఒప్పుకోడు. అయితే వెరిఫై తులనుబట్టి ఆ
నమయంతో ఒప్పుకోవలినదింది.

దవాగ్గా యోధైయైదుంది ఇరవై
యైదును తగ్గి హొదీ హి రోఫా జులో
కూర్చొని గల్లచొక్కావాణ్ణి ఒక్కసారి
మాశాడు. గిల్లచొక్కావాడు ఎందుకో
నవ్వుతున్నరాడలా మరోసారి గుడ్డిరిమి
మాడ్డంలో 'ఫీ...సారా బొంగెవధవా! ఎందు
కలా చూచి భయపెడతావ్' అనుకొని క్రింద
కూర్చొనివున్న ముసలాది పైకి దిగిపో
మల్లించాడు.

మనలాడు ప్రక్కనే ఒకతను చదువు
తున్న విజయదీత అప్పుచివాది జ్యోతిషుడై

కలిసి పయనించటం లాభదాయకం!

మీరు ఒక గుంపుగా ప్రయాణం చేస్తే ఎయిర్-ఇండియా వారి ఎఫినిటీ గ్రూప్ స్కీము క్రింద తక్కువ, చాలా తక్కువ ఛార్జీలు చెల్లించవలసి ఉండును.

ఎటువంటి గుంపులు ఇందుకు అర్హులు ?

మీ గుంపులో కనీసం 15 మంది నభ్యులైనా ఉండాలి. మీరంతా కనీసం 5 మాసాల పాటైనా ఒకే స్కూలు/కాలేజీ, ఇన్ స్టిట్యూట్, పర్మిట్, క్లబ్, సొసైటీ, కార్పొరేషన్, ఆఫీసు షప్ లేక సమాఖ్యకు చెందినవారై ఉండాలి.

ఎటువంటి ప్రయోజనానికి ?

ఒక కాన్ఫరెన్స్ లేక కన్వెన్షన్ కు హజరవ్వటానికి గాని లేక కులాసా కోసం గాని మీరు ప్రయాణం చెయ్యదలచిన సైతం మీకా తగ్గింపు సదుపాయం లభించగలదు. ఎయిర్-ఇండియా మీ గుంపులో భాగముగా మీ భార్య/భర్త మరియు పిల్లలను గూడా చేర్చటానికి అంగీకరించగలదు. నిజంగా మీరు ఎంతో డబ్బు—కొన్ని సెక్షన్లలో ఒక్కొక్క ఛార్జీ మీద రు 2.00 లు పైగా—ఆదా చేసుకోగలుగుతారు.

మీ స్థానిక ఎయిర్-ఇండియా ఆఫీసు లేక మీ ట్రావెల్ ఏజెంటును పూర్తి వివరాలకై సంప్రదించండి కలిసి ప్రయాణం చేయటం ఎంతో లాభదాయకమని మీరు తెలుసుకోగలుగుతారు.

ఎయిర్-ఇండియా
మిమ్మల్ని ప్రేమించే ఎయిర్ లైన్

గేయాల రచయితలకి

మనవి

అంధనల్లి తవారెడ్డికి గేయాల
వంశీవారు పీఠయినంతవరకూ 15
పంక్తులు మించనివి వంపగోరుతాము.

— సంపాదకుడు.

రేడియో మెకానిజం

తెలుగు చదువగుల ప్రతి ఒక్కరూ ఇంటి
వద్దే వాల్వ్ మరీయు బ్రాన్లిష్టర్ రేడి
యోల మెకానిజం సులభముగా నేర్చుకునే
విధముగా రూపొందించిన తెలుగు పుస్తక
ములు, ఇంకను ఇలు సాంస్కరణలతో
ద్వితీయ ముద్రణలుగా వెలువడ్డాయి.
వెలయ. 23/- ఇట్టే పుస్తకములు పొందీ,
ఇంగ్లీషులో రు. 20/-

సుబాష్ రేడియో షాన్,
నకిరేకల్, నల్లగొండజిల్లా (A. P.)

మడమ
పగుళ్ళు?

లిచెన్సా

వాడండి

DZ1613ATG

తిరుపతి ప్రయాణం

బొమ్మను చూచి చిరిగివున్న తన చొక్కాను
నర్దుకొని సగం విరిగిన దువ్వైన ముక్కను
జేబులోంచి తీసి తల దువ్వకొన్నాడు.
మరలా ఆ బొమ్మనే చూస్తూ వుండి
పోయాడు.

అదంతా తడేకంగా చూచి మనసులోనే
నవ్వుకొన్నాడు ధర్మారావు. తనూ ఒక్క
సారి తల్లను ఎడమచేత్తో తగిలి తగలనట్లు
సర్దుకొని కోటుజేబులో వున్న ఇండియన్
పక్స్ వెస్ బయటికితీసి దాన్ని చదవడంలో
నిమగ్నుడయ్యాడు.

ధర్మారావు పేరుకే ధర్మారావు. ధర్మ
మంటే అర్థం తెలియదు. పైసా దొరికితే పది
ముళ్ళ పేస్తాడు. ఒకర్నిగూర్చి బాధపడ్డూ
తను బాగా బతికితే చాలు.

కొడుక్కి డిగ్రీ పూర్తి అవుతూ నే
పైసా ఎంతవరకుండ ప్రెమియండ్స్ గాం
దొరికి పదివేల రూపాయల కట్టుం తో
పథుల ఇంటికి పై శ్రీ వెంకటేశ్వర
స్వామివారికి తిరుమలకొచ్చి కానుగా
(అయిన దుప్పటిలో ఎంచ) ఇరవయ్యో,
మువ్వయో ముప్పైతొం తలవెంట్టుకల
విస్తానని ఎప్పుడో ఒప్పుకొన్నాడు.

ఆ వెంకటేశ్వరస్వామి దయరలే కొడుకు
డిగ్రీ పుచ్చుకొన్నాడు. మూనెబుల్లి తిరక్క
ముందే పైసా అంచం లేకుండా ఓర్వీ
రెకమండేషన్ తో ప్రెమియండ్స్ గాం తో
చేరాడు.

పదివేలరూపాయల కట్టుంకోసం కొడుక్కి
పెళ్ళిచేయడంబొమ్మ ధర్మారావు బిరకాయ
పీచులా అబ్బకపోయిన బంధుత్వంలో
బోలెడమ్మా బస్తా బయటి అమ్మాయిని
వెతకాల్సి వచ్చింది. వెతకాడు.

ఆఖరికి స్కూల్ ఫెరల్ పూర్తి
చేసిన బిరుకంకరంగారి ఏకైక పుత్రుకను
తనింటి కోడలుగా చేసుకోదలంబొమ్మ అను
కొన్న పదివేలరూపాయల కట్టుంలొంచి
అయిదువేలు అడ్వాన్సు తీసుకొన్నాడు.

అయితే కూతురు పాంథికిమాత్రం
కట్టుమంటే వందల కరణం కోడండ
రామయ్యగారికో విద్యుమంది మాస్టరు
డిగ్రీ ప్యాస్సైన అయిన కొడుక్కి కట్టు
బెట్ట చేతులు కడుక్కొన్నాడు నిశ్చింతగా.
మాటవరుసకు యెవరైనా 'ధర్మారావు

గారూ! మీ పాఠ్యాలకి యెంతకట్టుబడి
పెళ్ళి జరిపించారో' నడిగితే 'కరణం కోడండ
రామయ్యగారికి కట్టుమంటే గిట్టదయ్యా!
నా తృప్తికోసం ఓ అయిదువేలు యివ్వబోతే
వద్దన్నాడు' అని చెప్పి దానివెంటనే 'అదిగో
మాడండి! నా కొడుక్కికూడా నేను కట్టు
మడుగి దలచుకోలేదు. అయితే వాన్ని
అర్థం రూపాయలే పోసి డిగ్రీ పూర్తి
చేయించినందుగ్గాను ఏదో కొద్దిగా పదివేల
రూపాయలు కట్టుం డిమాండ్ చేస్తున్నాను'
అని చెప్పిపోనీ వచ్చేవాడు.

అనుకోవు ఆ రెండు జయ్యవడంగా
జరుగుతున్నాయ్. కనుక ముహూర్తం
పెట్టుకోకమునునే తన మొక్కుబడి
ప్రకారం తప్పక తిరుపతికి ప్రయాణం
కావల్సి వచ్చింది ధర్మారావు.

ఇంటివద్ద బయలుదేరేప్పుడు కొడుకు
తన పేర వందరూపాయలు బాండ్ తో
వేయమని చేతికిచ్చాడు. ఆ గబ్బు నలాగే
ఎయిర్ బాగ్ లో గుంజేసుకొని 'మొత్తానికి
వెంట్టుక తొప్పుకొన్నారా'ని చెప్పి నవ్వే
శాడు. పుత్రతృప్తి అలాగే చూచి పూరు
కొన్నాడు.

'ఏమండీ! మన పాఠ్యాలకి మగిడిల్లా
డయితే అర్థమ్మాలు వందరూపాయల బాండ్ తో
వేస్తానని శ్రీ తిరుమలస్వామికి ఒప్పు
కొన్నాను. పిలిచి కూడా తీసుకోందా'ని
చేతికిచ్చిన అర్థమ్మాలు వందరూపాయల
ఎయిర్ బాగ్ లో వుంచేసుకొంటూ
'ఏమే! వాళ్ళకు కొడుకు వుడితే ఎవరేం
యిక్కడ ఒరిగోరులే. ఆ మొక్కుబడితో
అబ్బడికి జాబు వ్రాసి తెప్పించుకొని ఆ
తిరుమలస్వామికి వెల్లించుకో' అని చెప్పి
చక్కా బయలుదేరాడు 'ఈ గబ్బు మొత్తా
వికో లేగదూడను కొమ్మక్కవచ్చులే' అను
కొంటూ. సతీమణి ముఖం తెల్లబోయింది.

అదంతా ఒక్కసారి తలచుకొని మెల్లగా
నవ్వుకొన్నాడు. అప్పటికే పదిసార్లు ఎయిర్
బాగ్ తెరచి గబ్బుని చూచుకొన్న ధర్మ
రావు వదలకొండోసారి కూడా చూచుకొన్నాడు.
అదంతా గళ్ళచొక్కావారు గమనిస్తూనే
వున్నాడు.

రైలాగింది—

'ఇదేస్వేషం' అడిగాడు గళ్ళచొక్కా
వాడు అబ్బుణ్ణి.

— 'అరక్కోణం' అనయత్నంగా జవా

తెచ్చాడు అల్లుడికన్నా ముందు ధర్మారావు. 'ఏన్నా అడిగింది' అన్నట్లు పులిమి చూశాడు గళ్ళచోక్కావాడు.

'క్షమించు బాబూ! చెప్పింది నాదే తప్పు' అన్నట్లు భయపడి తల తిప్పుకొని, 'ఏమిటి వెధవ నెత్తి విషయానికిలా భయపడన మందోలాడు' మనసులోనే గొణుక్కొన్నాడు ధర్మారావు.

గళ్ళచోక్కావాడు దిగి కాఫీకార్ వద్ద కెళ్ళి నిలబడ్డాడు. అంతకుముందే ముసలాడు బండి దిగి వెళ్ళిపోయాడు.

'ఇక్కడెంతపేసాగుతుందంటే బండి?' అల్లుడి ప్రశ్న.

'పావుగంటాగుతుంది. ఇప్పటికే ఒకటింటావుంటుంటే బండి వెళ్ళింది. కనీసం ఇక్కణ్ణుంచి వినిమిదింటావున్నా నా బయలుదేరికావాలి. అలాంటా నేను తిరుపతికి చేరేవరకు తిరుపతిగా మధ్యరాజ్యంలా వుంది' వాని చూచి చెప్పాడు ధర్మారావు.

'పాదూ! మీ అమ్మ టిఫిన్లో పూసే బండిందన్నావే' భార్యతో అన్నాడు అల్లుడు.

'అవునండీ' కూతురు టిఫిన్ బయటికి తీసింది. అరిటాకుతో రెండుంచి భర్త కిచ్చింది. తనూ రెండు తీసుకొంది. తింటున్నారు--

ధర్మారావుదగ్గర డబ్బుంది. బయటి కెళ్ళి యెన్నెనా కొని తినితినకొన్నాడు. మనసు రాలేదు. డబ్బు పోతుందనే చింత. కూతురెలాగైనా రెండు పూసే యిస్తుందనుకొన్నాడు. పాల్గొన్నరా తింటుంది మానగా ఒక్కసారి గుటుక మ్రుంగడు అది గమనించింది కూతురు.

'క్షమించండి బాబూ! మీ సంగతే మరచిపోయాం. ఇనిగో ఈ రెండు పూసే తీసుకొండి' అప్పటికింది.

'వద్దమ్మా. వద్దు' మనసులో తీసుకొనాలనే లెక్కేక్కేమీ. అంతే డిగ్గిటి ఒకటి అడ్డుపడింది.

'ఎక్కడను తీసుకొంటే' అల్లుడు తీసి చేతిచ్చాడు.

ధర్మారావు వచ్చి డబ్బుతోటలో నుంచుకొని కుడిచేత్తో పూసే ఒక్క విరిచి పోడిలో వేసుకున్నాడు.

'పాదూ! ఆ మరచిపోయి యివ్వు. నీళ్ళు తానా.' అల్లుడు చెంబు తీసుకొని కొళాంబునది

తెచ్చాడు. కాఫీకార్ వద్ద గళ్ళచోక్కావాడు కాఫీతాగడతా వుంది. యిప్పుడు పిగరెట్టు పీల్చేస్తున్నాడు.

'అమ్మా! నీచేరు పార్వతి' అప్పాయింగా అడిగాడు అప్పడే రెండు పూసేలు తిని అరిటాకుతో చేతిని తుడుచుకొంటూ ధర్మారావు.

'అవును బాబూ! నా చేరు పార్వతి. మావారు 'పాదూ' అంటారు.' భారీటిపిన్ని ప్రక్కనుంచింది.

'నా కూతురిపేరు కూడా పార్వతి' నమ్మా. పోలికలు వేరైనా అవునా నా కూతురి గుణగణితే నీలో అతికాయంటే నమ్ము.'

కూతురు నవ్వుకొంది. మరచెంబుతో నీళ్ళు తీసుకొని లోపలికొచ్చాడల్లుడు. నీళ్ళు తాగారు ముగ్గురూ.

'పార్వతమ్మా! ఈ కాఫీ తీసుకో' ప్లాస్టులోంచి ప్లాస్టిక్ గ్లాసులో పోసి చేతి కిచ్చబోయాడు ధర్మారావు.

'ఏమిటి బాబూ! మీరు' కూతురి పెనాల మీద నవ్వు తొంగి చూసింది.

'ధర్మారావు తీసుకో. పెద్దవారు ఇచ్చే వ్వుడు వద్దనకు' అల్లుడన్నాడు గ్లాసు తీసు

కొంటూ.

గట్టిగా ఎద్దంటే సరిపెట్టుకోవాల్సి కొన్నాడు ధర్మారావు. పిలువడలేదు. గ్లాసు మూడుసార్లు కాఫీతో నిండింది. మెడలో ప్లాస్టు ఫాటీ అయింది.

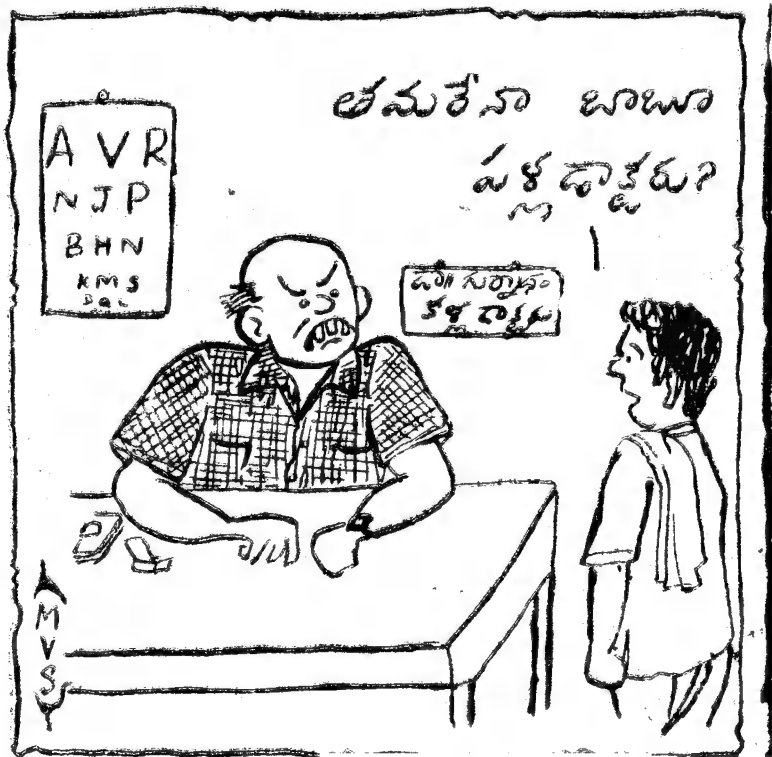
గార్లు విజిల్ యిచ్చాడు. రైలు కూడే సింది. పట్టాలుమీదున్న చాకాల బ్రేకులు సళ్ళు వదిలాయి. గళ్ళచోక్కావాడు యెక్కి కూర్చోన్నాడు.

రైలు వేగం వుంజుకొంది. స్పేషల్ వేసక్కిళ్ళివోతున్నాయ్.

'అల్లుడూ! ఏమిటి బండిలో రైల్లు సరిగా వెలగడం లేదు.' కళ్ళు మూసుక పోతున్నాయ్ ధర్మారావుకి.

'అవునండీ. రైలుమా ఏకే అయి వుంటుంది' పైకొక్కసారి చూచి సర్దుకొని కూర్చోన్నాడు అల్లుడు ఆవులిమ్మా. కూతురెప్పుడో నిద్రపోయింది.

'బ్లాగత్ బాబూ! ఆదమరచి నిద్ర పోకండి. మీకు బెడ్డింగు, మ్యాట్ కేసు వగైరాలు చాలా వున్నాయ్. నాకేం బయం లేదనుకో! అయినా నా దగ్గర ఈ ఒక్క ఎయిర్ బాగ్. ప్లాస్టు తప్ప ఏముందిలే!' ఎయిర్ బాగ్ ని ఒక్కసారి చూచుకొని

గల్పచక్రవాణ్ణి చూశాడు. గల్పచక్రవాణ్ణి వాడు నిద్రపోతున్నట్లా వుంది కళ్ళు మూసుకొని వున్నాడు—ధర్మారావు కళ్ళు మూసుకొన్నాడు.

రైలాగిరి—

అందరూ దిగి వెళ్ళిపోతున్నారు. ఎవరో తట్టి లేపినట్లు దిగ్గున లేచి కళ్ళు నులుపుకొన్నాడు ధర్మారావు.

'పార్శ్వమా' చూశాడు. ఎవరూ లేరు తను తప్ప.

'ఇదే పూరు' కిటికీలోంచి బయటికి చూశాడు. అది తిరుపతిలా వుంది ప్లాట్ ఫారం మీదున్నవారు తొంబది శాతం గుండ్లు చేయించుకొనున్నారు. కొందరు నిద్రపోతున్నారు. కొందరు కూర్చోని కునికి పాట్లు వడతూన్నారు. ఏదో బండికోసం విరీషిస్తున్నారు మరి కొందరని వాళ్ళ చూపులు తెలుపుతున్నాయే ధర్మారావుకి. తిరిగి వెక్కిరిచు చూశాడు. గుండె దుల్బు

తిరుపతి ప్రయాణం

మంది. మెడతో ప్లాస్టు ఒక్కసారి అటూ—అటూ అడింది. క్రింద చూశాడు. ఎయిర్ బాగ్ టేప్ తెగి ముందు పడుంది. తెరచి చూశాడు. అందులో ఓ కాగితం మడతపెట్టుంది. గుండెగింత వస్తేంది ధర్మారావుకి. కాగితాన్ని విప్పి చూశాడు. మడతలో పది రూపాయల నోటు ఒక టుంది. గుండె నేగంగా కొట్టుకొంది—

ధర్మారావుగార్ని !

శ్చమించండి. పదిసార్లు కుప్పెగా ఎయిర్ బాగ్ ని చూచుకొని తోటి ప్రయాణికులకు జాగ్రత్తలు చెప్పినప్పుడే ఈ ఎయిర్ బాగ్ లో ఖచ్చితంగా డబ్బులుంటుందని గుర్తించాను. మనలో ప్రయాణించేసిన ఆ జంట తిరుపతికి ముందు స్టేషన్ లోనే దిగి వెళ్ళి పోతూ చెప్పి వెళ్ళాలని కాబోలు మిమ్మల్ని

తట్టి తెవారు. మీరు గాఢనిద్రలో వుండడంతో లేవలేకపోయాను. వాళ్ళు వెళ్ళి పోయారు.

ధర్మారావుగారూ! ఈ సమయం చూచుకొని మీ దగ్గర ఈ డబ్బు దొంగిలించి నందుకు...కాదు... తీసుకొన్నందుకు నన్ను శ్చమించండి. నేనూ శ్రీ వేంకటేశ్వర స్వామిలవారికి నూటపదహార్లు మొక్కుబడి ఒప్పకొన్నాను. కాని ఆ రోజు కలసిరానందుకు దుఃఖించి చివరికి కేవలం ఆ వేంకటేశ్వరస్వామి దర్శన నిమిత్తమే తిరుపతికి బయలుదేరాను. అయితే నా అదృష్టం పండడంతో మీ దురదృష్టవశాత్తు మీ ద్వారా నా కొరత తీరింది. మీరు తిర్చి నందుకు సంతోషిస్తున్నాను. ఇదిగో... ఈ మడిచి వుంచిన జాబులోని పది రూపాయలు మీ తిరుగు ప్రయాణానికి.

ధర్మారావుగారూ! నేను తిరుమలస్వామికి మొక్కుబడి వున్నాను. మీరూ ఆ స్వామిలవారికే మొక్కుబడి వున్నారు. అంత కని మనిద్దరిలో ఎవరు మొక్కుబడి చెల్లిందినా అదా శ్రీనివాసుడికే చెల్లా తుంది. మరెవరూ కోకండి. వీరైతే ఈ డబ్బు యింకో సంవత్సరానికైనా మీ ఆద్రస్తుకు మనియార్దరు చేస్తాను. నా ఆద్రస్తు కూడా మీ కప్పుడే రాస్తాను. మీ ఆద్రస్తు నాకెలా తెలిసిందంటారా... ఇదిగో...మీ ఎయిర్ బాగ్ మీద వుందిగా! నన్ను మరొకరి శ్చమించండి.

నెలపు,

ఇల్లు,

శ్రీ తిరుమలస్వామి భక్తుడు,

జాబంతా వదులుకొన్నాడు. తనొకటి తిరిస్తే దైవమొకటి తలనించుకొన్నాడు. 'లేగడూడను కొనవలసిన డబ్బు గల్పచక్రవాణ్ణి వాడు...' నునసులోనే గొణుక్కున్నాడు. దుఃఖంతో విస్తుపోతూ తిరుగు టిక్కెట్టు కొనుక్కొని రైల్వేకి కూర్చోన్నాడు'ధర్మారావు.

అంతేతం : నన్నూ ఓ రచయితగా మార్చినా నా మిత్రుడు గుడిమెట్లు చెప్పిచ్చాడు. — రచయిత

ప్రశంసలు, పొందగల
చిరునవ్వు కోసం.

సింగరము దిండించే, చిరునవ్వు ఒలికించి మెరిసేవరికీ ప్రమేస
తంతాలు పొందగలిగిన ప్రశంసనమరేది పొందలేను.

ఆర్యన్ టూత్ బ్రష్

ఎప్పుడూ వాడితే, మీరు మీ దంతాలను
నిల్లవృద్ధా, పరిశుభ్రంగా,
మెరుస్తూ ఉంచుకోగలరు. దాని
ప్రత్యాతిగల బొటన ప్రేలి
గ్రీవ్ గల హేండిల్,
వింఖర్ గ్రీప్ మరియు
బ్రష్ హెడ్ దంత
శ్చయాన్ని అరికట్టుట
కోసం ప్రత్యేకంగా,
రూపొందించబడినది.

11 వివిధ రకాల
బెక్యురితో కొనుక్కువ.

అయినాములు, లభ్యమే.

ప్ర: 'మీ ఆధ్యక్షులు' ఎవరు?

జ: నా 'తలిదండ్రులు'

క. రూప, కొత్తపూర్తి.

ప్ర: మీ చిత్రానికి 'ఫిలిం ఫేర్' పురస్కారం ఉన్నప్పుడు మీ అనుభూతి?

జ: 'సెంట్రల్' విద్యార్థి కూడ యిస్తే ఎంత బాగుండును అనుకున్నాను.

అజిత్ కుమార్, ఓమకరం.

ప్ర: మీరు ఎంతో స్వభావికంగా ఎంతో సహజంగా నటిస్తున్నా మీరు ఎంత ప్రభుత్వం ఏ బిరుదుగా యివ్వలేదు, కారణం?

జ: దానికి వయసు కావాలి!

బామిన్ బిన్ మహమ్మద్, బనగానపల్లె.

ప్ర: మీరు భూత పితాచాలను నమ్ముతారా?

జ: ఆ రెంటికీ నేనంటే చచ్చేంత బలం.

రామకృష్ణ, రెడ్డి, సోమరూ.

ప్ర: మీ అవివాహ సంఘం పెట్టానని మీరు తెల్సి రెండుమాసాలైనది. నాలుగు ఉత్తరాలు వ్రాశాను. ఉలికికా పలికిరేం మరేమిటి?

జ: ఉలికికా కానీ, పరికరానికి కొంత వ్యతిరేకంగాలి తప్పుకూ! విజయకుమార్, అలమరూ.

ప్ర: 'మానవుడు - దానవుడు' ద్వితీయ యాత్రతో మీకు తిరుగులేదని భారా బజాయించారు...

జ: చేస్తున్నంతవరకే నా సంతోషమేది. నా అదృష్టం కొద్దీ యిప్పుడు మీ మతులు సాగొట్టి చిత్రాన్ని విజయవంతం చేసింది.

సభాపతిరాజు, విలూరు.

ప్ర: ఒక సినిమా సూపర్ థియేటరు ప్రదర్శన పంపాడు. కానీ మీరు సమాధానం ఇవ్వలేదు?

జ: స్వలాభావం వలన చాలాంది సోదర సోదరీమణులకు యివ్వలేక పోయాం. క్షమించండి!

తెలుగు భావనలు

క. యస్. మహాదేవ్, కాకినాడ.

ప్ర: మీరు ఎంత వరకూ చదువుకున్నారు?

జ: నీరా చదువుతూ సినీమాల్లోకి గూడా.

క. సుబ్రహ్మణ్య, మచిలీపట్నం.

ప్ర: 'బాటసారి', 'తైలా-మజ్నూ', 'దేవదాసు' చిత్రాలు తిరిగి నిర్మిస్తే మీరు తప్ప యింకెవరూ న్యాయం చేయలేరని మా నమ్మకం!

జ: మీ నమ్మకాన్ని వమ్మ చేయనని నాని చేయకుంటున్నాను.

అక్కి, విజయలక్ష్మి, పెద్దరాజుపేట.

ప్ర: నటి ప్రేక్షకులు కేవలం నటుడి పాత్రులారేనీబట్టి చిత్రాలను విజయవంతం చేస్తున్నారు, మీ అభిప్రాయం?

జ: పెద్దనాటలి చిత్రా కూడా విజయవంతం అని ఎప్పుడూ ఉన్నాయి.

క. రి. మీ అభిప్రాయం?

సుగుణకుమారి, గుడివాడ.

ప్ర: నటి యువతరనికి మీరేమేనలా?

జ: వచ్చినవి గుర్తుంచుకొని వచ్చు దగ్గర పెట్టుకుంటే ఎప్పుటికైనా పైకి రాకపోతామా అని!

వి. రామారావు, బోగోపేట.

ప్ర: నాటి 'మక్తల్' నుండి నటి 'మానవుడు - దానవుడు' వరకు మీకు సాధించిన దేమిటి?

జ: వికాశ స్వరూపంలో వదిలిపెన్నుకున్నాం!

ప్రభాకర్, కర్నూలు.

ప్ర: మీకు కులాభిమానమున్నదా?

జ: మేము కర్మకారమే అయినా రాకు అన్నచిత్రం ముప్పైముఖ్య గ్రాహకులు!

గోపాలకృష్ణ, గుంటూరు.

ప్ర: అభినవ రాముడిగా అఖండ విజయం సాధించి, పది కేంద్రాలలో సంపూర్ణ రామాయణం శతదినోత్సవం సందర్భంగా సాల్సన్న మీరు నా హోదా బిరుదవముఖ!

జ: నా కృతజ్ఞతాభివందనములు స్వీకరించండి!

యస్. భూపతి, చెనాటి.

ప్ర: మీరు అంతబాగా నటిస్తున్నా ప్రజల మెప్పుకా, ధర్మార్థకా?

జ: రెండింటికీ!

సుభాష్, పెద్దరాజుపేట.

ప్ర: ఇంత మంచింటు అనిపించుకున్న తర్వాతకూడా, మీరు చిత్ర నిర్మాతానికి ఉన్న కమించడం లేదు, కారణం?

జ: చిత్ర నిర్మాణం చాలా కష్టమైనది... దర్శకులైన సహచరులు ఆవారం. వాళ్ళు చాకు లేరు.

పుష్పలక్ష్మి, అంబూర్.

ప్ర: మీ చిత్రాలుకూడా సెంట్రల్ బాడ్ లోనే నిర్మిస్తే?

జ: మరి యిక్కడ కొంచెం గోడూ... అన్నీ వదులుకుని మీ తాను తక్కువగా!

సాధ్యవారాయణరావు, నేపేటి.

ప్ర: ఈ రుద్రకృష్ణ 'హాస్యాత్' మాది మీ పేర మీదనే చేశావ్ కొన్నాడు. పక్కా మీకా, నాకా?

జ: నా దృష్టిలో, వచ్చినంతో తిరుకెళ్ళి రేవేన్ పోస్టుక తాగితే చెయకండి.

నాగభూషణం !

ప్రీ వేషం !

ప్రసిద్ధ నటుడు నాగభూషణం వెయ్యివేషంలోడు వేసిన ప్రతి వేషంలో తన ప్రత్యేకతను చూపించారు అందుకే ప్రజల అభిమాన నటులయ్యారు ఇటీవల విడుదలయిన 'కోడిలు ఎల్ల' కూడా నాగభూషణం వల్ల విజయవంతమైంది ఈ ఆర్స్ పేరిట నాగభూషణం

స్వామీ

నమస్కరిస్తున్న 'వజ్రానాయకుడు' చిత్రంలో ఆయన స్త్రీ పాత్రను ధరించారు కనిపించేది ఒక్క క్షణమే అయినా, ఆక్షణంలో ప్రేక్షకులను ఆకర్షించే విధంగా నటించారు

'మేనికోడిలు లో' నటుడు

బ్రెటిన్ సినిమాజ్యోవాదుల పాత్రలు అణచడానికి విప్లవం తేవడిసిన ఒక వ్యక్తి స్వభావంకోసం వారికి గులాముగా మారి 'వజ్రం డబ్బును దోచుకున్న విచిత్ర పరిణామపాత్ర' 'వజ్రానాయకుడు' చిత్రం

'వజ్రానాయకుడు' చిత్రానికి వార్షిక ముంత మాటలను, వి ఎస్ ఆర్ స్వామి ఛాయాను, మహదేవర్ నంగీతాన్ని రత్నం కూర్చున్న నిర్వహించారు ప్రధాన పాత్రలను జగ్గయ్య, జానకి, రాజబాబు, రమా ప్రభ, పెరుమాళ్లు, చంద్రమోహన్, జయ హాసించారు

పై చిత్రంలో కృష్ణకు కార్మిక నాయకుడి పాత్ర లభించింది పాత చా చివ్వుది కాలి కుట్ర మెచ్చదగినదిగా వుంది

ఈ చిత్రం ఆగస్టు 4 న నరయగ ద్వారా ఆంధ్రప్రదేశ్ లో విడుదలవుతుంది,

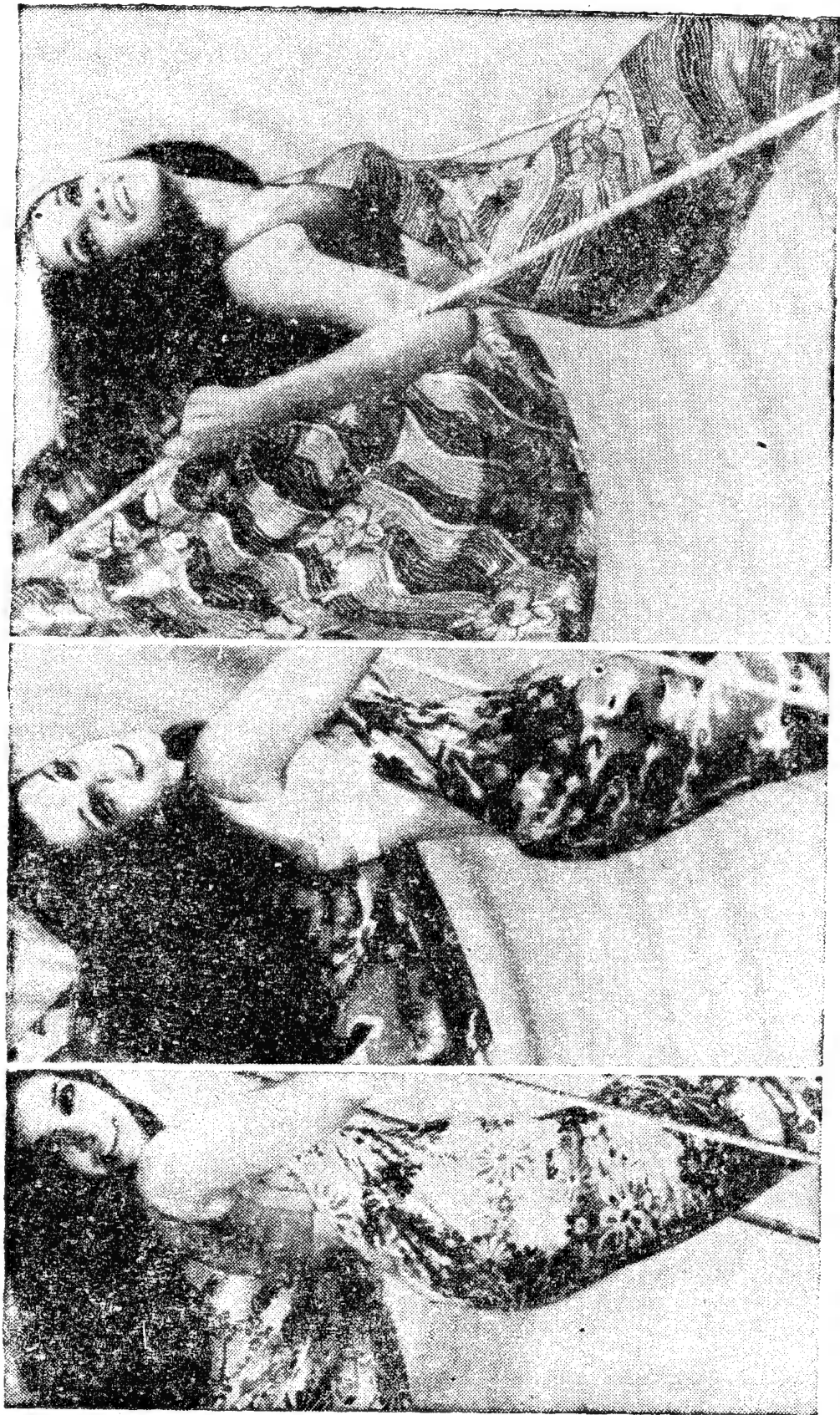
రికార్డ్ బ్రేక్ !

ఉత్తరీ 'మానవుడు - దానవద' మూల్యము మాత్రం, యదినరకం ను పు-తెలుపు చిత్రాల నూతనము అధిగమించే టటు, కమిషన్లుండి రెండు వారాలకి 11 అక్షరాలు కలెక్ట్ చేసింది ఈచిత్రానిం రయిన పాత చిత్రం యిప్పటివరకు వదలేదు ఆంధ్రప్రదేశ్ లో ప్రదర్శింపబడు తున్న చిత్రాలన్నింటికన్నా, దీనికి ఎక్కువ జరం వస్తున్నారు

కోడిబాబు రెరపై జగ్గ స్వాత్రో క పించివచ్చి, సాక్షకుల కరతాళ ధ్వనలును శివాదీ దారివాద రాయ్ అంటున్నారు

ఈ నిమిషంకముందు ఆర్ ఆర్ టుంటురు విడిచివేయడం యీ చిత్రం రాళ్ళుడు రెండోడో శర దివోత్సవం చేరుకోవడం తద్యం లని ప్రాచుర్యం లోగదు - రోప్ - కారవల జంటను నిజయంతతమైన ఒంటగా పేర్కొనాను

ఉత్తర భావాలను యువ నిర్మాత విచ్చరణికి లా చిత్రం అన్ని టుంటు వారి ప్రశంసలందుకునే భ్యాన్ని కలిగి, రుంది యువతరంలో తనొక ప్రత్యేక స్వందని దర్శకుగు చంద్రశేఖరరాజ్ మరొక సారి నిరూపించారు

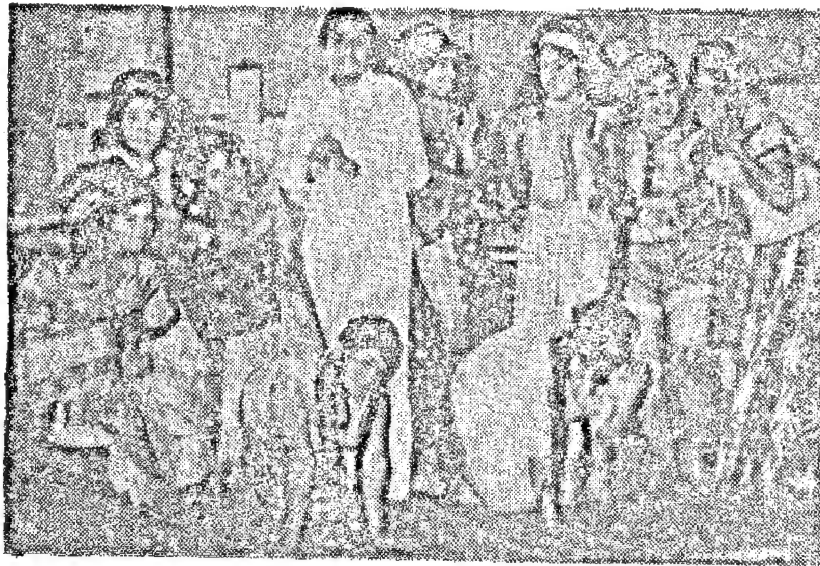

గాలిలో ఊరిగుతున్నా ఆదృశమైన ఆకర్షణ ఎలా!

క్రిందకు మీదకు ఊగుతున్నా గాలి ఆడే, సులభముగా కట్టుకోగలిగే వివిధ రకముల. మడతలు పడని 100% 'జైక్స్' వీరలలో మీరు సొగసుగా కనపడతారు. ఇరవరలాడే 'లేరీస్' టోంబే ట్రైయింగ్ వారి ప్రత్యేకమైన 100% ముడతలు పడని మూలు వీర. కట్టుకొందుకు చక్కగా ఉంటుంది. ముద్దుపడేనే 2001 'స్పిన్ వాయిల్స్'. చల్లని, క్రొత్త. రకముల వాయిల్స్. చీరిం నాణ్యత విరిగిన వారు విరి కోరి ఎంబ్రాయిడ్ వీరలు.

బోంబే డ్రైయింగ్

మోడిలే మీ రెవ్వరూ పనికిరాని థింగ్ మును ప్రసాదించాలదు.

జిరికి పువారి లో ఒక దృశ్యం

హిందీలో వస్తుంది

మానవుడు - దానెడను చిత్రాన్ని హిందీలో నిర్మించాలని చాళాశుంది పెద్ద ఎత్తున అభిమానించి ఎరు ర్మించి చివరకు కోకవర్షం పరి పుండి వివరికి వందో అధ్యక్షం!

దున్నేవానిదే భూమి

ఒక సామాన్య రైతు తన శ్రమశక్తిగా వల్లె పగచులుగా వచ్చితి ని సరోజాదేవి భూభాత తన గ్రన పైరు పంటను విజయనరేఖ, యంకా గీతాంశి సోకో

సి ని మా

చూచి, తో విధంగా మురిసేలాడో దుర దృష్ట సకాత ఆటాగులో పండివంట తన చెదికి దిక్కునందు యెలా నిలవడాడో యీ చిత్రంలో ఎక్కువ వల్లెటూరి ప్రభు వాతావరణంలో లతి సమాజంగా చిత్రీ కరించారు

రైతగా వచ్చితి శిశుగజేకో రైతగా వచ్చితి శిశుగజేకో రైతగా వచ్చితి శిశుగజేకో రైతగా వచ్చితి శిశుగజేకో

జయశంకర్, నందియార్ తదితరులు పండిచిన యీ చిత్రంలో వల్లెటూరిలో తరుచు జరిగే బండ్లవందలు, క్షరసములు గండుగ వేడుకలు యెంతో అకర్షణీయంగా పాించారు.

కళా వాచస్పతి శ్రీ జగ్గయ్య అపురూపం కన్యరం యీ చిత్రానికి ఒక అకరణం చేసిన ఆరుద్ర.

అగష్టులో విడుదలకు సిద్ధమయ్యే యీ చిత్రానికి నిర్మాత శ్రీ కుల ఆమోక్షరదాస్.

సంక్రాంతికి దేవుడమ్మ

సంచలన నటుడు చలంకి ప్రతి ఏటా సంక్రాంతికి తమ చిత్రాన్ని విడుదల చేయడం అలవాటు. తమ చిత్రాన్ని దుక్కుపాట మధునూదనవాపు గారే ప్రారంభించాలి అంటారు, చలం కాళణం ఆయన హస్తేవాని బాగా అచ్చి వచ్చింది

శ్రీ రమణ చిత్ర ఇంటర్నేషనల్ ఎర్ని స్టు దేవుడమ్మ ను జనవరి 6 క విడుదల చేయడం లెక్కపెట్టు చలం స్వారు ఈ చిత్రంలో చలం దిరిగిస్తున్న చిత్ర అపూర్వమైనది వచ్చిందని కాదు - ప్రేక్షకులచేత కంట తడిపెట్టించడం కూడా తనకు తెలుసు అని యీ హాత ద్వారా నిరూపిస్తారు అకాడి ప్రేక్షకులగా గ్లామర్ రాణి జయలలిత సటిస్తూంది చెరలగా లక్ష్మి కనిపిస్తుంది ఈచిత్రానికి కె. పండరాజు దర్శకుడు

దేవుడమ్మ అన్నమే ఆంధ్రదేశంలో వాడుకలో వస్తుందే ఈ చిత్రానికి రాజశీ రచనను సత్యం సంగీతాన్ని మధ వాయను నిర్వహిస్తున్నారు శ్రీ ఎలింగ్ విడుదల

చలం ఆర్వో!

సాంధ్య చలం స్థాపించిన వరొక సంస్థయి సంవత్సరానికి తన ఆధ్వర్యంలో రెండు చిత్రాలను నిర్మించ దలచినట్లు అందకే రెండ ద్వానర్షను నెలకొల్పి టు చలం చెప్పిరు రాజశ్రీ కథను తయారు చేస్తున్నారు

భక్త పురాణంలో నాదవన

అంజలి పిక్చర్ కంపెనీ ఈస్ట్ ఇన్ కంర్లో నిర్మిస్తున్న భక్త పురాణంలో

సి ని మా డై రీ

- 1. శిశుగజేకో వారి భూ - లాలు 12 రోజులు అయింది శిశుగజేకో రోజు
- 2. త్రొక్కి ప్రాప్త్య వారి ముందు 13 రోజులు అంది శిశుగజేకో రోజు
- 3. శిశుగజేకో వారి ప్రాప్త్య వారి ముందు 4వ ఎదుగుదలగా దూ అయింది ని మధునూదన వాపు దరమడు
- 4. శిశుగజేకో పిక్చర్స్ ప్రాప్త్య 11 రోజులు పూర్తం అంది పి పల్లెటూరి దర్శకుడు
- 5. శిశుగజేకో వారి చిరికి వచ్చితి 12 రోజులు తయారైంది శిశుగజేకో రోజు
- 6. అంజలి మూవీ వారి పల్లెటూరి 6 రోజులు అంది శిశుగజేకో రోజు
- 7. శిశుగజేకో వారి శిశుగజేకో రోజు 11వ ప్రారంభం అంది ని మధునూదన వాపు దరమడు

మూడు తరహాల మహిళలు!
మూడు తరహాల జీవితాలు!
నిత్యం కనిపించే వ్యక్తులు!
మూతూ మెలిగే మనుషులు!

విలాసాలకు ఆకర్షణలకు
లాంగి పాయలా చేస్తూ
హోగించి బ్లాక్ మెయిన్
చేస్తూ వారి యువతీయువకులు
ఎలా ఎదుర్కోవాలి?

కల్పించి మోగించే
పంచుల బెదరింపులతో
బ్రతుకునకం కాకుండా
పుండాలంటే ఏం చెయ్యాలి?

జీవితాన్ని విలాసాలతో
గడిపితే లభించే ఆనందం
జీవితాన్ని అర్థం చేసుకొని
ఆలోచనలతో
మనముకు సాగితే లభించే
సంతృప్తి -

ఈరెండింటిలో
ఏది ముఖ్యం?!

రవిశంకర్ విక్టర్స్ వారి మేనల్దండలు

నిర్మాత:
వై.సునీల్ చౌదరి

దర్శకత్వం:
బి.యస్. నారాయణ

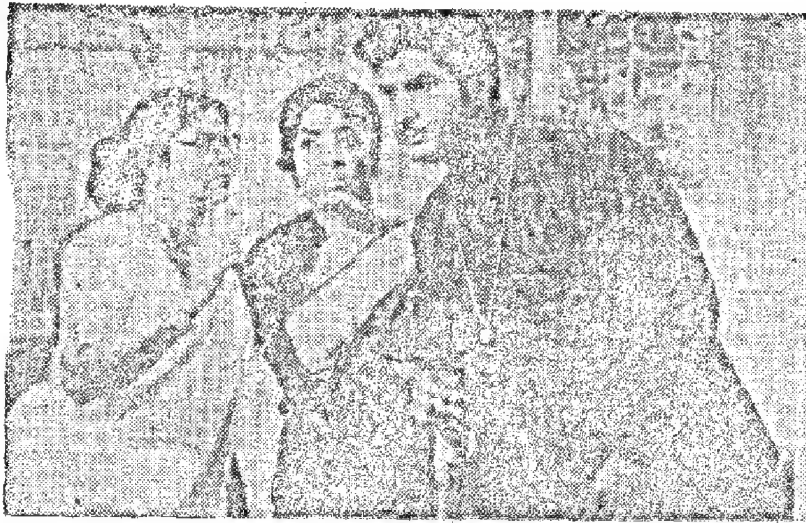
కథ: మాదిరెడ్డి సులోచన కూటలు: దాసరి నారాయణరావు
సంగీతం: ఘంటసాల కెమెరా: వి.వి. ఆర్. చౌదరి

నాట హిట్ బ్యాటర్స్: అల్లల్ ప్రభాస్ ఎంటర్ ప్రైసెస్. నవయుగ

VEEKAY

REMA RAO ARTIST

'పాపం పసివాడు'లో నూర్మకాలం, చాయా దేవి, పత్మినారాయణ.

వాగ్దేవరావు, అంజలిదేవిలో నాటకం వందల ఒకముక్క భూమికను ధరిస్తుంది. లోగడ విజయలలితను యీ పాత్రను నిర్వహించడం జరిగింది.

ఈ పాత్ర అక్కినేనికి యిష్టమైన పాత్ర. కోరి ధరిస్తున్న పాత్ర. ఇటీవలి కాలంలో లోరికిస్ వెర్మెట్ పాత్ర, చాలా కాలం తర్వాత అంజలిదేవికి భర్తగా వేదాంతిన మధుసూదనరావుకు, యిదోక

సినిమా

నటిస్తున్న పాత్ర. శివాజీతో డీకొంటున్న పాత్ర.

'భక్తతురకాం' చిత్రం చర్చకుడు వి. మధుసూదనరావుకు కూడా పెద్దమార్పు ఇంతవరకు సాంఘికాల దర్శకుడుగా వేదాంతిన మధుసూదనరావుకు, యిదోక

'ప్రజానాయకుడు'లో నాగభూషణం.

రెవ్యూ.

ఈ చిత్రానికి విటూరి రాయ్; అది చారాయణరావు వంటి పాత్ర, అక్కినేని విలాసికి, వి ఎన్ ఆర్ స్వామి చాయా గ్రహణ దర్శకునిగా పని చెయ్యడం యిదే ప్రథమం తుకారాంను కేవలం భక్తుడిగా నే గక, మానవత్వపు విలవల పరిరక్షణ కోసం సోరాడే సంస్కరణవాదిగా చూపించడమే యీ చిత్రంలోని ప్రత్యేకత, ముఖ్య ప్రాతలకు నాగభూషణం, పాక్కి రంగారావు, గుమ్మడి (గెమ్మ), శ్రీరంజని ధరిస్తున్నారు.

'దున్నేవానిదే భూమి'లో విజయనిర్మల బట్టి విడుదల.

కొత్త తరహా పాత్రలలో

హోథన్ - శారద

అందగారు, రో హామరివాడు అనేడు. దివ్యజంతువే తల్లిని, తండ్రిని సోలల్లు కోవడించేత, అమ్మమ్మకడ పెరిగారు. అందుకే అతనికి పాతకాలమే పద్ధతులే ముఖపట్టాయి. వేదాంత లేవడం, తర్జి అన్నం తినడం, అమ్మమ్మకు మోహం

యొడదం అతడ అలాల్లా అలాంటి ద. వేసలో పడిన...

ఆ అమ్మాయికూడా అంతే. రామాయణ, పాదాలు పారాయణం చేసిందేగానీ, పాపం పొలుగు యింగ్లీషు ముక్కులయినా నేర్చుకో లేదు. పెద్దలంటే గౌరవం, పాపంపట్ల భయం ఆమెకి. అలాంటి అమ్మాయి ప్రేమ పురాణం సాగిస్తే...? ఈ వింత పాత్రను పోషిస్తున్నవారు వినరో తెలుసా? 'మానవుడు—దానవుడు' నాయకీనాయకులే ఇంతకీ ఏతం పేరు ఏమిటో తెలుసా? మనుతా ప్రొడక్ట్స్ వారి 'కాలం మారింది' వ.తి. రచయిత వారిరాజా ప్రకాశం

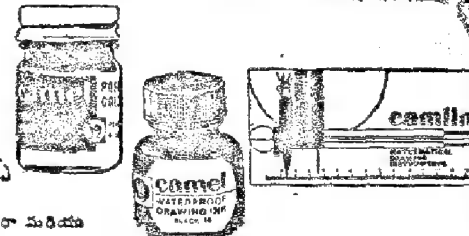

'వింతదొంగడు'లో జమున

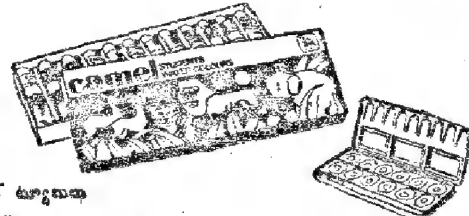
విర్మించే యీ చిత్రానికి కె. విశ్వనాథ దర్శకత్వం.

పూజ్య బాపూజీకి అంకితం చెయ్యబడే యీ చిత్రానికి బొల్లిమంత మాటలను, రాజేశ్వరరావు సంగీతాన్ని, కళాధర్ కళను. ఆశోక్ కుమార్ తాను, వత్సం కూర్చున్న నిర్వహిస్తున్నారు.

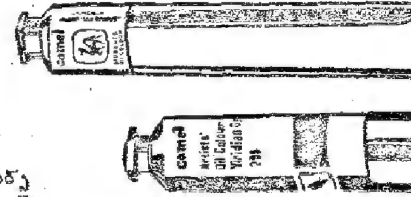
బొమ్మకెట్టి పానుమంతరావు నమర్చిన యీ చిత్రంలో గుమ్మడి, అంజలిదేవి, చంద్రబాసవ్, గీతాంజలి, మార్శకాంతం, అల్ల రామలింగయ్య, సాక్షి రంగరావు ముఖపాత్రధారులు. షేక్స్ పిడుదలు.

హాస్టల్ కలర్స్
వాటర్ ప్రూఫ్
గ్రామింగు సిరా మరియు
ఇన్ స్క్రిమెంట్ లాక్స్

వాటర్ కలర్ ప్యాకెటేజీ
మరియు కేసులు

ఆర్టిస్టు ఆయిల్ కలర్స్
విద్యార్థుల ఆయిల్ కలర్స్

మీ ఉచితం అనుంద నరకం నమోం

కెమెల్

ఆర్ట్ కలర్స్

ఉపయోగం

కెమెల్ పై. డి.
ఆర్ట్ మెటీరియల్స్ డివిజన్,
జి.వి. నగర్, బొంబాయి-40.
పి.ఎస్. కంపెనీ.

ఇల్లు-ఇల్లాలు

నందినీ ఫిరింస్వారి 'ఇల్లు-ఇల్లాలు' చిత్రం 12 కిల్లు పూర్తయింది. ఇప్పటి వరకు నాలుగు పాటలు చిత్రీకరించబడ్డాయి. కె. సుబ్బరెడ్డి సమర్పించే యా చిత్రానికి పి. చంద్రశేఖరరెడ్డి దర్శకుడు.

పై చిత్రానికి ఆరుద్ర, అప్పలాచార్య నూటలను వ్రాశారు. ముఖ్యపాత్రలను వాణిశ్రీ, కృష్ణ, గుమ్మడి, సూర్యకాంతం, రాజబాబు, రమావతి, అల్లు రామలింగయ్య, కృష్ణారాజు, శీలరాణి, ప్రభాకరరెడ్డి పోషిస్తున్నారు. చిత్రీకరణకు వాణిశ్రీ ద్వారా తాభినయం యా చిత్రంలోని ప్రత్యేకత. హాభూషణం, కాంతారావు గొప్ప పాత్రలను ధరించారు.

జూలై 18 నుండి 23 వరకు జరిగే షేడ్యూలుతో మూటింగు దాదాపు పూర్తి అయినట్లే. ఈ చిత్రానికి కె. వి. మహదేవ్ సంగీతాన్ని, సుకదేవ్ ఛాయను నిర్వహిస్తున్నారు. నిర్మాతలు: ఎస్. సుబ్బారావు, జె. వి. రామసుబ్బారావు. నిర్వహణ పి. వి. రమణయ్య.

'ఇంటికి దీపం ఇల్లాలు. ఇల్లాలు లేని యిల్లు శ్మశానం' నమానం గృహమేకదా స్వర్గ సేమ అవ్వారు పెద్దలు ఒకయంటి

సినిమా

యొక్క గౌరవ, మర్యాదలను కాపాడే శక్తి ఇల్లాలికేపుంది. చెడిపోయే భర్తను బాగు చేసే శక్తి కూడా అమెకేపుంది' ఇదీ 'ఇల్లు-ఇల్లాలు' చిత్రకథ.

లారీ డ్రైవర్ గా శోభన్

శ్రీకాంత్ అండ్ శ్రీకాంత్ ఎంటర్ ప్రైజెస్ నిర్మించే చిత్రంలో శోభన్ బాబు లారీ డ్రైవర్ గా నటిస్తున్నారు. బతా నీలు అమ్మే చనితగా కాంచన నటిస్తుంది. ఒక ముఖ్యభూమికను నాగభూషణం ధరిస్తున్నారు. ఈ చిత్రానికి కె. ఎస్. ప్రకాశ రావు దర్శకుడు.

ఇన్ స్పెక్టర్ గా కృష్ణ

శక్తి మూవీస్ వారి 'ఇన్ స్పెక్టర్ భార్య' చిత్రంలో కృష్ణ పోలీస్ యిన్ స్పెక్టర్ గా నటిస్తున్నారు. అతనికి ధర్మవత్తిగా చంద్రకళ నటిస్తుంది. ఒక ముఖ్యపాత్రను కృష్ణారాజు పోషిస్తున్నాడు. ఈ చిత్రానికి వక్తారాయణమూర్తి దర్శకుడు.

నర్సా లక్ష్మి

కృష్ణ శి పిక్చర్స్ వారి 'నర్సా కోసం'

మీకు తెలుసా

హిందీనటి ముంతాజ్ బాగా పాగలదట.

కికోర్ కుమార్ కు మూడుడు అండ్రినిమించిన గాయకుడు అయ్యేట్లు పున్నాడట.

మున్ముందు రాజేష్ ఖన్నాలో, విక్కు వగా మధుసూని చటర్జీ నటిస్తుండటం.

షర్మిలా యికపై అమితాబ్ లో ఎక్కువగా నటిస్తుండటం.

తెలుగునటి శారద పాత్రలు నచ్చక, అయిదారు హిందీ చిత్రాలను వదిలివేసిందట.

నటి లక్ష్మికి నెలకు రూ. 6000 అభిమానులకు పుత్తరాలు వ్రాయడానికి ఇళ్ళువుతుండటం.

రంగుల చిత్రంలో లక్ష్మి నర్సాగా నటిస్తోంది. అక్కినేని - వాణిశ్రీ ముఖపాత్రలను పోషిస్తున్న ఈ చిత్రానికి పి. పులయ్య దర్శకుడు.

జితేంద్ర-ముంతాజ్

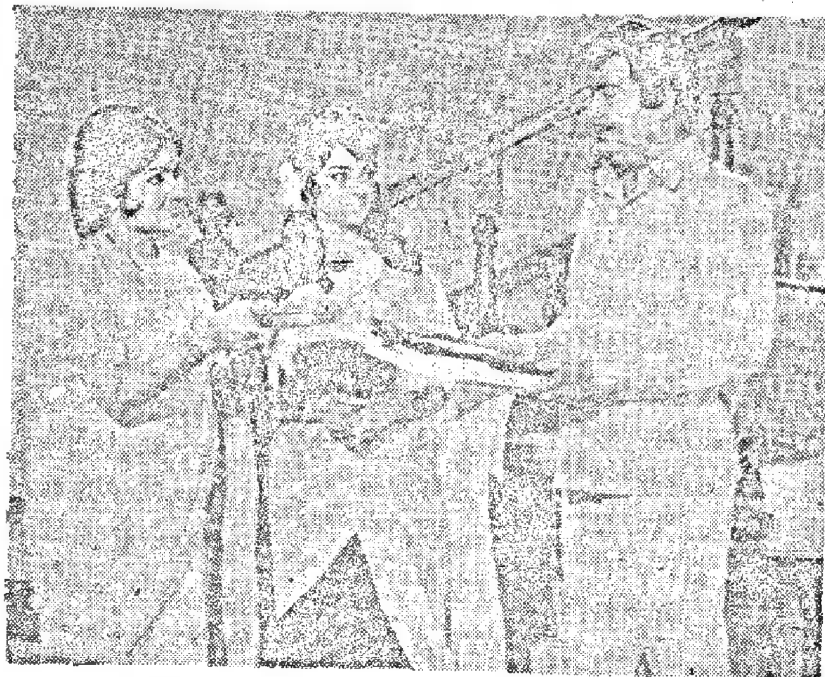
వివాహం?

హిందీనటి ముంతాజ్, హిందీనటుడు జితేంద్ర త్వరలోనే దంపతులు కాబోతున్నారు. త్వరలోనే అంటే మూడే సంవత్సరాల తర్వాత అన్నమాట. 1975 వరకు తను పెండ్లి చేసుకోబోనని ముంతాజ్ చెప్పింది. ఆ తర్వాత రిటైర్ అవుతుందేమో!

లక్షరూపాయల విమానం

శ్రీ లక్ష్మి ప్రొడక్షన్స్ వారు 'పాపం ససిరాడు' వర్గ చిత్రానికిగాను లక్ష రూపాయల్లో ఒక విమానాన్ని కొన్నారు. సన్నివేశం కోసం. ఆ విమానం కూర్చుకాలిపోయింది. వహజత్తుం కోసం లా వెయ్యూర్ని వచ్చింది అన్నారు, ఏ పూర్వచందరావు. ఈ చిత్రం తెలుగులో సరికొత్త ప్రయోగం. ఈ చిత్రానికి పి. రామ

(64వ పేజీ చూడండి)

'వడంబడి కాపురం'లో దేవిక, విజయనిర్మల, ప్రభాకరరెడ్డి.

“పెన్సిల్వేనియా” ధనధన “గ్రాండ్ వుల్ఫ్

దొంగుకు వలంబు అటగాళ్లు * * * * *

ఇంతటివిల్లక * * * * *

పెన్సిల్వేనియా అటగాళ్లు దొంగు దొంగుని కిండు అట్టల పెన్సిల్వేనియా పోవచ్చుని, 1972 న సంవత్సరపు యీ అటం నమయం. దొంగ పడుతున్న కొద్దీ వుత్తి రీత్యా యీ అట అజేవారు, తమ అటను రాబడిలో ఎలా కొలుచు కుంటున్నారో కళ్ళకు కట్టినట్టు కనిపిస్తోందని పోలీస్ సరెన్ట్ పీసర్స్ విశ్లేషణ భారీ విల్లక అధి (రామచంద్రులు).

గత సంవత్సరాలలో వుత్తి రీత్యా యీ అట అజేవారు, వారిని అదుకోడమే వుత్తిగానూ, వ్యాపారంగానూ పెట్టుకున్న సంస్థలు వారూ తమ కడలిక అట చాలా జాగ్రత్తగా చూసుకున్నారు. తద్వారా రాబడులు పెరిగాయి. అంతేగాక, యీ అట విస్తారాల్లో వారు యిదివరకప్పుడూ పొందని అధికరాష్ట్ర భారీవిత్తున సంపాదించుకున్నారు. కానీ మరీనాడు తమ స్థానాన్ని కేవలం దొంగు కోసం వదులుకుంటున్నారు.

అటగాంగ్ పెన్సిల్వేనియా పుట్టుకుంటు కొన్నాళ్ళ క్రితం యీ పెన్సిల్వేనియా అటను కేవలం వుత్తిగా పెట్టుకున్న వారు వాయిగా దొంగు చేసుకున్నారనే, మూల గిట్టుని వాళ్ళనే మాటగానూ, పుక్కిటి పురాణంగానూ వుండేది. 1950 న సంవత్సరం చివర్నుంచి 1960 న సంవత్సరం ఆరంభం— లేక మధ్యవరకూ ఏ సంవత్సరంలోనైనా సరే మనో అయితే ఒకరిద్దరాలాళ్ళు చాగా దొంగు చేసుకుంటే చేసుకుంటున్నా.

జాక్ క్రోవర్ అనే ఆయన ప్రసిద్ధి చెందిన వో ఆమ్మెయ్యారు అటగాడిని చెప్పి, నిత్య యవ్వను క్షేపణ పొంకో గొంకలిస్తూ ఎదురుగా ఇద్దరారే అటలో నీలూ మూలం లేకుండా వింటెట్టిని రోజులవి: దీనివల్ల పెద్దలు చాగానే పొగు చేసు కున్నారు గానీ, ఇది మూడువారుగాలూ సరకానే: ఇంకే ప్రహ్వ ప్రళయంగా మారింది.

పెన్సిల్వేనియా అటనే బీవనోపధిగా పెట్టుకున్న వాటికి, ఆ అటను కేవలం అట కోసమే అడవారే, ఆ అట అడుచామనే పుల్లూహాతో రంగంలో డిగోవారికి— కిరందరికి పెన్సిల్వేనియా సమాన అవ కాశాలిస్తున్నట్టు బ్రిటిష్ లాస్ పెన్సిల్వేనియా ఎసిన దీక్షను చేసిన అధ్యక్షియ ప్రకటన దర్శనా అని మునుపెన్నడూ కనీవీ ఎరుగని విధంగా 1968లో యీ అటలోకి దొంగు ప్రహ్వంగా కొట్టుకు

వచ్చింది. అనక, మిగతా ప్రపంచమంతా యిదే నోము పట్టింది.

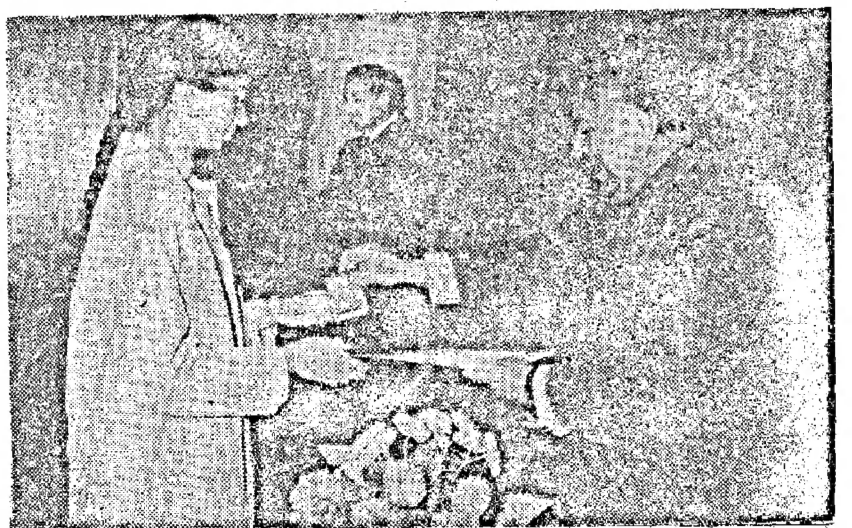
కానీ, గత కొన్నిసంవత్సరాల ఫలితాలను అట్టి చూస్తే యీ నిర్ణయం ముద్ద వేశాకోకలా కను పిస్తుంది. 1968 లో బ్రిటిష్ లాస్ పెన్సిల్వేనియా ఎసినదీక్షను తానున్నమాట వివాద నిలబడిందని నమ్ముకు పిరల్సిందే కానీ, చాగా అడే అటగాళ్ళు తోనూ, వుత్తి రీత్యా అడే అటగాళ్ళతోనూ, వేర్వేరుకుంటూనే అడే అటగాళ్ళతోనూ చూపరులకు విసుగెత్తింది.

ప్రపంచ పెన్సిల్వేనియా అటలో ఒక్క పెన్సిల్వేనియా మాత్రమే వుత్తి అటగాళ్ళు లేకుండా వెళ్ళుట వచ్చింది.

ఇహ రెండేళ్ళ క్రితం విషయం ఆలోచిస్తే పెన్సిల్వేనియా కోటిళ్ళరుడు లేమర్ హాంట్ చల్లని రెక్కల (కింద వుత్తి అటగాళ్ళు తమ భుజ బలాలను వెంచుకున్నారు. ప్రపంచంలోని పెన్సిల్వేనియా

అమ్మెయ్యార్ సంస్థలలో వారు తమ రేట్లను యధేచ్ఛగా వెంచుకుంటూ పోయారు. కిరందల యీ అటలో చాలా పెద్దవారు. ప్రపంచంలో కల్లా గొప్ప పెన్సిల్వేనియా అటగాళ్ళలో కనీసం తేటి మండైనా లేమర్ హాంట్ గ్రూపులో వున్నాటి గేటు మూళ్ళు తొగుండాలంటే ఎంత పెద్ద సంస్థయినా సరే, వీరి చూడా వదల్సిందే! ఇనుక వాళ్ళు లేమర్ హాంట్ను గానీ, ఆయన పరివారాన్ని, గానీ చిన్నచూపు చూడలేరు.

ఎటోచ్చి పెన్సిల్వేనియా యీ గొడవేంలేదు. గత సంవత్సరం యిది ప్రాపెషనల్స్ అవో అని స్వాగతమేమీ పలుకలేదు. 1971 పెన్సిల్వేనియా మెన్స్ సింగిల్స్లో ప్రపంచ పాంపియన్షిప్ పెన్సిల్వేనియా గ్రూపులో నో మూడు గ్రూపులు చివరికి ఎమిడి (అటలు) చేశాయి. లేమర్ హాంట్ గ్రూపు వారికి తమ వట్టు వదిలేలోగానే బ్రిటిష్ లాస్ పెన్సిల్వేనియా అధికారాలా వుట్టున నో ప్రకటన చేశాయి.

కేంద్ర విద్యాశాఖ మంత్రి మారుల్ హసాన్ వద్ద ‘బాయి రతన్ బాయి రుస్తూ మిహి ఎండే సేర్ రుస్తూ మిహి బాయా’ మొదలైన సతకం అందుకుంటున్న అమ్మాయి అఖిలభారత ‘హయ్యర్ సెకండరీ’ పరీక్ష (1971)లో ప్రథమ స్థానం తెచ్చుకుంది. ఈ అమ్మాయి పేరు మీనా. తండ్రిగారి పేరు ఉమామహేశ్వరరావుగారు. ఆయన నాగపూరు పి. పి. హెచ్. ఇంజనీరింగ్ పరీక్షోదన సంస్థకి ఎసిస్టెంట్ డైరెక్టరుగా ఉంటున్నారు. కుమారి మీనాకి వయసు 83 శాతం మార్కులు వచ్చాయి.

1988 లా లాగానే వారు కాంట్రాక్టు పద్ధతిన అలాగే వారిని నిషేధించారు.

దీంతో జనం వెర్రెత్తిపోయారు.

గత సంవత్సరం కన్నా యీ ఏడు 20 శాతం పింబుల్డ్స్ కు అప్పుడే బుక్కింగులు వచ్చేవాయి. ఇలా గత ఏ సంవత్సరానికి తీసిపోని జనవాహిని యీ ఏడూ పుంటుందనడంలో పిసరంత కూడా అనుమానంలేదు. ఈ సందర్భంలో రాజీలు చాలా అలస్యంగా ఆరంభమయ్యాయి. ఇవి 1972 పింబుల్డ్స్ కు ఉపయోగం పుంటాయో లేదో తెలిదు. సెయింట్ లూయీస్ లో యీ ఆటల సమయం

టెన్నిస్ లో ...

లోనే జరుగబోతున్న నెరల్డ్ ఛాంపియన్ షిప్ ఆటల్లో తన కాంట్రాక్టును వదిలేసుకుంటానని జాన్ న్యూకోమ్మే కూడా చెప్పి చూశాడు.

జలవంతమైన సర్పము

న్యూకోమ్మే, రాడ్ లేవర్, కెన్ రోజీవార్ వంటి మహారథులున్నా, ప్రపంచ ఛాంపియన్ షిప్ టెన్నిస్, గ్రూపు లోగడుస్తుంత జలంగా యీనాడు లేదు. పిరంతా పోల్స్ న్నా, యీ ఏట పింబుల్డ్స్ మెన్

సింగిల్స్ లో గెలుపు సంపాదించిరా అన్నది అనుమానమే! లేవర్, రోజీవార్, న్యూకోమ్మే వంటి వాళ్ళు పెద్దవాళ్ళయి పోతున్నారు. ఇంకా యీ గ్రూపులకు చెందనివారు: స్టాన్ స్మిత్, ఇల్లినాస్, క్లిఫ్ రీజ్, క్లార్క్ (గేబ్లర్, జాన్ కోడెన్, టామ్ గోర్డన్, రోజర్ టైలర్, పియర్ బార్నెస్ వంటి వాళ్ళు పున్నారు.

ఎదేళ్ళ క్రితం— జపీరంగ టెన్నిస్ పుట్టుకలకు పూర్వం బాగా ఆట ఆడేవారిలో వో యిద్దరు ముగ్గురు సంవత్సరానికి 25 వేల పానులు పొమ్ము చేసుకునే వారు. సోయి నేడు లేవర్ సంపాదన 1,20,000 పానులు దాటేయించి. రోజీవార్ 60 వేల పానులు చేరాడు. టామ్ వోకరు దాదాపు 50 వేల పానులు చేరాడు. న్యూకోమ్మే, ఆర్చర్ అషే చెరో 40 వేల పానులకు పైగా గెలుకున్నారు. నాస్, స్మిత్ కూడా అసాటి సంపాదించారు. చాలామంది ఆటగాళ్ళు ఏంక లేదన్నా 25 వేల పానులకు పైచిలుకే సంపాదించారు. ప్రస్తుతం టెన్నిస్ లో బహుమతుల డబ్బు కోసం 1,50,000 పానులకు చేరుతుందని చులాగా అంచనాలు వేయచ్చు.

జపీరంగ టెన్నిసు యీ ప్రవాహిని కుటులాకులు తెరిచింది. బరోసా తిచ్చెవారు లోలా దుమికారు. పైయేడు విబుల్డ్స్ బహుమతుల డబ్బు 50 వేల పానులు దాటేసినట్టే అంటున్నారు. ఈ రకమైన భరోసాలతో పింబుల్డ్స్ చులాగా రెండు లక్షలకు చేరుతుంది.

ప్రదర్శనల వద్దతిలో యిన్నాళ్ళుగా యీ ఆటలలో ముఖం మెల్లిన వారికిదో ఆట విడుపు, ఈ వద్దతి ఆటల మీద పుత్సాహం నల్ల చిప్పిదిన్న పోటీలు మాంచి సరదానూ, ప్రోత్సాహాన్ని సొండుతున్నాయి.

కనుక, తమ చుట్టుపక్కల పరిస్థితి గతులను కొంచెం చూసయినా యీ ప్రాప్తమనల్లో తమ పంతాలను, పోట్లాటలను భూస్థాపితం చేయడం తెలివైన పని.

—(పో. వ. పి.)

సి ని మా

(62వ పేజీ తరువాయి)

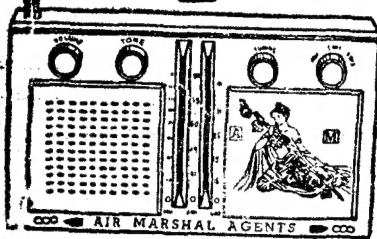
చంద్రరావు దర్శకుడు. గొల్లపూడి రచయిత. లక్ష్మీ విడుదల.

రాఫీ వుండదా?

'జీవన్ మృత్యు' నాయక రాఫీ త్వరలోనే సినిమారంగం నుండి నిష్క్రమించి, గృహస్థ ఆశ్రమంలోనికి ప్రవేశించ బోతుంది. కారణం — కాబోయే భర్త పెట్టిన నిబంధనే.

—శ్రీనివాస్

ముఖ్యమైన వార్త

పుట్టినండి, నెలకు రు. 10/- నెలసరి వాయిదాల వద్ద తిన్న చెల్లింప, సభ్యులి చెందిన 1972 వూడల్, 5 యెండ్ గ్యారంటీ, 4 బ్యాండు వెడల్ స్టూన్ "ఏక్ మార్కల్" బ్రాన్స్ ఫర్మరు కొనండి. దీనికి కలర్ లైట్ మరియు బంగారు వన్నెకాబినెట్ గలదు. ధర రు. 260/- కి మాత్రమే తగ్గించబడినది. కొనువారు తమ పూర్తి పేరును మరియు ప్లాడమును, ఇంగ్లీషులో నాసి వంపలెము. నరక పార్కింగ్ ద్వారా సంబంధము.

AIR MARSHAL AGENTS (WAPM)
Gandhi Nagar Delhi-31.

చెడ్డ జలుబా?

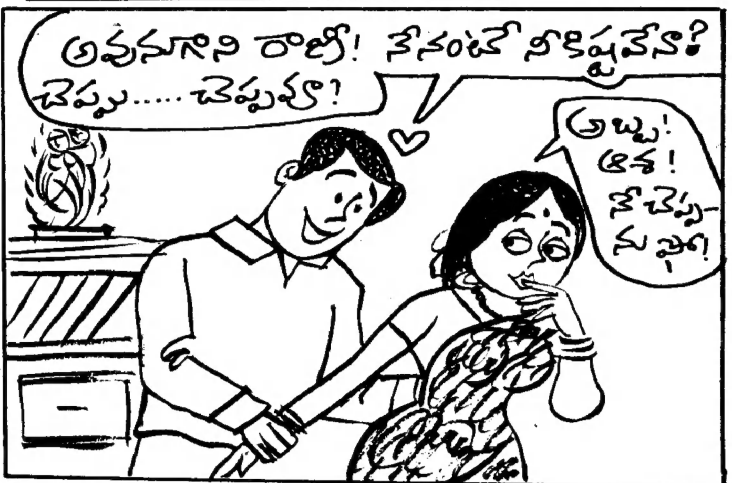
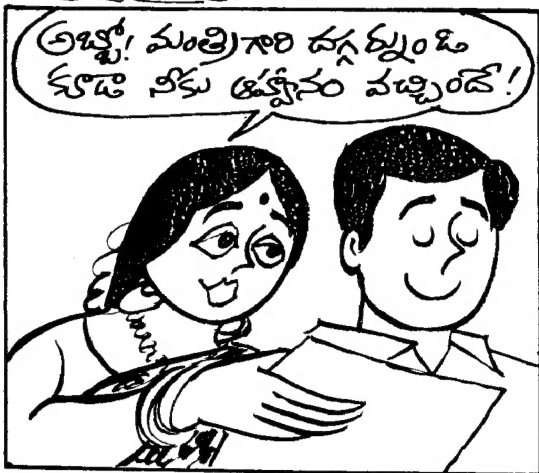
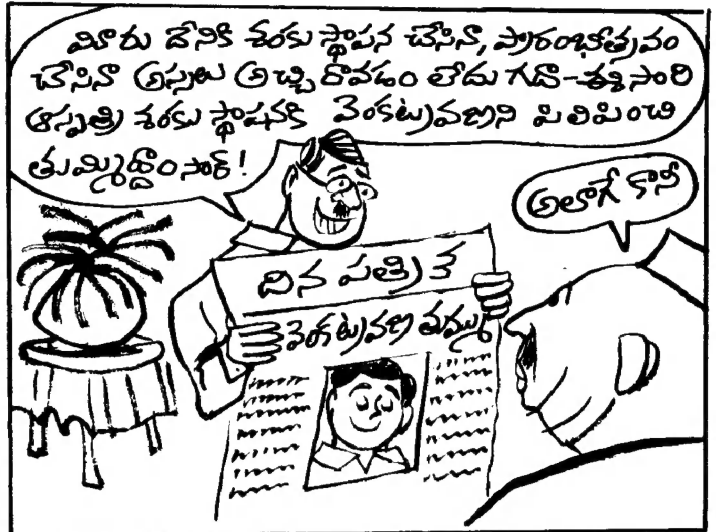
అమృతాంజనం

చప్పున పోగొడుతుంది!

అయిబలు, ఒళ్లనొప్పి, తలనొప్పి, చెడుకులు — వీటిని వచ్చిన చల్లగా తగ్గించుకొండి. బాదగా ఉన్న చోటు మీద అమృతాంజనం రాయండి. వెంటనే గుణం జన్మించి. 75 సంవత్సరాల పైగా ఇండియా దీపమై వెలుగుతోంది, అమృతాంజనం! ఎప్పుడూ ఒక సిసా దగ్గర ఉంచుకోండి. అమృతాంజనం అలాగేనే పెద్ద సిసాలతోనూ, చిన్న దర్బారలతోనూ కూడా కొడుకుతోంది.

అమృతాంజనం 10 బొషధాలు కలిపినది. నొప్పులన్ను, జలుబులను వచ్చిన చల్లగా తగ్గిస్తుంది. అమృతాంజనం లిమిటెడ్

AM-3980

పంథంతి కాథురం

జయప్రసాద్ నిర్మితం
నర్తనం
ప్రొడ్యూసర్

NAYKANG